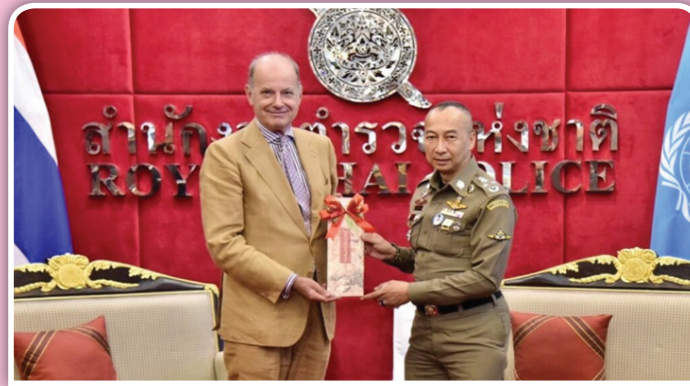

วันที่ ๗ พ.ย. ๖๖ พล.ต.อ.กิตติ์รัฐ พันธุ์เพ็ชร รอง ผบ.ตร.(ปป) และ พล.ต.ท.อัศวิน ภูมิลศรี ผบ.ภ.๖ รรท.ผู้ช่วย ผบ.ตร.(ปป ๕) ได้เดินทางไปตรวจเยี่ยม รับประทานอาหาร และมอบนโยบายการดำเนินการของ บข.ก. เรื่อง ความคืบหน้าและแนวทางดำเนินการโครงการระบบวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) โดยมี รอง ผบ.ภ.ก. และ ผบ.ก. ในสังกัด และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมประชุมและบรรยายสรุป

วันที่ ๒๑ พ.ย. ๖๖ เวลา ๑๓.๓๐ น. พล.ต.อ.ต่อศักดิ์ สุขวิมล ผบ.ตร. ให้การต้อนรับ นายจูเซปเป้ เด วินเชนทิส ผู้แทนสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยสหประชาชาติประจำประเทศไทย พร้อมคณะ ในโอกาสเข้าเยี่ยมคารวะ ผบ.ตร. ณ ห้องพรหมนอก ชั้น ๒ อาคาร ๑ ตร.

วันที่ ๓๐ พ.ย. ๖๖ เวลา ๑๐.๐๐ น. พล.ต.อ.ต่อศักดิ์ สุขวิมล ผบ.ตร. เป็นประธานพิธีมอบรถยนต์พยาบาลพร้อมอุปกรณ์ช่วยชีวิตขั้นสูง (มาตรฐานความปลอดภัย 10G) ณ ห้องพรหมนอก อาคาร ๑ ตร. โดยมี พล.ต.อ.ดำรงศักดิ์ กิตติประภัสร์ อดีต ผบ.ตร., พล.ต.ท.โสภณรัชต์ สิงหจารุ ผู้ช่วย ผบ.ตร. และ พล.ต.ท.ทวีศิลป์ เวชวิฑารณ์ นายแพทย์ใหญ่ โรงพยาบาลตำรวจ ร่วมพิธี

วันที่ ๖ ธ.ค. ๖๖ เวลา ๑๑.๐๐ น. พล.ต.อ.ต่อศักดิ์ สุขวิมล ผบ.ตร. ให้การต้อนรับ นายหยาง ชุนเหลย รองเลขาธิการ คณะกรรมการกลางฝ่ายการเมืองและกฎหมาย พรรคคอมมิวนิสต์แห่งชาติสาธารณรัฐประชาชนจีน และคณะ ในโอกาสเข้าเยี่ยมคารวะ และหารือข้อราชการ กับ ผบ.ตร. ณ ห้องพรหมนอก อาคาร ๑ ตร.

วันที่ ๑๔ ธ.ค. ๖๖ ที่ห้องสารสิน ชั้น ๒ อาคาร ๑ ตร. พล.ต.อ.ต่อศักดิ์ สุขวิมล ผบ.ตร. มอบหมายให้ พล.ต.อ.กิตติ์รัฐ พันธุ์เพ็ชร รอง ผบ.ตร. เป็นผู้แทน ตร. ลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือว่าด้วยการจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพจิตอย่างไร้รอยต่อ โดยมี นายแพทย์โอกาส การย์กวีพงศ์ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนจากกระทรวงสาธารณสุข เรืออากาศเอก อัจฉริยะ พงษ์มา เลขานุการสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ผู้แทนสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ และนายแพทย์พงศ์เกษม ไข่มุกด์ ผู้แทนจากกรมสุขภาพจิต เป็นผู้แทนเข้าร่วมพิธีลงนาม

วันที่ ๒๑ ธ.ค. ๖๖ เวลา ๑๒.๔๕ น. พล.ต.อ.ต่อศักดิ์ สุขวิมล ผบ.ตร. ร่วมเป็นสักขีพยานในพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในการขับเคลื่อนโครงการบ้านนี้มีรักปลูกผักกินเอง การส่งเสริมการใช้และสวมใส่ผ้าไทยระหว่างสมาคมแม่บ้านมหาดไทย กับ สมาคมแม่บ้านตำรวจ โดยมีคุณนิภาพรณ สุขวิมล นายกสมมาแม่บ้านตำรวจ เป็นผู้แทนลงนาม ร่วมกับ ดร.วันดี กุญชรยาคง จุลเจริญ นายกสมมาแม่บ้านมหาดไทย ณ ห้องประชุมราชบพิธ ชั้น ๕ อาคารดำรงราชานุสรณ์ กระทรวงมหาดไทย

วารสารตำรวจ

ปีที่ ๕๙ ฉบับที่ ๕๗๗ เดือนตุลาคม - ธันวาคม ๒๕๖๖

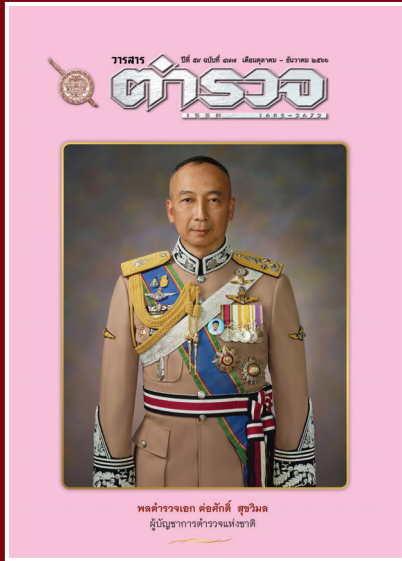
วารสาร ปีที่ ๕๙ ฉบับที่ ๕๗๗ เดือนตุลาคม - ธันวาคม ๒๕๖๖

ตำรวจ

ISSN 1685-2672

พลตำรวจเอก ต่อศักดิ์ สุขวิมล
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

วัตถุประสงค์

- ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- ส่งเสริมสื่อสัมพันธ์ระหว่างส่วนราชการทั่วไป และส่วนราชการในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- เผยแพร่ กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง และนโยบายต่าง ๆ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยเป็นกลางทางการเมือง
- ส่งเสริมข้าราชการตำรวจและบุคคลทั่วไป ได้ใช้เป็น “เวทีโลกทัศน์” แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์
- เผยแพร่วิชาการ สารคดี ข่าวสาร และเหตุการณ์สำคัญในปัจจุบัน

เกณฑ์การพิจารณาบทความและสารคดี

- เนื้อหาสาระเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- เป็นเรื่องที่มีแนวคิด สร้างสรรค์ เหมาะกับกาลสมัย
- ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีงามของประชาชน
- มุ่งให้ความรู้ หรือความบันเทิง ไม่มุ่งโจมตีบุคคลหรือสถาบันใดโดยเฉพาะ
- ใช้ภาษาและสำนวนโวหารดี

กติกากองบรรณาธิการ

- ส่งต้นฉบับพร้อมแฟ้มนาม และที่อยู่ของผู้เขียนให้ชัดเจน
- เป็นสิทธิของกองบรรณาธิการที่จะพิจารณานำลงพิมพ์หรือไม่ เมื่อใด
- กองบรรณาธิการถือสิทธิในการแก้ไขเพิ่มเติม หรือตัดทอน
- กองบรรณาธิการจะไม่ส่งต้นฉบับคืน ไม่ว่ากรณีใดๆ

บทความ ข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอที่ปรากฏในวารสารตำรวจเป็นงานประพันธ์หรือวรรณกรรมของผู้ประพันธ์หรือผู้เขียนโดยเฉพาะ กองกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติและกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย

สารบัญ CONTENT

หน้า

บรรณาธิการแถลง	๓
แนะนำตำรวจดีเด่น	
๑ พ.ต.ท.หญิง กนกลักษณ์ บวรสุคนธชาติ รอง ผกก.(สอบสวน) _____	๔
กลุ่มงานสอบสวนฯ บก.ปส.๓ บข.ปส.๒	
๒ ร.ต.อ.ชวกุล สิทธิศักดิ์ รอง สว.(สอบสวน) สน.จักรวรรดิ บก.น.๖ บข.น. _____	๗
บทความพิเศษ	
๑ เรื่อง มือลั่นกลางกรุงปารีส ... เป็นเหตุให้ถูกกักขาม _____	๙
๒ เรื่อง การใช้ดุลพินิจในการกำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองในกิจการโทรคมนาคม _____	๑๓
๓ เรื่อง พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ กับภารกิจตำรวจ _____	๑๙
๔ เรื่อง โรไตจากเบาหวาน (Diabetic Kidney Disease) _____	๒๒
๕ เรื่อง การสร้างเสริมสุขภาพผู้สูงอายุด้วยการออกกำลังกาย _____	๒๗
๖ เรื่อง ผลการฝึกอบรมหลักสูตรการบริหารการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม _____	๓๑
ภาคีรัฐร่วมเอกชน (บรอ.) ที่มีต่อการบริหารงานตำรวจ	
๗ เรื่อง กัญชากับผลทางตา _____	๓๔
กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง	
๑ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของ _____	๓๘
ข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖	
๒ พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ _____	๔๐
และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๖	
๓ กฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ _____	๔๒
๔ กฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๖ _____	๔๓
๕ กฎกระทรวงการฟื้นฟูสภาพทางสังคมแก่ผู้ติดยาเสพติด _____	๔๕
และผู้ผ่านการบำบัดรักษา พ.ศ. ๒๕๖๖	
๖ ระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการกำหนดสภาพของรถที่ไม่มั่นคงแข็งแรง _____	๔๘
หรืออาจเกิดอันตราย พ.ศ.๒๕๖๖	
๗ ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการรับแจ้งความร้องทุกข์คดีอาชญากรรม _____	๔๙
ทางเทคโนโลยีโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๖	
๘ ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการลงเลขคำแจ้งความ และเลขคดี _____	๕๑
พ.ศ. ๒๕๖๖	
๙ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย _____	๕๔
ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙	
๑๐ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับ _____	๕๕
เป็นพินัยตามพระราชบัญญัติเพิ่มอำนาจตำรวจในการป้องกัน	
และปราบปรามการกระทำผิดทางน้ำ พ.ศ. ๒๕๔๖	
๑๑ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ _____	๕๖
ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน	
วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๔๐	
๑๒ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับ _____	๕๗
เป็นพินัยตามพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘	
๑๓ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ _____	๕๘
ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณา	
โดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๔๓	
๑๔ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดแบบและวิธีการแจ้งสถานที่พัก _____	๕๙
ที่ไม่เป็นโรงแรม	

สารบัญ CONTENT

หน้า

๑๕ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวบางจำพวกเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ โดยได้รับการยกเว้นการยื่นรายการตามแบบรายการของคนต่างด้าวซึ่งเดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร (ตม.๖)	๖๒
๑๖ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดรายชื่อประเทศที่ผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อการท่องเที่ยว ได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราและให้อยู่ในราชอาณาจักรได้ไม่เกินเก้าสิบวัน เป็นกรณีพิเศษ	๖๓
๑๗ ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง แบบคำสั่งและตำแหน่งที่ติดเครื่องหมายแสดงคำสั่งห้ามการใช้รถและคำสั่งระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ศ. ๒๕๖๖	๖๔
๑๘ ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง วิธีการแสดงใบอนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๖	๖๘
๑๙ ประกาศคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำคำสั่งของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ พ.ศ. ๒๕๖๖	๗๐
๒๐ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การกำหนดให้วันที่ ๑๓ ตุลาคม ของทุกปี เป็น “วันนวมินทรมหาราช”	๗๑
๒๑ คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวงมหาดไทย ที่ ๓๘๗๗/๒๕๖๖ เรื่อง ห้ามการออกใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว(แบบ ป.๑๒) เป็นการชั่วคราว	๗๒
๒๒ คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๖๙/๒๕๖๖ เรื่อง หน้าที่รับผิดชอบในการอำนวยความสะดวกจริมทางอาญาของหัวหน้าพนักงานสอบสวน	๗๓
๒๓ คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๕๔๙/๒๕๖๖ เรื่อง มอบอำนาจการอนุญาตให้รถฉุกเฉินในราชการทหารหรือตำรวจหรือรถอื่น ใช้ไฟสัญญาณวับวาบหรือใช้เสียงสัญญาณไซเรนหรือเสียงสัญญาณอื่นได้	๗๕
๒๔ ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไข หลักเกณฑ์การขออนุญาตและการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น และเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๖	๗๖
๒๕ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๙.๒๔๑/๓๓๓๓ ลง ๓๐ ส.ค. ๒๕๖๖ เรื่อง นโยบายและหลักเกณฑ์การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ	๘๖

คำพิพากษากฎีกาย่อ

• คำพิพากษากฎีกาที่ ๓๖๓๗/๒๕๖๕ เรื่อง ร่วมกันกระทำความผิดฐานฟอกเงิน, ตัวการ	๙๑
--	----

คำชี้ขาดความเห็นแย้ง

๑ เรื่อง ความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น และพาอาวุธมีดไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่มีเหตุอันควร	๙๖
๒ เรื่อง ความผิดฐานประกอบอาชีพค้าของเก่าโดยไม่ได้รับอนุญาต	๑๐๐

ผลงานวิจัย

๑ เรื่อง การวิเคราะห์ต้นทุนการตรวจหัวใจด้วยคลื่นเสียงความถี่สูง หน่วยตรวจหัวใจด้วยเครื่องมือพิเศษ รพ.ตร.	๑๐๔
๒ เรื่อง การจัดการภาวะผมร่วงในผู้ป่วยมะเร็งเต้านมที่หย่าเคมีบำบัดสูตร AC ที่หน่วยเคมีบำบัด รพ.ตร.	๑๐๗
๓ เรื่อง อัตราการติดเชื้อและความไวต่อยาต้านจุลชีพต่อเชื้อแบคทีเรียที่แยกได้จากเลือดของผู้ป่วยในโรงพยาบาลตำรวจระหว่างปี ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕	๑๑๐
๔ เรื่อง การประเมินประสิทธิภาพและการวางแผนควบคุมคุณภาพการตรวจความสมบูรณ์ของเม็ดเลือด (CBC) โดยใช้ Sigma Metric และ OPSpecs Chart	๑๑๓

เกร็ดความรู้

๑ “ฉลาด” ผู้ช่วยชั้นดีที่ช่วยเราเลือกสินค้า	๑๑๖
๒ อุ่นกาย อุ่นใจ อุ่นสบาย แต่อาจมีอันตราย	๑๑๗
๓ สวยซ่อนพิษ...เคส “กลิตเตอร์”	๑๑๙

ที่ปรึกษากองบรรณาธิการ

พล.ต.ท.อภิชาติ สุริบุญญา	สุริบุญญา
พล.ต.ต.อุกฤษฏ์ ศรีเลื่อนาม	ศรีเลื่อนาม

บรรณาธิการ

พล.ต.ต.สรรเพชญ์ สุขภิมนตรี	สุขภิมนตรี
----------------------------	------------

บรรณาธิการผู้ช่วย

พ.ต.อ.คนุ กกล้าสุ่ม	กล้าสุ่ม
พ.ต.อ.หญิง บุษกร สุนทรสถิตพิมล	สุนทรสถิตพิมล
พ.ต.อ.อารมภ์ จันทนา	จันทนา
พ.ต.อ.ไกรสิทธิ์ สุวรรณงาม	สุวรรณงาม
พ.ต.อ.พิสุทธิชัย พลธนะ	พลธนะ

ประจำกองบรรณาธิการ

พ.ต.อ.กมล เอื้อจารุพร	เอื้อจารุพร
พ.ต.อ.หญิง คณิง คลังสิน	คลังสิน
พ.ต.อ.หญิง ประพร เดิมเกาะ	เดิมเกาะ
พ.ต.อ.นพดล ดวงมาตย์พล	ดวงมาตย์พล
ว่าที่ พ.ต.อ.เศรษฐพงษ์ จิตต์โกมุต	จิตต์โกมุต
ว่าที่ พ.ต.อ.จิรภัทร์ ชุมศรี	ชุมศรี
ว่าที่ พ.ต.อ.สมเด็จ สำนับกล้วย	สำนับกล้วย
พ.ต.ท.หญิง สุนันทา เกษมสันต์ ณ อยู่ธยา	เกษมสันต์ ณ อยู่ธยา
ว่าที่ พ.ต.ท.หญิง รุจิรา ลิกขะ	ลิกขะ

คณะผู้จัดทำ

ว่าที่ พ.ต.ต.หญิง จิตาพร นาคพ่อง	นาคพ่อง
ส.ต.ต.หญิง ณภัทร ศรีคำญา	ศรีคำญา

กองบรรณาธิการวารสารตำรวจ

กองกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดี
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ อาคาร ๑ ชั้น ๑๖
ถนนพระรามที่ ๑ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐
โทร. ๐-๒๒๐๕-๓๖๖๐-๑
<http://www.tsd.police.go.th>

ออกแบบรูปเล่มและจัดพิมพ์ที่
โรงพิมพ์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
โทร. ๐-๒๖๖๘-๒๘๑๑-๓

บรรณาธิการแถลง

สวัสดีครับท่านผู้อ่านที่เคารพทุกท่าน ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี กำหนดให้วันที่ ๑๓ ตุลาคมของทุกปี เป็น “วันนวมินทรมหาราช” ซึ่งแปลว่า วันที่ระลึกถึงพระมหाराชรัชกาลที่ ๙ ผู้ยิ่งใหญ่ และเป็นวันคล้ายวันสวรรคตพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร

สำหรับเนื้อหาของวารสารตำรวจฉบับนี้มีเรื่องที่น่าสนใจคือ มือลั่นกลางกรู๊ปไลน์ ... เป็นเหตุให้ถูกกักขังจากการโพสต์ข้อความผ่านเฟซบุ๊ก กัญชากับผลทางตา พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือนเงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๖๖, กฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ การฟื้นฟูสภาพทางสังคมแก่ผู้ติดยาเสพติดและผู้ผ่านการบำบัดรักษา ระเบียบเกี่ยวกับการลงเลขค่าจ้างความและเลขคดี ระเบียบเกี่ยวกับการรับแจ้งความร้องทุกข์ คดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยี โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ประกาศเกี่ยวกับการกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๖๐ คำสั่งเกี่ยวกับการห้ามการออกใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว (แบบ ป.๑๒) เป็นการชั่วคราว หนังสือกำชับการปฏิบัติเกี่ยวกับนโยบายและหลักเกณฑ์การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ คำพิพากษาฎีกาย่อเป็นเรื่องเกี่ยวกับร่วมกันกระทำความผิดฐานฟอกเงิน คำชี้ขาดความเห็นแย้งเป็นความผิดฐานประกอบอาชญากรรมของเก่าโดยไม่ได้รับอนุญาต ส่วนเกร็ดความรู้เกี่ยวกับเรื่อง “ฉลาก” ผู้ช่วยชั้นดีที่ช่วยเราเลือกสินค้า และ สวยศอนพิช...เคส “กิลิตเตอร์” ซึ่งเป็น การเตือนในเรื่องของการเลือกใช้เคสมือถือในรูปแบบของเหลวหรือกากเพชรที่ต้องระวังในการนำมาใช้เป็นอย่างไร

พลตำรวจตรี **สิธเพชญ์,**
(สรรเพชญ์ สุขภิมมนตรี)
ผู้บังคับการกองกฎหมาย
บรรณาธิการ

จัดทำโดย

กองกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อาคาร ๑ ชั้น ๑๖ ถนนพระรามที่ ๑ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐ โทร. ๐-๒๒๐๕-๓๖๖๐-๑ <http://www.tsd.police.go.th>

แนะนำตำราวจิตแก่น

พ.ต.ท.หญิง กนกลักษณ์ บวรสุคนธาชาติ

รองผู้กำกับการ (สอบสวน)

กลุ่มงานสอบสวนฯ

กองบังคับการปราบปรามยาเสพติด ๓

ยศ ชื่อตัว – ชื่อสกุล พ.ต.ท.หญิง กนกลักษณ์ บวรสุคนธาชาติ

ตำแหน่ง รองผู้กำกับการ (สอบสวน) กลุ่มงานสอบสวนฯ กองบังคับการปราบปรามยาเสพติด ๓

วัน เดือน ปี เกิด ๒๐ มกราคม ๒๕๑๘ อายุ ๔๘ ปี ๑๑ เดือน

อายุราชการ ๒๙ ปี ๑๑ เดือน อายุราชการชั้นสัญญาบัตร ๑๖ ปี ๖ เดือน

คุณวุฒิการศึกษา

- ศิลปศาสตรบัณฑิต จากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา สาขาการบริหารธุรกิจ (การบัญชี)
- นิติศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เนติบัณฑิตจากสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

ประวัติการรับราชการ

- ๑ พ.ค. ๒๕๕๕ พงส.(สบ ๑) กลุ่มงานสอบสวนฯ บก.ปส.๒.
- ๑ ต.ค. ๒๕๕๕ พงส.กลุ่มงานสอบสวนฯ บก.ปส.๒
- ๑๖ มี.ค. ๒๕๕๙ รอง สว.(สอบสวน) กลุ่มงานสอบสวนฯ บก.ปส.๒.
- ๑๖ พ.ค. ๒๕๕๙ สว.(สอบสวน) กลุ่มงานสอบสวนฯ บก.ปส.๓.
- ๑๕ มี.ค. ๒๕๖๑ สว.(สอบสวน) กลุ่มงานสอบสวนฯ บก.ปส.๒
- ๓๐ พ.ย. ๒๕๖๖ รอง ผกก.(สอบสวน) กลุ่มงานสอบสวนฯ บก.ปส.๓

ผลงานที่ทำให้ได้รับการคัดเลือก

• สำนวนคดีอาญาที่ ๖/๒๕๖๕ ลง ๒๕ ม.ค. ๖๕ จับกุมผู้ต้องหา ๗ คน ของกลางยาบ้าจำนวนประมาณ ๑๑๘,๕๕๗ เม็ด, ไซซ์น้ำหนักรวม ๑๒๖.๔๐๐ กิโลกรัม, ยาอี จำนวนประมาณ ๔๑,๐๓๒ เม็ด, ยาอีผสมกาแฟ จำนวน ๑๔ ซอง, วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ประเภท ๒ (อีริมีน ๕) จำนวนประมาณ ๖,๗๑๖ เม็ด และของกลางชนิดอื่นๆ รวม ๒๙ รายการ ยึดทรัพย์สินได้ประมาณ ๒,๔๐๐,๐๐๐ บาท ขยายผลออกหมายจับผู้ต้องหาได้อีก ๒ คน แยกดำเนินคดีอาญาที่ ๕๐/๒๕๖๕

- ผลงานดีเด่นที่ผ่านมา คดีอาญาที่ ๘๖/๒๕๖๓ จับกุมผู้ต้องหา ๒ คน ของกลางไอซ์ประมาณ ๑๑ กิโลกรัม, ยาบ้าจำนวนประมาณ ๕๖๐,๐๐๐ เม็ด, ยาอีประมาณ ๘,๕๔๔ เม็ด ขยายผลออกหมายจับผู้ต้องหาได้อีก ๔ คน ปิดล้อมเครือข่าย “หมูป่ามหาภัย” ยึดทรัพย์สินได้ประมาณ ๔๓,๐๑๙,๑๐๐ บาท, คดีอาญาที่ ๒๓/๒๕๖๔ จับกุมผู้ต้องหา ๕ คน ของกลางยาบ้าจำนวนประมาณ ๓,๙๘๖,๐๐๐ เม็ด ขยายผลออกหมายจับผู้ต้องหาได้อีก ๒ คน ปิดล้อมเครือข่าย “สิ้นลายเสือ สาย ๔” ยึดทรัพย์สินได้ประมาณ ๒๓,๙๖๕,๐๐๐ บาท

ผลงานที่เป็นที่ยอมรับ

- คำสั่ง บช.ปส. ที่ ๖๓/๒๕๖๔ แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือการสอบสวนคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

- คำสั่ง บช.ปส. ที่ ๑๙๖/๒๕๖๕ แต่งตั้งเป็นคณะกรรมการจัดทำคู่มือแนวทางการสอบสวนคดียาเสพติด และคดีฟอกเงินเครือข่ายยาเสพติด ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

มูลเหตุจูงใจในการเป็นพนักงานสอบสวน

ตั้งแต่เริ่มเป็นตำรวจ เคยได้ยินคำพูดว่า “ถ้าจะเป็นตำรวจเต็มตัว ต้องเป็นพนักงานสอบสวน” จึงมีความคิดว่า ถ้ามีโอกาสจะขอลองเป็นพนักงานสอบสวนดูบ้าง จนกระทั่งได้มาปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวน ทำให้เข้าใจได้เลยว่า การเป็นตำรวจจริงๆ เป็นอย่างไร โดยเฉพาะพนักงานสอบสวนเป็นงานที่ต้องใช้ศาสตร์และศิลป์ในการสอบปากคำ ผู้ต้องหา ติดต่อกับผู้เกี่ยวข้อง ต้องใส่ใจในรายละเอียดของคดี เพื่อขยายผลจับกุมไปถึงผู้กระทำความผิดที่เกี่ยวข้อง โดยส่วนตัวปัจจุบันก็ยังรักในอาชีพสอบสวน

ได้รับมอบโล่ประกาศเกียรติคุณเนื่องในวันสตรีสากล ประจำปี ๒๕๖๖
จากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เมื่อวันที่ ๔ มี.ค. ๒๕๖๖

ความประทับใจหรือความภาคภูมิใจในการทำหน้าที่พนักงานสอบสวนหญิง

งานในความรับผิดชอบจะเป็นงานเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งเป็นงานเฉพาะด้าน การทำหน้าที่ของพนักงานสอบสวนหญิงในการสอบปากคำผู้ต้องหา มักจะได้รับความร่วมมือจากผู้ต้องหาด้วยดี เนื่องจากผู้ต้องหาจะรู้สึกไว้วางใจ ผ่อนคลาย และยินยอมให้ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดด้วยดี ก็รู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ทำหน้าที่พนักงานสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด

ความรู้สึกที่ได้รับรางวัลพนักงานสอบสวนหญิงดีเด่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖

รู้สึกภูมิใจและดีใจที่ได้รับรางวัลนี้ เนื่องจากเป็นรางวัลที่ได้จากการทำงานที่เรารักและได้ทุ่มเทเวลาให้กับการปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนด้วยความตั้งใจจริงๆ ซึ่งจะเป็นขวัญและกำลังใจให้เราได้ทุ่มเทในการปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนต่อไป

สิ่งที่ต้องการฝากให้กับข้าราชการตำรวจหรือพนักงานสอบสวนทั่วประเทศ

อาชีพตำรวจเป็นอาชีพที่พบประชาชนบ่อย จึงมักกระทบกระทั่งกับประชาชนบ่อย ถ้าตำรวจ ๑ คนทำผิดจะถูกเหมารวมว่าตำรวจไม่ดี แต่เวลาประชาชนเดือดร้อนก็จะนึกถึงตำรวจเป็นคนแรก ดังนั้น เราต้องปฏิบัติหน้าที่ของเราให้ดีที่สุด แม้บางครั้งจะต้องทนต่อแรงกระแทก แรงกดดัน แต่สิ่งนั้นก็จะทำให้เราแข็งแกร่ง และท้ายสุดเมื่อเราทำดีไปเรื่อยๆ ประชาชนก็จะเห็นความดีของเรา ให้ความไว้วางใจและรักตำรวจได้ในที่สุด

แนะนำตำรวจดีเด่น

ร.ต.อ.ชวกุล สิทธิศักดิ์
รองสารวัตร(สอบสวน)
สถานีตำรวจนครบาลจักรวรรดิ
กองบังคับการตำรวจนครบาล ๖
กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ยศ ชื่อตัว – ชื่อสกุล ร.ต.อ.ชวกุล สิทธิศักดิ์

ตำแหน่ง รองสารวัตร (สอบสวน) สถานีตำรวจนครบาลจักรวรรดิ กองบังคับการตำรวจนครบาล ๖
กองบัญชาการตำรวจนครบาล

วัน เดือน ปี เกิด ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๐ อายุ ๓๖ ปี

อายุราชการ ๕ ปี ๑๐ เดือน

ประวัติการศึกษาและฝึกอบรม

- นิติศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปี ๒๕๕๒
- เนติบัณฑิตไทย (สมัยที่ ๖๗) ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

ประวัติการรับราชการ

• ดำรงตำแหน่ง รองสารวัตร (สอบสวน) สถานีตำรวจนครบาลจักรวรรดิ ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ จนถึงปัจจุบัน

อบรมหลักสูตร

- การฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมผู้มีความรู้ทางนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์เพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร (กอต.) สำหรับผู้ทำหน้าที่สอบสวน ปี พ.ศ. ๒๕๖๑
- การฝึกอบรมหลักสูตรประกาศนียบัตรด้านการสืบสวนคดีอาญารุ่นที่ ๑ สถาบันส่งเสริมงานสอบสวน สำนักงานกฎหมายและคดี พ.ศ. ๒๕๖๒

รางวัล/และความดีความชอบพิเศษ

- ได้รับรางวัลข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านสอบสวนและผู้ทำหน้าที่สอบสวนคดี ดีเด่น ประจำปี ๒๕๖๖ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประกาศเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๖
- ได้รับรางวัลข้าราชการตำรวจดีเด่นระดับกองบัญชาการตำรวจนครบาล สายงานสอบสวน เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๖

คติประจำตัว

- ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น

วิสัยทัศน์

- รับผิดชอบหน้าที่ให้ดีที่สุด เพื่อครอบครัวและส่วนรวม

ผลงานดีเด่นด้านงานสอบสวน

๑. สอบสวนคดีอาญา ๔๐๙/๒๕๖๓ คดีฆ่าผู้อื่นและมีอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนไว้ในความครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพกพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่มีเหตุอันควร ซึ่งนาย ว. (นามสมมุติ) ได้ใช้อาวุธปืนก่อเหตุยิง นาย ร. (นามสมมุติ) ถึงแก่ความตายและได้ใช้อาวุธปืนยิงตัวเอง ถึงแก่ความตาย

๒. สอบสวนคดีอาญา ๓๘๘/๒๕๖๕ คดีร่วมกันฉ้อโกงโดยแสดงตนเป็นคนอื่น, ร่วมกันโดยทุจริตหรือโดยหลอกลวง นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่บิดเบือนหรือปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นคดีหลอกลวงให้ผู้เสียหายร่วมลงทุนซื้อขายเหรียญดิจิทัล มีการโอนเงินไปยังบัญชีธนาคารหลายบัญชีและมีการแลกเปลี่ยนเงินที่ได้จากการหลอกลวงผู้เสียหายโดยใช้แพลตฟอร์มแลกเปลี่ยนเงินดิจิทัลของโบแนนซ์ จึงได้ทำการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน ดำเนินคดีกับผู้ต้องหาได้จำนวน ๔ ราย

สาเหตุที่ได้รับรางวัลผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านสอบสวนดีเด่น

เนื่องจากเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ จึงได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนระดับสถานี ระดับกองบังคับการ ตำรวจนครบาล ๖ และระดับกองบัญชาการตำรวจนครบาล ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ต่อมาจึงได้มีประกาศคณะกรรมการส่งเสริมงานสอบสวน เรื่อง ผลการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการตำรวจ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านสอบสวนและผู้ทำหน้าที่สอบสวนคดี ดีเด่น ประจำปี ๒๕๖๖ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประกาศเมื่อวันที่ ๓๗ สิงหาคม ๒๕๖๖

ความภาคภูมิใจที่ได้รับรางวัลผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านสอบสวนดีเด่น

การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน เป็นงานที่ต้องอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน โดยต้องรวบรวมหลักฐานเพื่อจะรู้ตัวผู้กระทำผิดและพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา ทำให้ต้องแบกรับภาวะความเครียดและกดดัน ต้องอาศัยความรู้ด้านกฎหมายหลายฉบับและการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ และต้องมีความขยันและความอดทนมากกว่างานฝ่ายอื่น ๆ จึงทำให้คนไม่อยากจะเข้ามาเป็นพนักงานสอบสวน คนเป็นพนักงานสอบสวนก็อยากออกไปสายงานอื่น การเป็นพนักงานสอบสวนถือว่าได้ทำงานไปด้วยและทำบุญไปด้วย การให้ความยุติธรรมต่อทุกฝ่ายจึงเป็นสิ่งสำคัญ การได้รับรางวัลนี้ถือเป็นความภาคภูมิใจครั้งหนึ่งในชีวิตและทำให้มีกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอบสวนต่อไป ผมเชื่อว่าการที่เราได้ให้ความยุติธรรมกับประชาชนไปนั้น จะก่อให้เกิดผลบุญ ทำให้มีความก้าวหน้าในชีวิตและหน้าที่การงาน

มือลั่นกลางกรู๊ปไลน์ ... เป็นเหตุให้ถูกกักยาม

โดย นายปกครอง

สมัยนี้ ... เป็นยุคที่โซเชียลมีเดียเข้ามามีอิทธิพลต่อชีวิตผู้คนค่อนข้างมาก ใคร ๆ ก็ใช้สมาร์ทโฟนในการติดต่อสื่อสาร รวมถึงการเสพข่าวสารต่าง ๆ ไม่เว้นแม้แต่เด็กน้อยที่พ่อแม่ผู้ปกครองให้ใช้ดูการ์ตูนหรือเล่นเกม การใช้สื่อโซเชียลมีเดียผ่านสมาร์ทโฟนได้กลายเป็นความเคยชินที่แทบขาดกันไม่ได้ กระทั่งในเวลาเข้าห้องน้ำก็ไม่พลาดที่จะอ่านข่าว ส่งข้อความทางไลน์ หรือโพสต์ความในใจผ่านเฟซบุ๊ก !

แต่เหรียญย่อมมีสองด้านเสมอจริงไหมครับ ... การสื่อสารผ่านโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันต่าง ๆ ก็เช่นกัน ที่ย่อมมีทั้งข้อดีและข้อเสีย บางครั้งด้วยความเคยชินและใช้งานง่าย จนอาจทำให้เกิดอาการพลั้งเผลอ หรือ “มือลั่น” ระบายความทุกข์หรือความอัดอั้นตันใจผ่านทางสื่อโซเชียลมีเดียดังกล่าวที่อาจส่งผลกระทบต่อองค์กร ผู้ร่วมงาน หรือบุคคลอื่นได้

วันนี้นายปกครองจึงขอนำคดีพิพาทที่เกิดจากการโพสต์ข้อความทางสื่อโซเชียลมีเดียเป็นเหตุมาเล่าเป็นอุทาหรณ์ และเป็นข้อควรระวังในการติดต่อสื่อสารกันนะครับ !

โดยคดีนี้ ... เป็นคดีที่ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาในปี ๒๕๖๖ โดยเป็นเรื่องของตำรวจนายหนึ่งได้โพสต์ข้อความผ่านเฟซบุ๊กส่วนตัว และกรู๊ปไลน์หรือไลน์กลุ่มของที่ทำงาน ด้วยคำพูดที่ไม่สุภาพในลักษณะตัดพ้อต่อว่าเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยเห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรม ซึ่งต่อมาได้ถูกลงโทษทางวินัยให้กักยาม และได้เป็นประเด็นพิพาทขึ้นสู่ศาลปกครองในที่สุด เรื่องนี้จะลงเอยอย่างไรไปติดตามกันครับ ...

เรื่องราวของคดีมีอยู่ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจ ตำแหน่งรองผู้กำกับการสืบสวน ถูกกล่าวหาว่าได้โพสต์ข้อความผ่านเฟซบุ๊กของตนเอง และส่งข้อความผ่านไลน์กลุ่มของสถานีตำรวจ (กลุ่มปิด) โดยใช้ถ้อยคำที่แสดงถึงความไม่พอใจผลการเลื่อนขั้นเงินเดือนและการประเมินของผู้บังคับบัญชา ในลักษณะคำพูดที่ไม่สุภาพ และมีการต่อว่าต่อทอกัน ซึ่งข้อความในไลน์กลุ่มจะมีรายละเอียดที่ทำให้ทราบหรือเข้าใจได้ว่ากำลังพูดถึงหรือสื่อเสียดตำรวจสองนายที่ได้รับการประเมินดีกว่า

ตำรวจสองนายดังกล่าวเห็นว่า ข้อความของผู้ฟ้องคดีทำให้ตนเองได้รับความเสียหาย และเสื่อมเสียชื่อเสียง จึงร้องทุกข์กล่าวโทษผู้ฟ้องคดีเป็นคดีอาญา ในความผิดฐานหมิ่นประมาทผู้อื่นด้วยการโฆษณาและนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน เมื่อพนักงานสอบสวนได้สอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว จึงส่งสำนวนการสอบสวนไปยังอัยการ โดยอัยการเห็นควรสั่งฟ้องต่อศาลอาญา เฉพาะความผิดฐานหมิ่นประมาทผู้อื่นด้วยการโฆษณาเพียงข้อหาเดียว ซึ่งในวันสืบพยานปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีกับตำรวจผู้เสียหายสามารถตกลงกันได้ โดยให้ผู้ฟ้องคดีลงข้อความขอโทษในไลน์กลุ่มผู้เสียหายไม่ติดใจเอาความและประสงค์ถอนคำร้องทุกข์เมื่อถอนคำร้องทุกข์แล้ว สิทธินำคดีอาญามาฟ้องยอมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๒) ศาลจึงจำหน่ายคดี

ในส่วนของการดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยคณะกรรมการฯ เห็นว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดวินัย

อย่างไรร้ายแรง ฐานกระทำการอันเป็นเหตุให้แตก ความสามัคคีระหว่างข้าราชการตำรวจและประพฤติดน ในลักษณะที่ไม่สมควรตามมาตรา ๓๘ (๑๐) และ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ (ใช้บังคับขณะนั้น) จึงมีคำสั่งลงโทษกักขัง ๕ วัน ผู้ฟ้องคดี ยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค แต่ถูกยกอุทธรณ์

ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เหตุที่ได้ส่งข้อความไม่สุภาพลงไลน์ กลุ่มดังกล่าว เนื่องจากตนรู้จักคุ้นเคยกับผู้เสียหายมานาน และเป็นเพียงการหยอกล้อว่ากล่าวกันในไลน์กลุ่มปิดของ สถานีตำรวจ ซึ่งเป็นการกระทำที่เป็นปกติวิสัยของผู้ฟ้องคดี โดยมีวัตถุประสงค์ให้ข้าราชการตำรวจประพฤติดี ประพฤติชอบ มิได้ทำให้เสียภาพพจน์ของตำรวจโดยรวม และไม่มีพยานหลักฐานแสดงได้ว่าข้อความดังกล่าว เป็นเหตุให้แตกความสามัคคีระหว่างข้าราชการตำรวจ อย่างไร อีกทั้งโทษที่ลงนั้นหนักเกินไป

ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง เพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) ที่ลงโทษกักขังตน และเพิกถอน ผลการพิจารณายกอุทธรณ์ของผู้บังคับการตำรวจ ภูธรภาค (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) รวมทั้งให้คืนสิทธิย้อนหลัง ไปจนถึงวันออกคำสั่ง และให้ได้รับเงินเดือนตามปกติ

คดีนี้ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดี ชนะคดี โดยเห็นว่า การจะผิดฐานทำให้แตกความสามัคคี ระหว่างข้าราชการตำรวจ ต้องปรากฏผลแห่งการกระทำ ด้วยว่ามีการแตกความสามัคคีระหว่างข้าราชการตำรวจ ซึ่งเกิดขึ้นจากการที่ได้รับทราบข้อความที่ผู้ฟ้องคดีส่งใน ไลน์กลุ่ม เมื่อรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง ปรากฏว่า ข้าราชการตำรวจที่อยู่ในไลน์กลุ่มได้ให้ปากคำในฐานะ พยานทำงานองว่า ได้รับทราบข้อความดังกล่าว และอีก ส่วนหนึ่งไม่ได้รับทราบข้อความ โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริง ที่พิสูจน์ได้ว่า ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีส่งข้อความแล้ว ข้าราชการตำรวจในส่วนที่ได้รับทราบข้อความมีการแตก ความสามัคคีกันอย่างไร จึงไม่อาจถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีกระทำ

ผิดวินัยอย่างร้ายแรงในฐานดังกล่าว ส่วนกรณีความผิด ฐานประพฤติดนในลักษณะที่ไม่สมควร ก็ไม่ปรากฏ ข้อเท็จจริงว่าได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ อย่างไร จึงพิพากษาเพิกถอนคำสั่งลงโทษที่พิพาท ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่เห็นด้วย **จึงอุทธรณ์ต่อ ศาลปกครองสูงสุด**

คดีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาคำสั่งลงโทษกักขัง ผู้ฟ้องคดี ๕ วัน ด้วยเหตุข้อความที่ผู้ฟ้องคดีโพสต์ลงเฟซบุ๊ก และส่งในไลน์กลุ่ม ทำให้กระทบภาพลักษณ์ของหน่วยงาน และทำให้เกิดการแตกความสามัคคีในหมู่ข้าราชการ ตำรวจ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่?

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยสรุปได้ว่า ผู้ฟ้องคดี เผยแพร่ข้อความผ่านเฟซบุ๊กส่วนตัว โดยมีการ ใช้ถ้อยคำที่ไม่เหมาะสม ไม่สุภาพ มีลักษณะส่อเสียด ซึ่งมีความหมายในทำนองว่า หากข้าราชการตำรวจคนใด มีผู้บังคับบัญชาที่ดี ข้าราชการตำรวจผู้นั้นอาจได้รับ การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนสองขั้น โดยไม่ต้อง ปฏิบัติหน้าที่ และแม้ผู้ฟ้องคดีจะไม่ได้ระบุว่าจะหมายถึง ข้าราชการตำรวจคนใดโดยเฉพาะเจาะจงก็ตาม แต่การเผยแพร่ข้อความดังกล่าว **ย่อมก่อให้เกิดความ เคลือบแคลงสงสัยในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ ตำรวจ และการประเมินผลการปฏิบัติงานว่า ผู้บังคับบัญชาพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมาย กำหนดไว้หรือไม่ หรือพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน โดยอาศัยความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ซึ่งไม่เป็นไปตาม ระบบคุณธรรม**

การกระทำดังกล่าว จึงอาจก่อให้เกิดความขัดแย้ง ในการบริหารงานบุคคลและสร้างความแตกแยกระหว่าง ข้าราชการตำรวจ และอาจทำให้บุคคลทั่วไปที่ได้เห็น ข้อความมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อการปฏิบัติตนของ ข้าราชการตำรวจ ทั้งที่ข้าราชการตำรวจต่างปฏิบัติหน้าที่ อย่างเต็มกำลังความสามารถ อันก่อให้เกิดความเสียหาย แก่ผู้บังคับบัญชา รวมทั้งสถานีตำรวจด้วย

ส่วนข้อความที่ผู้ฟ้องคดีเผยแพร่ลงในไลน์กลุ่ม แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าเป็นการหยอกล้อว่ากล่าวกัน เนื่องจากมีความสนิทสนมเป็นเวลานานก็ตาม แต่การส่งข้อความดังกล่าวย่อมทำให้ข้าราชการตำรวจที่อยู่ในกลุ่มเข้าใจได้ว่าตำรวจที่ผู้ฟ้องคดีพาดพิงคือผู้ใด และเข้าใจว่ามีตำรวจสองนายที่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนสองขั้นจากความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา มิใช่มาจากผลการปฏิบัติงาน อันเป็นการใช้กิริยาวาจาหรือประพาดิตนในลักษณะที่ตำรวจไม่พึงกระทำ

ส่วนกรณีศาลอาญาจังหวัดได้มีคำสั่งจำหน่ายคดีรวมทั้งตำรวจผู้เสียหายจะได้โยกย้ายไปรับราชการที่หน่วยอื่นแล้วก็ตาม แต่โดยที่การดำเนินคดีอาญามุ่งหมายควบคุมการกระทำของบุคคลในสังคม มิให้กระทำการที่กฎหมายกำหนดว่าเป็นความผิดอาญาเพื่อคุ้มครองสังคมโดยรวมให้มีความสงบสุข ส่วนการดำเนินการทางวินัยเป็นมาตรการในการรักษาวินัยของข้าราชการที่มุ่งปราบปรามข้าราชการที่กระทำการฝ่าฝืนข้อห้ามตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับกำหนด ซึ่งรวมถึงขนบธรรมเนียมของทางราชการด้วย

ดังนั้น แม้คดีอาญาจะได้ระงับลงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๒) เนื่องจากตกลงกันได้ โดยไม่ว่าผู้ฟ้องคดีจะลงข้อความขอโทษแล้วหรือยังไม่ได้ลงก็ตาม แต่เมื่อรายงานผลการสืบสวนรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์กระทำผิดวินัยตามข้อกล่าวหา ผู้บังคับบัญชาย่อมมีอำนาจออกคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามควรแก่กรณีได้ และโดยที่โทษทางวินัยที่ผู้ฟ้องคดีได้รับ คือ โทษกักยาม ซึ่งสูงกว่าโทษภาคทัณฑ์ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์การพิจารณาให้ได้รับการเลื่อนเงินเดือนตามกฎหมาย ก.ตร. ในเรื่องดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม หากผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง จนก่อให้เกิดความคับข้องใจเกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน

ของตน ผู้ฟ้องคดีจึงต้องดำเนินการร้องทุกข์เป็นหนังสือ โดยยื่นต่อผู้บังคับบัญชาหรือ ก.ตร. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ ตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการร้องทุกข์ อันเป็นการใช้สิทธิตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาได้ทบทวนผลการพิจารณาอีกครั้ง

การกระทำของผู้ฟ้องคดีตามที่พิพาท จึงถือเป็นเหตุให้แสดงความสามัคคีระหว่างข้าราชการตำรวจ และใช้กิริยาวาจาหรือประพาดิตนในลักษณะที่ไม่สมควรอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๓๘ (๑๐) และ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังนั้น การที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลงโทษกักยามมีกำหนด ๕ วัน จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย และคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ย่อมชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน

ศาลปกครองสูงสุดจึงพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้อง

คดีดังกล่าว นับว่าเป็นอุทาหรณ์เตือนใจข้าราชการตำรวจรวมทั้งข้าราชการทุกประเภทในการใช้สื่อโซเชียลมีเดียโพสต์ข้อความ ในลักษณะไม่สุภาพ โดยอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานหรือผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นเฟซบุ๊กหรือไลน์ ตลอดจนสื่ออื่นใดก็ตามที่ที่ฟังจะต้องใช้ด้วยความระมัดระวังและมีสติอยู่เสมออย่าเพลอมีอลัน ! เพราะจะก่อให้เกิดปัญหาตามมา ซึ่งอาจถูกดำเนินคดีอาญาและถูกดำเนินการทางวินัยได้ ดังเช่นในคดีพิพาทนี้

ทั้งนี้ศาลปกครองได้วางหลักในการพิจารณาความผิดกรณีเป็นเหตุให้แสดงความสามัคคีระหว่างข้าราชการโดยไม่จำต้องปรากฏอย่างชัดเจนว่าได้เกิดการแตกความสามัคคีขึ้นอย่างไร หากแต่ข้อความที่เผยแพร่ได้ก่อให้เกิดความเคลือบแคลงสงสัยในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ และการประเมินผลการปฏิบัติงานว่าผู้บังคับบัญชาพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ หรือพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนโดยอาศัยความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ซึ่งไม่เป็นไปตามระบบคุณธรรม

ย่อมอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งในการบริหารงานบุคคล และสร้างความแตกแยกระหว่างหมู่ข้าราชการ ก็เข้าข่าย มีความผิดในฐานดังกล่าวได้ รวมถึงอาจเข้าข่ายความผิด ฐานประพฤตินในลักษณะที่ไม่สมควรด้วย

ทั้งนี้ หากเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ ในการประเมินผลการปฏิบัติงานโดยไม่เป็นธรรม จนก่อให้เกิดความคับข้องใจ ควรดำเนินการร้องทุกข์ เป็นหนังสือภายในเวลาที่กำหนด อันเป็นการใช้สิทธิ ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชา

ได้พิจารณาทบทวนอีกครั้ง ... ซึ่งผู้บังคับบัญชาพึงประเมิน ผลงานโดยยึดถือตามหลักคุณธรรมเป็นสำคัญ เพราะจะทำให้การทำงานในภาพรวมขององค์กรขับเคลื่อนไป ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล เกิดความเชื่อมั่น ต่อองค์กร อันจะยังประโยชน์ให้เกิดแก่ประเทศชาติ และสังคมอย่างยั่งยืน ... ครับ

(ปรึกษาคดีปกครองได้ที่ สายด่วนศาลปกครอง ๑๓๕๕ และสืบค้นเรื่องอื่น ๆ ได้จาก www.odmncourt.go.th เมนูวิชาการ เมนูย่อยอุทธรณ์จากคดีปกครอง)

* * *

การใช้ดุลพินิจในการกำหนดอัตราค่าปรับทางปกครอง ในกิจการโทรคมนาคม

โดย พรพักตร์ สติเวโรจน์
ผู้อำนวยการสำนักกฎหมายโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช.

การจัดให้มีบริการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่แก่ผู้ใช้บริการถือเป็นสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถเปลี่ยนแปลงผู้ให้บริการโทรคมนาคมได้โดยไม่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงเลขหมายโทรคมนาคมใหม่ ด้วยเหตุนี้ผู้ให้บริการโทรคมนาคมจึงจะต้องนำเสนอบริการโทรคมนาคมที่มีคุณภาพ มีอัตราค่าบริการที่เหมาะสมและเป็นธรรม มีรายการส่งเสริมการขายที่หลากหลาย เพื่อเป็นตัวเลือกให้ผู้ใช้บริการสามารถตัดสินใจเลือกใช้บริการอันจะก่อให้เกิดการแข่งขันโดยเสรีระหว่างผู้ให้บริการโทรคมนาคมด้วยกัน และเป็นการส่งเสริมสิทธิและคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการได้ให้รับประโยชน์สูงสุดในการใช้บริการโทรคมนาคม

พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๑๒ วรรคสี่ บัญญัติว่า “ในกรณีเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ใช้บริการ และเมื่อมีความพร้อมทางเทคนิค ให้คณะกรรมการกำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์ให้ผู้ใช้บริการมีสิทธิใช้เลขหมายโทรคมนาคมเดิม เมื่อผู้ใช้บริการต้องการเปลี่ยนผู้ให้บริการ สถานที่ หรือประเภทของบริการ” คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ กทช. ในขณะนั้น จึงได้กำหนดให้การคงสิทธิเลขหมายโทรคมนาคมเป็นภารกิจหลักที่จะต้องดำเนินการโดยกำหนดไว้ในประกาศ กทช. เรื่องแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔-๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๔ และประกาศ กทช. เรื่อง แผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๓) ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๑ โดยกำหนดให้มีบริการคงสิทธิเลขหมายโทรคมนาคมในบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่

และบริการโทรศัพท์ประจำที่ และกำหนดเป้าหมายให้มีหลักเกณฑ์ว่าด้วยการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งต่อมาได้มีการออกหลักเกณฑ์เป็นประกาศ กทช. เรื่อง หลักเกณฑ์บริการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ฉบับลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ซึ่งได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไป โดยมีสาระสำคัญอยู่ในข้อ ๘ ของประกาศ ซึ่งกำหนดให้ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ต่อจัดให้มีบริการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในสามเดือนนับแต่วันที่ประกาศฉบับดังกล่าว มีผลใช้บังคับ เนื่องจากเห็นว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมและจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้บริการ เนื่องจากเทคโนโลยีมีความพร้อมและได้ใช้กันเป็นการแพร่หลายในหลายประเทศ ประกอบกับที่ผ่านมาผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ทุกรายมีส่วนร่วมในกระบวนการเตรียมความพร้อมการให้บริการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ สำนักงาน กทช. ในขณะนั้นมาอย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตาม เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสามเดือน นับแต่วันที่ประกาศฉบับดังกล่าวมีผลใช้บังคับผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในขณะนั้นยังไม่จัดให้มีบริการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่แก่ผู้ใช้บริการ เลขาธิการคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ เลขาธิการ กทช. ในขณะนั้น จึงใช้อำนาจตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเป็นไปตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

อันเนื่องมาจากประกาศ กทช. เรื่อง หลักเกณฑ์บริการ คงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ฉบับลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เป็นหลักเกณฑ์ในการใช้เลขหมาย โทรคมนาคมซึ่งเป็นทรัพยากรโทรคมนาคมตามประกาศ กทช. เรื่อง เงื่อนไขมาตรฐานในการอนุญาตประกอบกิจการ โทรคมนาคม ฉบับลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น การไม่ปฏิบัติตามประกาศ กทช. เรื่อง หลักเกณฑ์ บริการคองสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ฉบับลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒ จึงถือเป็นการฝ่าฝืนเงื่อนไขในการ อนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมตามมาตรา ๑๕

ต่อมาผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม ซึ่งเป็นผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่ง ของเลขชาติการ กทช. ต่อ กทช. ตามมาตรา ๖๕ แห่ง พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่ง กทช. ได้วินิจฉัยอุทธรณ์โดยยื่นตามคำสั่ง ของเลขชาติการ กทช. แต่ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ก็ยังคงฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเลขชาติการ กทช. แต่อย่างใด ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายบรรลุ วัตถุประสงค์เป็นไปตามเจตนารมณ์ในการคุ้มครอง ผู้ใช้บริการให้สามารถใช้บริการคองสิทธิเลขหมายโทรศัพท์ เคลื่อนที่ได้ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการ โทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๖๖ จึงให้อำนาจเลขชาติการ พิจารณากำหนดค่าปรับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วย วิธีปฏิบัติทางปกครอง ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่า ๒๐,๐๐๐ บาทต่อวัน โดยในการใช้มาตรการบังคับทางปกครองของเลขชาติการ กทช. ในกรณีนี้ได้พิจารณาโดยคำนึงถึงค่าความเสียหายโอกาส ที่ผู้ให้บริการจะสามารถเปลี่ยนผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยยังคงสามารถใช้เลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ หมายเลขเดิมต่อไปได้ โดยสำนักงาน กทช. ได้คำนวณ อัตราค่าปรับทางปกครองจากประมาณการจำนวนของ ผู้ใช้บริการคองสิทธิเลขหมายต่อปีตามที่มีผู้ให้บริการโทรศัพท์ เคลื่อนที่และบริษัท ศูนย์ให้บริการคองสิทธิเลขหมาย จำกัด รายงานต่อ กทช. โดยมีประมาณการที่ปีละ ๑,๒๐๐,๐๐๐ ราย เฉลี่ยเดือนละ ๑๐๐,๐๐๐ ราย ด้วยเหตุนี้ หากผู้ให้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่แต่ละรายไม่จัดให้มีบริการคองสิทธิ

เลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด จะส่งผลกระทบต่อประชาชนผู้ใช้บริการประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ รายต่อเดือน ซึ่งจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ ในเชิงพาณิชย์ที่ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่จะได้รับ หากไม่จัดให้มีบริการคองสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ คือค่าใช้บริการเฉลี่ยรายละ ๒๕๐ บาทต่อเดือน หรือรวมแล้ว ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน โดยมีผู้ให้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีผู้ใช้บริการไม่ต่ำกว่า ๑๐๐,๐๐๐ เลขหมาย จำนวน ๕ ราย ได้แก่ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) บริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) และ บริษัท ทรู มูฟ จำกัด จึงถ่วงเฉลี่ยผลประโยชน์ที่ผู้ให้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่แต่ละรายจะได้รับหากไม่มีการจัดให้มี บริการคองสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในระยะเวลา ที่หลักเกณฑ์กำหนดอยู่ที่รายละ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อเดือน หรือเฉลี่ยรายละ ๑๖๖,๖๖๖.๖๗ บาทต่อวัน และพิจารณาเหตุผลสนับสนุนผลประโยชน์ระดับความรุนแรง ต่อผู้มีส่วนได้เสียสามระดับ ได้แก่ ระดับมาก (มูลค่า ความเสียหาย x ๒) ระดับปานกลาง (มูลค่าความเสียหาย x ๑) และระดับน้อย (มูลค่าความเสียหาย x ๐.๕) ซึ่งการประเมิน ผลกระทบด้านการประกอบกิจการ ด้านการกำกับดูแล และด้านสาธารณสุขประโยชน์ รวมทั้งหมดส่วนใหญ่อยู่ใน ระดับปานกลาง ได้แก่ หัวข้อที่หนึ่ง ผลประโยชน์ที่ผู้ฝ่าฝืน ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองได้รับ อยู่ในระดับปานกลาง หัวข้อที่สอง ความร้ายแรงที่เกิดขึ้นจากการฝ่าฝืนหรือไม่ ปฏิบัติตามคำสั่งในทางปกครองในแต่ละกรณี อยู่ในระดับ ปานกลางและระดับมาก หัวข้อที่สาม ความเสียหายต่อ ประโยชน์สาธารณะและบุคคลที่เกี่ยวข้อง อาทิ ผู้เสียหาย คู่กรณี หรือผู้ประกอบการโทรคมนาคมรายอื่นซึ่งรวมถึง ค่าเสียโอกาสทางธุรกิจด้วย อยู่ในระดับปานกลาง หัวข้อที่สี่ ผลกระทบและความเสียหายต่อการกำกับดูแล ของคณะกรรมการและสำนักงาน เพื่อคงไว้ซึ่งความ คักดิ์สิทธิ์ของกฎหมาย กฎระเบียบ ประกาศ และคำสั่ง อยู่ในระดับมาก และหัวข้อที่ห้า ความเหมาะสมของ จำนวนค่าปรับทางปกครองต่อผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม คำสั่งทางปกครอง อยู่ในระดับปานกลาง

ด้วยเหตุนี้ เลขชาติการ กทช. จึงกำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ กับผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แต่ละรายที่ฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเลขชาติการ กทช. ในอัตราวันละ ๑๖๖,๖๖๖.๖๗ บาท จนกว่าผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ จะสามารถเปิดให้บริการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่แก่ผู้ใช้บริการได้ เพื่อให้การกำกับดูแลหรือการบังคับใช้กฎหมายเพื่อคุ้มครองสิทธิพื้นฐานของผู้ใช้บริการทั้งระบบ ซึ่งกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคมได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ทุกราย ต้องจัดให้มีบริการคงสิทธิเลขหมายโทรคมนาคมให้ผู้ใช้บริการสามารถเข้าถึงได้อย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยไม่จำกัดว่าผู้ให้บริการนั้นจะเป็นรายใหญ่หรือรายเล็ก อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดในคดีที่ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ยื่นฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งเลขชาติการ กทช. ตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ กทช. และคำสั่งกำหนดค่าปรับทางปกครองของเลขชาติการ กทช. ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำวินิจฉัยความชอบด้วยกฎหมายของการใช้ดุลพินิจในการกำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองไว้ ดังนี้

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๐๕/๒๕๕๔ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔๑๗/๒๕๖๔ มีบริษัท ทูรู มูฟ จำกัด เป็นผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยในประเด็นนี้ว่า “...ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้อาศัยข้อมูลประมาณการจำนวนผู้ใช้บริการคงสิทธิเลขหมายโทรคมนาคมเฉลี่ย ๑๐๐,๐๐๐ รายต่อเดือน ตามที่บริษัท ศูนย์ให้บริการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์ จำกัด ได้เสนอ และข้อมูลผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์อันได้แก่ อัตราค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เฉลี่ยรายละ ๒๕๐ บาทต่อเดือน ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจัดให้มีบริการการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยตรง มาเป็นฐานในการคำนวณว่า โดยเฉลี่ยแล้วผู้ประกอบกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งมีผู้ใช้บริการ

ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐,๐๐๐ เลขหมาย จำนวน ๕ ราย ซึ่งมีผู้ฟ้องคดีรวมอยู่ด้วย จะได้รับผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ที่อาจเกิดขึ้นดังกล่าวรายละ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน หรือจำนวน ๑๖๖,๖๖๖.๖๗ บาทต่อวัน มากำหนดเป็นค่าปรับทางปกครอง รวมทั้งได้คำนึงถึงระดับความรุนแรงของผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียทั้งด้านการประกอบกิจการ ด้านการกำกับดูแล และด้านสาธารณประโยชน์ ประกอบกับการที่ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถจัดให้มีบริการการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในระยะเวลาที่กำหนด นอกจากนี้ แม้จำนวนผู้ใช้บริการคงสิทธิเลขหมายโทรคมนาคมเฉลี่ย ๑๐๐,๐๐๐ รายต่อเดือนดังกล่าวจะเป็นเพียงจำนวนประมาณการ แต่ก็เป็นข้อมูลที่บริษัทซึ่งผู้ฟ้องคดีกับผู้ประกอบกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายอื่นอีกสี่รายร่วมกันจัดตั้งขึ้น ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์แล้วเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีได้เคยให้ถ้อยคำไว้ในบันทึกถ้อยคำพยานชั้นศาลปกครองชั้นต้นว่า มีผู้ใช้บริการในโครงข่ายของผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ เลขหมาย ดังนั้น การนำข้อมูลจำนวนประมาณการผู้ใช้บริการคงสิทธิเลขหมายโทรคมนาคมดังกล่าวและข้อมูลผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์มาเป็นฐานในการคำนวณค่าปรับทางปกครองจึงสอดคล้องกับข้อเท็จจริงในขณะนั้นแล้ว... ดังนั้น การกำหนดค่าปรับทางปกครองในอัตราวันละ ๑๖๖,๖๖๖.๖๗ บาท ให้ผู้ฟ้องคดีชำระ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วยกฎหมายเหมาะสม และเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว...”

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๔๓๐/๒๕๕๔ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔๔๗/๒๕๖๔ มีบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยในทำนองเดียวกันกับคดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๐๕/๒๕๕๔ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔๑๗/๒๕๖๔ โดยศาลได้ให้เหตุผลเพิ่มเติมในคดีนี้ไว้ว่า “...การกำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองวันละ ๑๖๖,๖๖๖.๖๗ บาท ให้ผู้ฟ้องคดีชำระนั้นมุ่งลงโทษผู้ฟ้องคดีให้เหมาะสมกับผลกระทบและประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ที่ผู้ฟ้องคดีอาจได้รับจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว และเป็นการบังคับให้ผู้ฟ้องคดี

ต้องปฏิบัติตามกฎหมายต่อไปเป็นสำคัญ การบังคับทางปกครองดังกล่าวจึงเป็นการใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามที่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนแล้ว ในคำเตือนสมเหตุสมผล และเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ซึ่งหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองในอัตราต่ำกว่าผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ที่ผู้ฟ้องคดีอาจได้รับแล้ว ย่อมส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการบังคับทางปกครองได้... เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผลประกอบกิจการโทรคมนาคมของผู้ฟ้องคดีในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งเกิดเหตุพิพาท ผู้ฟ้องคดีมีกำไรสุทธิตามงบการเงินรวม จำนวน ๒๐,๖๖๗,๐๒๗,๘๕๙ บาท และตามงบการเงินเฉพาะบริษัท จำนวน ๒๑,๗๐๖,๙๘๓,๕๖๗ บาท ซึ่งเมื่อเทียบสัดส่วนระหว่างค่าปรับทางปกครองที่ผู้ฟ้องคดีต้องชำระเป็นเงินจำนวนวันละ ๑๖๖,๖๖๖.๖๗ บาท กับผลกำไรสุทธิตามงบการเงินรวมแล้ว คิดเป็นประมาณร้อยละ ๐.๐๐๐๘๑ บาท หรือเทียบกับผลกำไรสุทธิตามงบการเงินเฉพาะบริษัทแล้ว คิดเป็นประมาณร้อยละ ๐.๐๐๐๗๗/ จึงไม่ถือว่าเป็นการสร้างภาระต่อการประกอบกิจการโทรคมนาคมของผู้ฟ้องคดีเกินสมควรแต่อย่างใด การกำหนดค่าปรับทางปกครองในอัตราวันละ ๑๖๖,๖๖๖.๖๗ บาท ให้ผู้ฟ้องคดีชำระ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว...”

คดีหมายเลขดำที่ อ.๘๙๔/๒๕๕๗ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๒๗/๒๕๖๕ มีบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยในประเด็นนี้ว่า การกำหนดค่าปรับทางปกครองให้ผู้ฟ้องคดีต้องชำระนั้น ย่อมต้องได้สัดส่วนกับผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ที่ผู้ฟ้องคดีอาจได้รับจากการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ด้วย เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้เป็นที่ยุติว่าผู้ฟ้องคดีมีผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ เลขหมาย และมีส่วนแบ่งตลาดประมาณร้อยละ ๒.๓ จากเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ทั้งหมด แม้ผู้ฟ้องคดีจะมีผู้ใช้บริการไม่ต่ำกว่า ๑๐๐,๐๐๐ เลขหมาย ตามเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นำมาเป็นสมมติฐานในการคำนวณค่าปรับทางปกครองก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาจาก

จำนวนเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ทั้งระบบที่มีอยู่ประมาณ ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ เลขหมาย จึงถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ให้บริการรายเล็กและย่อมต้องมีส่วนแบ่งตลาดแตกต่างจากผู้ให้บริการรายใหญ่ ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ที่ผู้ฟ้องคดีควรจะได้รับจากการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งจึงไม่ควรเท่ากับผู้ใช้บริการรายใหญ่ที่มีผู้ใช้บริการจำนวนมากกว่ามาถ่วงเฉลี่ยผลประโยชน์ที่ผู้ประกอบกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่แต่ละรายได้รับหากไม่มีการจัดให้มีบริการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ และกำหนดค่าปรับทางปกครองในอัตราวันละ ๑๖๖,๖๖๖.๖๗ บาท เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ฟ้องคดีประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ เลขหมายแล้ว เห็นได้ว่า การกำหนดค่าปรับให้ผู้ฟ้องคดีชำระไม่เหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี... แต่ทั้งนี้การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยให้ปรับผู้ฟ้องคดีวันละ ๒๐,๐๐๐ บาท เป็นจำนวนที่ต่ำเกินไป ดังนั้น เพื่อให้การกำหนดค่าปรับทางปกครองเป็นไปอย่าง เป็นธรรมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการกำหนด มาตรการบังคับทางปกครอง จึงสมควรลดค่าปรับทางปกครองลงร้อยละ ๒๕ คิดเป็นค่าปรับทางปกครองวันละ ๑๒๕,๐๐๐ บาท...”

คดีหมายเลขดำที่ อ.๔๑๓/๒๕๕๔ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๒๐๓/๒๕๖๕ มีบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยในประเด็นนี้ว่า “...การกำหนดค่าปรับทางปกครองให้ผู้ฟ้องคดีต้องชำระนั้น ย่อมต้องได้สัดส่วนกับผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ที่ผู้ฟ้องคดีอาจได้รับจากการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองด้วย ดังจะเห็นได้จากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้นำจำนวนผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ที่คาดว่าจะได้รับมากำหนดอัตราค่าปรับดังกล่าว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีมีผู้ใช้บริการประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ เลขหมายเศษ แม้ผู้ฟ้องคดีจะมีผู้ใช้บริการไม่ต่ำกว่า ๑๐๐,๐๐๐ เลขหมาย ตามเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองนำมาเป็นสมมติฐานในการคำนวณค่าปรับทางปกครองก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาจากจำนวนเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ทั้งระบบที่มีอยู่ประมาณ ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ เลขหมาย จึงถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดี

เป็นผู้ให้บริการรายเล็กและย่อมมีส่วนแบ่งการตลาดแตกต่างจากผู้ให้บริการรายใหญ่ ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ที่ผู้ฟ้องคดีควรจะได้รับจากการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งจึงไม่ควรเท่ากับผู้ใช้บริการรายใหญ่ที่มีผู้ใช้บริการจำนวนมากกว่ามาถ่วงเฉลี่ยผลประโยชน์ที่ผู้ประกอบการโทรศัพท์เคลื่อนที่แต่ละรายได้รับหากไม่มีการจัดให้มีบริการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ และกำหนดค่าปรับทางปกครองในอัตราวันละ ๑๖๖,๖๖๖.๖๗ บาท เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผู้ใช้บริการของผู้ฟ้องคดีประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ เลขหมายเศษแล้ว เห็นได้ว่าการกำหนดค่าปรับให้ผู้ฟ้องคดีต้องชำระไม่เหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี และไม่ได้สัดส่วนกับผลประโยชน์ที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย... ดังนั้น เพื่อให้การกำหนดค่าปรับทางปกครองเป็นไปอย่างเป็นธรรมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการกำหนดมาตรการบังคับทางปกครอง จึงสมควรลดค่าปรับทางปกครองลงครึ่งหนึ่ง เป็นเงินวันละ ๘๓,๓๓๓.๓๓๕ บาท...”

เมื่อพิจารณาจากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด จะเห็นได้ว่า เหตุผลที่ศาลใช้ในการตรวจสอบดุลพินิจของการกำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองมีหลักการที่สำคัญที่ศาลนำมาใช้ประกอบการพิจารณา คือ หลักความได้สัดส่วนระหว่างอัตราค่าปรับทางปกครองกับผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ที่ผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่อาจได้รับจากการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ซึ่งหลักความได้สัดส่วนเป็นเครื่องมือประกอบการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่เพื่อควบคุมกระบวนการตัดสินใจใช้ดุลพินิจก่อนออกกฎหรือคำสั่ง ซึ่งจากคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดทำให้เห็นได้ว่า ศาลได้ใช้หลักความได้สัดส่วนเป็นเกณฑ์โดยพิจารณาจากองค์ประกอบ ๓ ประการ คือ

๑. คำสั่งที่ออกนั้นมีความเหมาะสมแก่กรณีหรือไม่
๒. คำสั่งที่ออกนั้นเป็นไปเพื่อเท่าที่จำเป็นในการบังคับใช้แก่กรณีให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายหรือไม่
๓. คำสั่งที่ออกนั้นมีความสมดุลกับประโยชน์ของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่กับภาระที่ผู้ใช้บริการ

โทรศัพท์เคลื่อนที่ต้องรับจากการปฏิบัติตามคำสั่ง โดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายเกินสมควร

ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันเบื้องต้นว่าคำสั่งทางปกครองหรือกฎที่จะออกนั้นมีความเหมาะสมสอดคล้องแก่กรณีที่มุ่งจะใช้บังคับ ซึ่งหากการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ในการออกคำสั่งหรือกฎขัดต่อหลักความได้สัดส่วน การใช้ดุลพินิจนั้นย่อมไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งศาลปกครองมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบการใช้ดุลพินิจในกรณีเช่นนี้ได้ ซึ่งการกำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองกรณีการจัดให้มีบริการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่แก่ผู้ใช้บริการ ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำวินิจฉัยในส่วนของการใช้ดุลพินิจในการกำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองออกมาเป็น ๒ กลุ่ม โดยใช้หลักความได้สัดส่วนเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาว่า อัตราค่าปรับทางปกครองได้สัดส่วนกับผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ที่ผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แต่ละรายอาจได้รับจากการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งแล้วหรือไม่

โดยกลุ่มแรกนั้น เป็นกรณีของผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งเป็นรายใหญ่ ได้แก่ บริษัท ทูมู มูฟ จำกัด และบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยเห็นสอดคล้องกับการใช้ดุลพินิจของเลขาธิการ กทช. ในการกำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองในอัตราวันละ ๑๖๖,๖๖๖.๖๗ บาท ซึ่งคำนวณโดยใช้สมมติฐานจากผลประโยชน์ที่ผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แต่ละรายจะได้รับหากไม่มีการจัดให้มีบริการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในระยะเวลาที่หลักเกณฑ์กำหนดอยู่ที่รายละ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อเดือนหรือเฉลี่ยรายละ ๑๖๖,๖๖๖.๖๗ บาทต่อวัน และได้มีการพิจารณาเหตุผลสนับสนุนผลประโยชน์ระดับความรุนแรงต่อผู้มีส่วนได้เสีย ทั้งด้านการประกอบกิจการด้านการกำกับดูแล และด้านสาธารณสุขประโยชน์รวมอยู่ด้วย อีกทั้ง เหตุผลสำคัญที่ศาลปกครองสูงสุดได้ให้ไว้เพื่อประกอบการวินิจฉัย คือ การกำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองเป็นการมุ่งลงโทษให้เหมาะสมกับผลกระทบและประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ที่ผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่อาจได้รับจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง และเป็น

การบังคับให้ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายเป็นสำคัญ การกำหนดค่าปรับทางปกครองให้ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ต้องชำระจึงเป็นการใช้มาตรการบังคับทางปกครองอย่างสมเหตุสมผล และเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ซึ่งหากกำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองในอัตราต่ำกว่าผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ที่ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่อาจได้รับแล้วย่อมส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการบังคับทางปกครองได้

ในขณะที่กลุ่มที่สองเป็นกรณีของผู้ให้บริการรายเล็ก ได้แก่ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ซึ่งทั้งสองบริษัทมีผู้ใช้บริการและ/หรือส่วนแบ่งในตลาดเมื่อเทียบกับจำนวนเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ระบบที่มีอยู่ประมาณ ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ เลขหมาย ในจำนวนที่น้อยมาก โดยเฉพาะกรณีของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ที่มีผู้ใช้บริการประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ เลขหมาย ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยว่าการที่เลขาธิการ กทช. มีคำสั่งกำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองทั้งสองบริษัทในอัตราวันละ ๑๖๖,๖๖๖.๖๗ บาท เท่ากับผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใหญ่เป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่เหมาะสมและเป็นธรรม เนื่องจากจำนวนผู้ใช้บริการของทั้งสองบริษัทมีจำนวนน้อยกว่าผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายใหญ่ ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ที่ทั้งสองบริษัทควรจะได้รับจากการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งจึงไม่ควรเท่ากับผู้ให้บริการรายใหญ่ที่มีผู้ใช้บริการจำนวนมากกว่า ด้วยเหตุนี้ ศาลปกครองสูงสุดจึงมีคำพิพากษาลดอัตราค่าปรับทางปกครองของทั้งสองบริษัทลงเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและเป็นธรรม แต่ทั้งนี้ มีข้อสังเกตว่า แม้ว่าศาลปกครองสูงสุดจะลดอัตราค่าปรับทางปกครองลง แต่ยังคงคำนึงถึงประสิทธิภาพในการบังคับ

ทางปกครอง โดยไม่เห็นด้วย คำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นที่กำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองทั้งสองบริษัทอัตราต่ำสุด คือ วันละ ๒๐,๐๐๐ บาท ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ เนื่องจากเป็นอัตราที่ต่ำเกินไป

ด้วยเหตุผลของศาลปกครองสูงสุดทำให้เห็นได้ว่าการออกคำสั่งกำหนดค่าปรับทางปกครองนอกจากจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย กล่าวคือ ดำเนินการบังคับให้ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่จัดให้มีบริการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่แก่ผู้ใช้บริการตามที่ประกาศกำหนด เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการให้สามารถตัดสินใจเลือกใช้บริการในเลขหมายเดิม และยังเป็นส่งเสริมให้ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แต่ละรายนำเสนอบริการออกมาเป็นทางเลือก อันจะก่อให้เกิดการแข่งขันโดยเสรี ระหว่างผู้ให้บริการโทรคมนาคมด้วยกันแล้วนั้น การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ ยังต้องคำนึงถึงหลักความได้สัดส่วนในการบังคับทางปกครองต่อผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แต่ละราย โดยต้องคำนึงถึงความเหมาะสมตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นของผู้ให้บริการแต่ละรายที่มีความแตกต่างกัน อีกทั้งการบังคับทางปกครองต้องกำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองที่เหมาะสมเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบังคับให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายเท่านั้น อีกทั้งต้องไม่ก่อให้เกิดภาระเกินสมควรต่อผู้รับคำสั่ง ซึ่งการศึกษาเหตุผลของศาลปกครองสูงสุดที่ใช้ในการวินิจฉัยตรวจสอบดุลพินิจในการกำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองในกรณีนี้ สามารถนำไปเป็นแนวทางในการพิจารณากำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองสำหรับกรณีที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อให้การบังคับทางปกครองเป็นไปโดยถูกต้องและชอบด้วยกฎหมายต่อไป

* * *

บทนำ

พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้มีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนด ๑๒๐ วัน นับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๑ (คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย) และมาตรา ๗๒ (บทเฉพาะกาล) ให้บังคับใช้ตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่ธุรกิจการให้บริการรักษาความปลอดภัย มีความเกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน และส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม และในปัจจุบันนี้มีผู้ประกอบการให้บริการรักษาความปลอดภัยเป็นจำนวนมาก แต่มีมาตรฐานในการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกัน สมควรกำหนดมาตรฐานของธุรกิจรักษาความปลอดภัย และเสริมสร้างศักยภาพของพนักงานรักษาความปลอดภัย อันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้บริการและช่วยเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยของสังคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย จะต้องมีการขออนุญาตจากนายทะเบียน โดยให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลเป็นนายทะเบียนกรุงเทพมหานครและนายทะเบียนกลาง ให้ผู้บังคับการตำรวจภูธรแต่ละจังหวัดเป็นนายทะเบียนประจำจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาออกใบอนุญาต และให้มีคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย โดยมีผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

เป็นประธาน มีคณะกรรมการโดยตำแหน่งจากหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรักษาความปลอดภัย รวมถึงมีการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากนายกรัฐมนตรีเป็นผู้แทนจากองค์การภาคเอกชนร่วมเป็นคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและมีผู้บัญชาการตำรวจนครบาลเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยมีอำนาจหน้าที่หลักในการกำหนดนโยบาย แผนงานให้นายทะเบียนแต่ละจังหวัดนำไปปฏิบัติ รวมถึงอำนาจหน้าที่ในการเสนอขอแก้ไขกฎหมายและสามารถพิจารณาออกระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ได้

จากวันที่ พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้จนถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลามากกว่า ๗ ปี มีส่วนที่เกี่ยวข้องที่ต้องปฏิบัติตามหลายภาคส่วนทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ บริษัทรักษาความปลอดภัย พนักงานรักษาความปลอดภัย รวมถึงประชาชนผู้ใช้บริการ ในส่วนของเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งอยู่ในฐานะผู้ควบคุม กำกับดูแล ให้เป็นไปตามกฎหมายฉบับนี้ รวมถึงทุกท่านยังมีโอกาสที่จะเป็นลูกค้าหรือผู้บริโภค ที่ใช้บริการด้านการรักษาความปลอดภัย จากบริษัทรักษาความปลอดภัย และพนักงานรักษาความปลอดภัย หลายท่านอาจจะยังไม่ทราบ ไม่รู้จัก หรือยังไม่เข้าใจหลักการและวิธีปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ รวมถึงกฎหมาย ระเบียบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในสภาพสังคมปัจจุบันให้ความตระหนักถึงความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินมากขึ้น มีการจ้างงานผ่านบริษัทรักษาความปลอดภัยเป็นจำนวนมาก การควบคุมบริษัทรักษาความปลอดภัย พนักงานรักษาความปลอดภัย เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษา เรียนรู้ทำความเข้าใจกับกฎหมายฉบับนี้ เพื่อที่จะได้นำไปปฏิบัติได้ถูกต้อง ผู้เขียนจึงขอถือโอกาสนี้ในการนำเสนอ

สิ่งที่กฎหมายได้กำหนดให้ บริษัทรักษาความปลอดภัยและ พนักงานรักษาความปลอดภัย จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายให้ผู้อ่านได้รับทราบและทำความเข้าใจ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ทั้งในส่วนของการปฏิบัติหน้าที่ และในการดำรงชีวิตประจำวัน ต่อไป

บริษัทรักษาความปลอดภัย

บริษัทรักษาความปลอดภัย กฎหมายกำหนดไว้ว่า ผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้องเป็นบริษัท และนอกจากสำหรับผู้ประสงค์ที่จะประกอบธุรกิจบริษัท รักษาความปลอดภัย กฎหมายฉบับนี้ ได้กำหนดไว้ว่า การจะประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยได้นั้น นอกจากจะต้องมีการยื่นจดทะเบียนไว้กับกรมพัฒนาธุรกิจ การค้า กระทรวงพาณิชย์ ผู้ประสงค์ที่จะประกอบธุรกิจ รักษาความปลอดภัยจะต้องมีการยื่นขอใบอนุญาต ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต่อนายทะเบียน ตาม พ.ร.บ.ธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๔ ฉบับนี้ โดยยื่นเรื่องตามพื้นที่แต่ละจังหวัดที่บริษัทของตน มีที่ตั้งอยู่เพื่อการประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยจะมี อายุ ๔ ปี

นอกจากสิ่งที่กฎหมายได้กำหนดให้บริษัทรักษา ความปลอดภัยจะต้องมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐาน ของการรักษาความปลอดภัยแล้ว เพื่อเป็นการเสริมสร้าง ความสงบเรียบร้อยของสังคมตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ยังได้มีการกำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยจะต้อง ให้ความร่วมมือแก่ตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรี ขึ้นไป ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าสถานีตำรวจในท้องที่ ซึ่งเป็นที่ตั้งของบริษัทรักษาความปลอดภัย หรือสถานที่ ที่บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นรับผิดชอบรักษา ความปลอดภัย ในการขอเข้าตรวจดูข้อมูลบันทึกเหตุการณ์ ประจำวันเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยภายในบริเวณ หรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัยดังกล่าว อีกทั้งเมื่อได้รับแจ้งจากพนักงานรักษาความปลอดภัย รับอนุญาตเกี่ยวกับข้อมูลอาชญากรรม เบาะแสคนร้าย

หรือการกระทำความผิดอาญาที่เกิดขึ้นหรือเชื่อว่าเกิดขึ้น ภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย ให้บริษัทรักษาความปลอดภัยแจ้งให้ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ ประจำอยู่ในท้องที่สถานที่รักษาความปลอดภัยนั้นตั้งอยู่ ในทันที

พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

สำหรับผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้างเป็นพนักงานรักษา ความปลอดภัย หรือภาษาทั่วไปและความเข้าใจของ สังคมไทยมักจะเรียกบุคคลผู้ประกอบวิชาชีพเหล่านี้ว่า รปภ. หรือ ยาม หรือ การ์ด ปัจจุบันยังไม่มีความหมาย หรือระเบียบข้อบังคับฉบับใดกำหนดให้บุคคลผู้ประกอบ อาชีพเหล่านี้จะต้องมีใบอนุญาต หรือจะต้องขอใบอนุญาต ซึ่งจะมีใบอนุญาตหรือไม่ก็ได้ ไม่มีความผิดทางกฎหมาย หรือไม่ได้มีการบังคับว่าจะต้องมี รวมถึงไม่มีการบังคับ หรือกำหนดไว้ด้วยว่าจะต้องผ่านการฝึกอบรมใดๆ จะผ่าน การฝึกอบรมหรือไม่ก็ได้ การว่าจ้างการให้บริการรักษา ความปลอดภัยเป็นการส่วนตัวระหว่างผู้จ้างและผู้ว่าจ้าง มิใช่ผ่านบริษัทรักษาความปลอดภัยจึงไม่อยู่ในข้อบังคับ ตาม พ.ร.บ.ฉบับนี้ ผู้ที่รับจ้างไปทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย จะมีใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย รับอนุญาต หรือเรียกว่า ใบ รก.๗ หรือไม่ก็ได้ ไม่เป็น ความผิดตามพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๔

หากบุคคลหรือผู้ประกอบอาชีพเป็นพนักงานรักษา ความปลอดภัยประสงค์ที่จะขอมีใบอนุญาตก็สามารถ ยื่นคำขออนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย รับอนุญาตได้ โดยสามารถยื่นความประสงค์ได้ที่ นายทะเบียนทุกจังหวัด ซึ่งจะต้องผ่านการตรวจสอบ คุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมาย ผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย ที่กำหนด เมื่อได้รับการอนุญาตแล้วจะถูกรับเรียกว่า “พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต” และประเด็น สำคัญของกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดคือ ในการให้บริการ ด้านการรักษาความปลอดภัยบริษัทรักษาความปลอดภัย

บริษัทรักษาความปลอดภัยจะต้องจัดส่งพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้กับผู้ว่าจ้าง

และเพื่อเป็นการยกระดับในการให้บริการด้านการรักษาความปลอดภัยในรูปแบบการให้บริการผ่านบริษัทรักษาความปลอดภัย ซึ่งจะต้องจัดส่งพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตไปให้บริการแก่ผู้ว่าจ้างแล้วนั้น ยังกำหนดให้ผู้ทำหน้าที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตจะต้องปฏิบัติในการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น ช่วยเหลือในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา รักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคลรวมทั้งระงับเหตุและความสงบเรียบร้อยในบริเวณสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย และเมื่อมีการกระทำความผิดอาญา หรือน่าเชื่อว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นภายในสถานที่ที่รับผิดชอบต้องแจ้งเหตุนั้นให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ทราบโดยทันที รวมทั้งปิดกั้น

และรักษาสถานที่ที่เกิดเหตุไว้จนกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะเดินทางมาถึงสถานที่เกิดเหตุ

ซึ่งข้อกำหนดที่ได้กล่าวมานั้น เปรียบเสมือนเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถนำไปประยุกต์ใช้ ในการเพิ่มระดับความสามารถในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะในสายงานป้องกันปราบปราม กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัย และพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตจะต้องเข้ามาในการให้ความช่วยเหลือ แจ้งเหตุ ระงับเหตุเบื้องต้นในพื้นที่ที่รับผิดชอบในการรักษาความปลอดภัย อันจะเป็นประโยชน์เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อไป...

เอกสารอ้างอิง

พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ (๒๕๕๘, พุทธศักราช ๑๑). สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

* * *

โรคไตจากเบาหวาน

โดย พล.ต.ต.สุรพันธ์ ทรงพานิช นพ.(สบ ๖) ปฏิบัติหน้าที่ หน.กลุ่มงานอายุรกรรม รพ.ตร.

โรคไตจากเบาหวานหรือ Diabetic kidney disease เป็นภาวะที่ส่งผลกระทบต่อผู้ป่วยโรคเบาหวาน เป็นโรคไตชนิดหนึ่งที่เป็นภาวะแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน เมื่อผู้ป่วยเป็นเบาหวาน ระดับกลูโคส (น้ำตาล) ในเลือดสูงสามารถทำลายหลอดเลือดขนาดเล็กในไตได้ ไตมีตัวกรองเล็ก ๆ ที่เรียกว่า โกลเมอรูลัส ที่ช่วยกำจัดของเสียและของเหลวส่วนเกินออกจากเลือด เมื่อเวลาผ่านไป ความเสียหายต่อตัวกรองเหล่านี้ อาจทำให้ไตสูญเสียความสามารถในการทำงานอย่างถูกต้อง

จากรายงานการสำรวจสุขภาพประชาชนไทย ครั้งที่ ๔๑ พบว่ามีความชุกของผู้ป่วยเบาหวานที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๖.๙๑ พบว่าภาวะแทรกซ้อนเรื้อรังที่มากที่สุดคือ ภาวะแทรกซ้อนทางไตคิดเป็นร้อยละ ๓๘.๓๑ และมีอุบัติการณ์ใหม่ในเวลา ๔ ปี ร้อยละ ๒๔.๖๒ เมื่อรวมกับปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพที่เพิ่มขึ้นในปัจจุบัน พบว่ามีแนวโน้มที่ประชาชนจะเป็นโรคเบาหวานและมีภาวะแทรกซ้อนทางไตมากขึ้น โรคเบาหวานเป็นสาเหตุของภาวะไตวาย ที่พบบ่อยที่สุด นำไปสู่การปลูกถ่ายไตหรือการล้างไตทั่วโลก นอกจากนี้ โรคไตเองก็ยังเพิ่มความเสียหายต่อโรคหลอดเลือดหัวใจ, หัวใจล้มเหลว, การเสียชีวิตจากโรคหัวใจและหลอดเลือด และการเสียชีวิตจากทุกสาเหตุในผู้ป่วยเบาหวาน

ระยะเริ่มต้นของโรคไตจากเบาหวานอาจไม่แสดงอาการให้เห็นชัดเจน อย่างไรก็ตาม ในขณะที่อาการดำเนินไป ก็จะเริ่มมีอาการต่าง ๆ เช่น :

- อาการบวมที่ เท้า มือหรือใบหน้า
- ความเมื่อยล้าหรืออ่อนแรง
- คลื่นไส้หรืออาเจียน เบื่ออาหาร
- ผิวหนังคัน
- ปัสสาวะบ่อยกว่าปกติ หรือปัสสาวะกลางคืน
- ปัสสาวะเป็นฟอง หรือเป็นฟองหรือมีเลือดปน

• ความดันโลหิตสูง

หากปล่อยไว้โดยไม่รักษา โรคไตจากเบาหวานอาจนำไปสู่ภาวะไตวาย ซึ่งอาจเป็นอันตรายถึงชีวิตได้ การรักษาได้แก่ การจัดการระดับน้ำตาลในเลือด การควบคุมความดันโลหิต และการใช้ยาเพื่อปกป้องไต ในกรณีที่รุนแรง อาจจำเป็นต้องการล้างไตหรือปลูกถ่ายไต

การป้องกันเป็นกุญแจสำคัญในการจัดการโรคไตจากเบาหวาน การควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด การรักษา น้ำหนักให้อยู่ในเกณฑ์ปกติ และการตรวจสุขภาพกับแพทย์อย่างสม่ำเสมอสามารถช่วยลดความเสี่ยงในการเกิดภาวะแทรกซ้อนได้

พยาธิกำเนิดของโรคไตจากเบาหวานมีความซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับกลไกต่างๆ มากมาย ได้แก่

๑. ภาวะน้ำตาลในเลือดสูง : ระดับน้ำตาลในเลือดสูงสามารถทำลายหลอดเลือดเล็ก ๆ ในไต ทำให้เกิดการรั่วและลดความสามารถในการกรองของเสียออกจากเลือด

๒. ความดันโลหิตเพิ่มขึ้น : โรคเบาหวานอาจทำให้หลอดเลือดในไตตีบและแข็ง ส่งผลให้ความดันโลหิตเพิ่มขึ้น สิ่งนี้สามารถทำลายไตได้มากขึ้นโดยการลดการไหลเวียนของเลือดและทำให้ไตทำงานหนักขึ้น

๓. การอักเสบ : การอักเสบเรื้อรังในไตสามารถเกิดขึ้นได้จากการตอบสนองของระบบภูมิคุ้มกันต่อระดับกลูโคสที่สูงและปัจจัยอื่น ๆ การอักเสบนี้สามารถทำลายไตและลดความสามารถในการทำงานได้อย่างถูกต้อง

๔. Oxidative stress : ระดับกลูโคสที่สูงอาจทำให้เกิดปฏิกิริยาออกซิเดชัน ซึ่งเป็นความไม่สมดุลระหว่างการผลิตอนุมูลอิสระและความสามารถของร่างกายในการทำให้เป็นกลาง สิ่งนี้สามารถทำลายเซลล์ในไตและนำไปสู่การเกิดโรคไตจากเบาหวาน

๕. สารไกลโคเจนชั้นสูง (AGEs) : เป็นสารที่เกิดขึ้นเมื่อกลูโคสทำปฏิกิริยากับโปรตีนในร่างกาย สามารถสะสมในไตและนำไปสู่การอักเสบและความเครียดออกซิเดชัน ทำลายไตต่อไป

โดยรวมแล้ว ความผิดปกติของระบบเมตาบอลิซึมและระบบไหลเวียนโลหิต และกระบวนการอักเสบมีการกระตุ้นและนำไปสู่การเกิดพังผืดในไต มีอัลบูมินในปัสสาวะเป็นเหตุของการเกิดไตวายเรื้อรัง การเกิดโรคของโรคไตจากเบาหวานมีความซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายประการ เป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้ป่วยโรคเบาหวานในการจัดการระดับน้ำตาลในเลือดและความดันโลหิตเพื่อลดความเสี่ยงในการเกิดภาวะแทรกซ้อนนี้

การรักษาโรคไตจากเบาหวาน (หรือที่เรียกว่าโรคไตจากเบาหวาน) มักเกี่ยวข้องกับการจัดการโรคเบาหวานผ่านการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและการใช้ยาเพื่อป้องกันความเสียหายของไตเพิ่มเติม ต่อไปนี้คือการรักษาทั่วไป

๑. การควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด : การรักษา ระดับน้ำตาลในเลือดให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญในการป้องกันหรือชะลอการลุกลามของความเสียหายของไต แพทย์ของคุณอาจสั่งยาเพื่อช่วยลดระดับน้ำตาลในเลือด เช่น อินซูลินหรือยาลดน้ำตาลในเลือด

๒. การควบคุมความดันโลหิต : ความดันโลหิตสูงสามารถทำลายไตได้ ยาเพื่อลดความดันโลหิต เช่น ACE inhibitors หรือ angiotensin receptor blockers

๓. การจัดการคอเลสเตอรอล : ระดับคอเลสเตอรอลสูงสามารถทำลายไตได้เช่นกัน ยาเพื่อลดระดับคอเลสเตอรอล เช่น ยากลุ่มสแตติน

๔. การควบคุมอาหาร : แนะนำให้รับประทานอาหารเพื่อสุขภาพที่มีเกลือ ไขมันอิ่มตัว และคอเลสเตอรอลต่ำ อาจแนะนำให้ปรึกษานักกำหนดอาหารซึ่งสามารถในวางแผนการรับประทานอาหารที่ดีต่อสุขภาพได้

๕. ออกกำลังกายเป็นประจำ : การออกกำลังกายเป็นประจำสามารถช่วยควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ความดันโลหิต และระดับคอเลสเตอรอล

๖. เลิกสูบบุหรี่ : การสูบบุหรี่สามารถทำลายหลอดเลือดและเพิ่มความเสียหายของไตได้ การเลิกสูบบุหรี่สามารถช่วยปกป้องการทำงานของไตได้

๗. ยาเพื่อป้องกันไต : มีการใช้ยาเพื่อช่วยป้องกันไตจากความเสียหายเพิ่มเติม เช่น ยาในกลุ่ม angiotensin receptor blockers หรือยาในกลุ่ม angiotensin-converting enzyme (ACE) inhibitors

๘. การล้างไตหรือปลูกถ่ายไต : ในระยะลุกลามของโรคไตจากเบาหวาน อาจจำเป็นต้องล้างไตหรือปลูกถ่ายไต

สิ่งสำคัญคือต้องติดตามการรักษาอย่างใกล้ชิดกับแพทย์เพื่อพัฒนาแผนการรักษา การตรวจสุขภาพเป็นประจำกับผู้ให้บริการด้านการดูแลสุขภาพ สามารถช่วยตรวจสอบการทำงานของไตและระดับน้ำตาลในเลือดของคุณทำให้ได้รับการรักษาแต่เนิ่น ๆ หากจำเป็น

สมาคมโรคเบาหวานแห่งสหรัฐอเมริกา (American Diabetes Association – ADA) ปี ๒๕๖๕ จัดทำมาตรฐานการดูแลทางการแพทย์ในโรคเบาหวานและโรคไต และสมาคมโรคไต (KDIGO) ร่วมกันเสนอแนวทางปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการจัดการโรคเบาหวานในโรคไตเรื้อรัง ปี ๒๕๖๕ ให้ไว้ตามหลักฐาน สำหรับการจัดการรักษาโรคไตจากเบาหวาน แนวปฏิบัติของ ADA และ KDIGO เน้นย้ำถึงความสำคัญของวิธีการแบบบูรณาการแบบทีมที่มีส่วนร่วมกับการดูแลผู้ป่วยโรคเบาหวาน และผู้เชี่ยวชาญ แพทย์, พยาบาล, นักกำหนดอาหาร, ออกกำลังกาย ทันตแพทย์, แพทย์โรคเท้า, และ/หรือ จิตแพทย์ การดูแลของผู้ป่วยกับสหสาขาวิชาชีพเป็นสิ่งสำคัญในการเอาชนะอุปสรรคถึงมีประสิทธิภาพการจัดการของผู้ป่วยเบาหวานและโรคไตวายเรื้อรัง

• ผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ ๑ (T1D) หรือเบาหวานชนิดที่ ๒ (T2D) และโรคไตเรื้อรัง CKD ทุกรายควรได้รับการรักษาแบบครอบคลุม ได้รับการยอมรับจากผู้ป่วยร่วมกัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทั้งด้านโภชนาการ ออกกำลังกาย, การงดสูบบุหรี่ และควบคุมน้ำหนัก, ขั้นถัดไปก็คือการใช้ยาตามหลักฐาน มุ่งที่ป้องกันอวัยวะต่าง ๆ และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามระดับน้ำตาลในเลือด, ความดัน และไขมัน

- การใช้ยากกลุ่ม Renin-angiotensin-aldosterone system inhibitors (RAASi) ได้แก่ ACE inhibitors (angiotensin converting enzyme inhibitors) หรือ ARBs (angiotensin-receptor blockers) เป็นที่แนะนำสำหรับผู้ป่วยกับเบาหวาน มีความดันโลหิตสูงและอัลบูมินูเรีย โดยปรับขนาดเป็นขนาดความดันโลหิตสูงสุดหรือที่ทนได้สูงสุด

- สเตติน เป็นที่แนะนำสำหรับการป้องกัน atherosclerotic โรคหัวใจและหลอดเลือด (เอเอสซีวีดี) และบางผู้ป่วยที่มีปัจจัยเสี่ยง ASCVD หลายอย่าง

- เมตฟอร์มิน เป็นที่แนะนำสำหรับผู้ป่วยทุกราย และถ้ามีค่าการทำงานของไตโดยดูจากค่าการกรอง (eGFR) มากกว่า 30 มล./นาที/1.73 ม.²; ควรลดขนาดยาลงเป็น 1,000 มก. รายวันในผู้ป่วย กับ eGFR 30 – 44 มล./นาที/1.73 ม.²

ทั้ง ADA และ KDIGO แนะนำให้ประเมินระดับน้ำตาลในเลือดปีละสองครั้งโดยใช้ glycosylated เฮโมโกลบิน (HbA1c) ในผู้ป่วย T2D ที่อาการคงตัวซึ่งได้รับการรักษาโดย KDIGO แนะนำให้ดูเป็นรายบุคคล ให้ได้ HbA1c เป้าหมายคือ < 6.5% ถึง < 7.0% สำหรับผู้ป่วยกับโรคเบาหวานและโรคไตวายเรื้อรัง - ในพินัยนี้เกี่ยวข้องกับอัตราการอยู่รอดสถานะของหัวใจและหลอดเลือด และรวมถึงระยะการลุกลามของ CKD ส่วนสมาคมโรคเบาหวานแห่งสหรัฐอเมริกา ADA แนะนำเป้าหมาย HbA1c ที่ < 7% เพื่อลดภาวะแทรกซ้อน หลอดเลือดขนาดเล็กในผู้ป่วยผู้ใหญ่ที่ไม่ได้ตั้งครรภ์ที่มี T1D และ T2D ปรากฏจากภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ, ส่วนเป้าหมายที่สูงขึ้น (เช่น, < 7%) ยอมรับได้สำหรับผู้ป่วยที่อาจมีชีวิต อายุชยไม่ยาวนาน และผู้ที่อาจได้รับอันตรายจากการรักษาที่มากกว่าผลประโยชน์

สำหรับยากกลุ่มใหม่ ๆ ที่ได้รับการพิสูจน์ว่ามีประสิทธิภาพและปลอดภัย มีผลดีต่อทั้งทางหัวใจและไต ได้แก่

- ยาที่มีผลยับยั้ง cotransporter 2 ของโซเดียม - กลูโคส (SGLT2i) แนะนำสำหรับผู้ป่วยที่มี T2D, CKD และมีค่าการทำงานของไต (eGFR) มากกว่า 20 มล./นาที

/1.73 ม.² เมื่อเริ่มต้น สามารถเป็นต่อเนื่องแม้ระดับ eGFR ที่ต่ำกว่ายาควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดในผู้ป่วยเบาหวานกลุ่ม Sodium-Glucose Co-transporter 2 Inhibitors (SGLT2i) เป็นยารักษาโรคเบาหวานกลุ่มใหม่ที่ออกฤทธิ์ยับยั้งการทำงาน Sodium-Glucose Co-transporter 2 ที่บริเวณ S1 ของท่อไตส่วนต้น ส่งผลให้ร่างกายดูดกลับน้ำตาลลดลง ผลสุทธิเกิดการขับน้ำตาลและโซเดียมเพิ่มขึ้นในปีสภาวะ จากการศึกษาคงของ Anja และคณะ พบว่าการให้ Empagliflozin หรือ Dapagliflozin เป็นระยะเวลา 6 เดือนทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดลดลงและน้ำหนักตัวลดลงเฉลี่ย 2.6 กิโลกรัม

จากการศึกษาความปลอดภัยของยากกลุ่ม SGLT2 inhibitor ในกลุ่มผู้ป่วยเบาหวานที่มีความเสี่ยงของโรคหลอดเลือดหัวใจและหลอดเลือดพบว่าสามารถลดความเสี่ยงผลลัพธ์รวมทางไตได้ร้อยละ 24 ถึง 40 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมถึงได้มีการศึกษาของ Zhang XL ที่ทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ สรุปว่าการใช้ยา SGLT2 inhibitors สามารถลดความเสี่ยงของการเกิดอัตราตายในผู้ป่วยเบาหวานจากโรคหัวใจและหลอดเลือดได้น้อยลงร้อยละ 23 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตามมีการศึกษาพบว่าเมื่อผู้ป่วยมีค่าการทำงานของไตน้อยกว่า 60 มล./นาที/1.73 ตร.ม. ความสามารถในการลดน้ำตาลในเลือดของยาจะลดลง

จากการศึกษา CREDESCENCE study ในประชากรเบาหวานที่มีการทำงานของไตลดลง (ค่าการทำงานของไต 30 ถึง 44 มล./นาที/1.73 ตร.ม.) ที่มีภาวะโรคไตเบาหวาน ผลการศึกษาหลักพบว่ายา Canagliflozin 100 มิลลิกรัม ร่วมกับการใช้ยากกลุ่ม RAASi สามารถลดโอกาสการเกิดผลแทรกซ้อนทางไต (อุบัติการณ์ของการเกิดไตวายระยะสุดท้าย, การเพิ่มขึ้น 2 เท่าของค่าครีเอตินิน, การบำบัดทดแทนไตและอัตราการเสียชีวิตจากโรคหลอดเลือดหัวใจ) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษา Perkovic และคณะ พบว่าผลข้างเคียงที่เกิดขึ้นจากการศึกษาพบว่า ยา SGLT2i สัมพันธ์กับการลดลงของค่าการทำงานของไตในช่วง 3 ถึง 6 สัปดาห์

หลังเริ่มยา โดยค่าการทำงานไตลดลง ๑.๒ ถึง ๕.๘ มล./นาที่/๑.๗๓ ตร.ม. หลังจากนั้นจะคงที่และมีการทำงานของไตที่ดีขึ้นที่ ๕๒ จนถึง ๑๐๒ สัปดาห์ และผลข้างเคียงอื่นที่อาจพบ ได้แก่ การติดเชื้อในระบบทางเดินปัสสาวะ, การขาดสารน้ำและเกลือแร่, การเกิดเลือดเป็นกรดจากคีโตนชนิดน้ำตาลในเลือดปกติ, ภาวะคูทัก และการสูญเสียอวัยวะส่วนปลาย

การศึกษา CVD real ๓ study ซึ่งเป็นการศึกษาที่มีประชากรหลายเชื้อชาติ ได้แก่ อิสราเอล, อิตาลี, ญี่ปุ่น, ไต้หวัน และอังกฤษ และตรวจติดตามการใช้ยา SGLT2i ในเวชปฏิบัติ เป็นเวลาเฉลี่ย ๑๔.๙ เดือน พบว่าเมื่อนำผู้ป่วยมาปรับข้อมูลเข้าด้วยกัน พบว่ายา SGLT2i สามารถลดการเสื่อมของไตรวมถึงผลแทรกซ้อนทางไตได้ร้อยละ ๕๑ อย่างมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับยาเบาหวานกลุ่มอื่น อย่างไรก็ตามในกลุ่มประชากรไต้หวัน, อิสราเอล, อังกฤษ พบว่าการใช้ยา SGLT2i มีแนวโน้มว่าสามารถลดการเสื่อมของไตได้แต่ไม่พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นไปได้ว่าในเวชปฏิบัติแต่ละประเทศอาจมีผลต่อประสิทธิภาพของการรักษาด้วยยา SGLT2i

- ยากลุ่มตัวรับเปปไทด์คล้ายกลูคาگون ๑ (GLP-1Ra) แนะนำให้ใช้สำหรับผู้ป่วย T2D และ CKD ที่ไม่ได้เป้าหมายระดับน้ำตาลในเลือด หลังได้ยาเมตฟอร์มิน และ/หรือ SGLT2i หรือไม่สามารถใช้ยาเหล่านี้ได้ สามารถลดอัลบูมินในปัสสาวะและชะลอการเสื่อมของไต มีการคุมระดับน้ำตาลในเลือด ประสิทธิภาพและความปลอดภัยในผู้ป่วยกับเบาหวานที่มีค่า eGFR ๑๕ – ๕๙ มล./นาที่/๑.๗๓ ม.^๒ ในการทดลองผลลัพธ์ของหัวใจและหลอดเลือด GLP-1 receptor agonists ช่วยลดความเสี่ยงของโรคหัวใจและหลอดเลือดที่สำคัญ เช่น ยาลิราглуไทด์

การวิเคราะห์อภิมาน (Meta analysis) ของแปดการศึกษาที่มีผลลัพธ์ทางหลอดเลือดหัวใจ การทดลอง GLP-1 agonists สามารถที่จะลดความเสี่ยงสำหรับไตประกอบด้วยผลรวม (มาโครอัลบูมินูเรีย, ชะลอการเกิดไตวายหรือเสียชีวิตจากโรคไต) เมื่อเทียบกับยาหลอก ซึ่งส่วนใหญ่ขับเคลื่อนโดยการลดน้อยลงในอัลบูมินูเรีย

ผลข้างเคียงที่พบบ่อยที่สุดของ GLP- 1 Ra เหล่านี้ อาการเกิดขึ้นใน ๑๕ – ๒๐% ของผู้ป่วยกับ CKD ระยะปานกลางถึงรุนแรง (CKD ระยะ G3 และ G4) โดยปกติผู้ป่วยสามารถทนได้ ถ้าปรับปริมาณยาที่ให้น้อยในช่วงหลายสัปดาห์

บทสรุป

แนวปฏิบัติมาตรฐานการดูแลของ ADA ปี 2022 และแนวทาง KDIGO 2022 สอดคล้องกันในประเด็นการตรวจคัดกรองและวินิจฉัยโรคไตวายเรื้อรัง ป้องกันภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ การบำบัดรักษา เป้าหมายเป็นที่พิสูจน์แล้วว่าทำให้ผลลัพธ์ของไตและหัวใจและหลอดเลือด และการใช้ชีวิตที่มีสุขภาพดี

สิ่งสำคัญสำหรับผู้ป่วยเบาหวานและโรคไตเรื้อรังที่ต้องรักษาควบคู่กันไปกับคำแนะนำ ADA และ KDIGO นำเสนออย่างชัดเจน จัดลำดับความสำคัญข้อจำกัด ทรัพยากร ค่าใช้จ่ายในการดูแลระบบสุขภาพ อาจจำกัดการนำไปใช้งาน พยายามถึงปรับปรุงการเข้าถึงให้เกิดประโยชน์สูงสุด และลดความเหลื่อมล้ำให้เหลือน้อยที่สุด

เอกสารอ้างอิง

1. Lumpaopong A. editor: Chapter 5: Etiology of ESRD. Thailand Renal Replacement Therapy Year 2015. P 49–53.
2. Intensive blood-glucose control with sulphonylureas or insulin compared with conventional treatment and risk of complications in patients with type 2 diabetes (UKPDS 33). UK Prospective Diabetes Study (UKPDS) Group. Lancet 1998; 352:837–53.
3. Aekplakorn W, Chariyalertsak S, Kessomboon P, Sangthong R, Inthawong R, Putwatana P, et al. Prevalence and management of diabetes and metabolic risk factors in Thai adults: the Thai National Health Examination Survey IV, 2009: The Thai national health examination survey IV, 2009. Diabetes Care. 2011;34(9):1980–5.

4. Dall TM, Yang W, Gillespie K, Mocarski M, Byrne E, Cintina I, et al. The economic burden of elevated blood glucose levels in 2017: Diagnosed and undiagnosed diabetes, gestational diabetes mellitus, and prediabetes. *Diabetes Care*. 2019;42(9):1661–8.
5. Cao Z, Cooper ME. Pathogenesis of diabetic nephropathy: Pathogenesis of diabetic nephropathy. *J Diabetes Investig*. 2011;2(4):243–7.
6. Karalliedde J, Gnudi L. Endothelial factors and diabetic nephropathy. *Diabetes Care*. 2011;34:S291–6.
7. KDOQI. KDOQI clinical practice guidelines and clinical practice recommendations for diabetes and chronic kidney disease. *Am J Kidney Dis*. 2007;49(2 Suppl 2):S12–154.
8. Molitch ME, Adler AI, Flyvbjerg A, Nelson RG, So W–Y, Wanner C, et al. Diabetic kidney disease: a clinical update from *Kidney Disease: Improving Global Outcomes*. *Kidney Int*. 2015;87(1):20–30.
9. Adler AI, Stevens RJ, Manley SE, Bilous RW, Cull CA, Holman RR, et al. Development and progression of nephropathy in type 2 diabetes: the United Kingdom Prospective Diabetes Study (UKPDS 64). *Kidney Int*. 2003;63(1):225–32.
10. Bretzel RG. Prevention and slowing down the progression of the diabetic nephropathy through antihypertensive therapy. *J Diabetes Complications*. 1997;11(2):112–22.
11. Heerspink HJL, Stefánsson BV, Correa–Rotter R, et al. Dapagliflozin in Patients with Chronic Kidney Disease *N Engl J Med*. 2020; 383(15):1436–1446.
12. The EMPA–KIDNEY Collaborative Group. Empagliflozin in Patients With Chronic Kidney Disease. *N Engl J Med*. 2022 Nov 4. DOI: 10.1056/NEJMoa2204233.
13. Alicic R Z. et al .Diabetic Kidney Disease Challenges, Progress, and Possibilities. *Clin J Am Soc Nephrol* 2017,12: 2032–2045,
14. *Kidney Disease: Improving Global Outcomes (KDIGO) Diabetes Work Group. KDIGO 2022 Clinical Practice Guideline for Diabetes Management in Chronic Kidney Disease. Kidney Int*. 2022;102(4S):S1–S123.
15. de Boer IH, Khunti K, Sadosky T, et al. Diabetes management in chronic kidney disease: a consensus report by the American Diabetes Association (ADA) and *Kidney Disease: Improving Global Outcomes (KDIGO)*. *Kidney International* (2022). <https://doi.org/10.1016/j.kint.2022.08.012>

* * *

โดย พ.ต.อ.หญิง จารุณี ทิพย์พญาชัย นายแพทย์ (สบ ๕) กลุ่มงานเวชศาสตร์ครอบครัว รพ.ตร.

ปัจจุบันประชากรทั่วโลกมีอายุยืนยาวมากขึ้น และมีจำนวนประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นมากกว่าในอดีต ตามความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางการแพทย์ และอัตราการเกิดที่ลดน้อยลงทั่วโลก ข้อมูลจากองค์การอนามัยโลก (WHO) พบว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ กลุ่มประชากรผู้สูงอายุ (ผู้ที่มีอายุมากกว่า ๖๐ ปีขึ้นไป) มีจำนวนสูงกว่ากลุ่มประชากรอายุต่ำกว่า ๕ ปี ซึ่งถือว่าเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ นอกจากนี้ได้มีการประเมินว่าในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ จำนวนประชากรผู้สูงอายุมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นจนมีอัตราส่วนถึง ๑ ใน ๖ ของประชากรโลก โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศที่มีรายได้ระดับต่ำถึงปานกลาง¹

จากการสำรวจในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ประเทศไทยมีจำนวนประชากรทั้งหมดประมาณ ๖๖.๕ ล้านคน และมีจำนวนผู้สูงอายุราว ๑๒ ล้านคน (ประมาณ ๑๘.๑% ของประชากรทั้งหมด) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ นี้ประเทศไทยได้เข้าสู่ “สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์”² คือ การมีจำนวนประชากรสูงอายุมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๒๐ ของประชากรในประเทศ และประเทศไทยจะกลายเป็น “สังคมสูงอายุระดับสุดยอด” ในปี พ.ศ. ๒๕๗๔ เมื่อประชากรสูงอายุมีสัดส่วนถึง ๒๘% ของประชากรทั้งหมด ดังนั้นการเตรียมความพร้อมของสังคมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ และการเพิ่มบทบาทให้กลุ่มผู้สูงอายุได้ใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่า มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนประเทศทั้งทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ จึงเป็นประเด็นที่หลายประเทศหันมาให้ความสำคัญ

การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรสูงอายุทำให้การบริการทางสาธารณสุขอาจไม่สามารถรองรับปริมาณความต้องการได้เพียงพอ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ป้องกันเบื้องต้นได้ด้วยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ชีวิต การรับประทานอาหาร และการออกกำลังกาย เพื่อให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพที่ดี และมีความสุขในการใช้ชีวิต³

ปัญหาสุขภาพที่มักพบในกลุ่มผู้สูงอายุ คือ โรคในกลุ่มโรคไม่ติดต่อ (Noncommunicable diseases) ซึ่งเป็นตัวเร่งทำให้ความเสื่อมของร่างกายเกิดได้เร็วขึ้น โดยกลุ่มอาการของโรคดังกล่าวที่พบมาก ได้แก่ โรคหัวใจ โรคหลอดเลือดสมอง และโรคปอดเรื้อรัง⁴ โดยปัจจัยหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับโรคดังกล่าว นอกเหนือจากเรื่องกรรมพันธุ์ สรีรวิทยา สิ่งแวดล้อม คือ พฤติกรรมเสี่ยงในการใช้ชีวิต ได้แก่ การสูบบุหรี่ การรับประทานอาหารที่มีไขมันสูง การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการมีกิจกรรมทางกายที่ไม่เพียงพอ⁴ ซึ่งประเด็นปัญหาที่สามารถปรับเปลี่ยนอย่างทันทีและมีผลต่อสุขภาพโดยตรง คือ การเพิ่มระดับกิจกรรมทางกายให้เพียงพอ³⁻⁵

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ได้ให้คำนิยามกิจกรรมทางกายว่า “การเคลื่อนไหวร่างกายในอิริยาบถต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดการใช้พลังงานจากกล้ามเนื้อมัดใหญ่ ซึ่งทำให้ร่างกายเกิดการเผาผลาญพลังงาน” กิจกรรมทางกายแบ่งได้เป็น ๔ ระดับ⁵

๑. กิจกรรมทางกายระดับหนัก (vigorous intensity activity) : กิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวร่างกายซ้าๆ อย่างต่อเนื่องด้วยการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ทำให้รู้สึกเหนื่อยมาก ระหว่างทำกิจกรรมไม่สามารถพูดเป็นประโยคได้ รู้สึกเหนื่อยหอบ เช่น การกระโดดเชือก วิ่งเร็ว ว่ายน้ำ

๒. กิจกรรมทางกายระดับปานกลาง (moderate intensity activity) : กิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวระดับปานกลาง มีระดับความเหนื่อยระดับปานกลางโดยระหว่างทำกิจกรรมยังสามารถพูดเป็นประโยคได้ หายใจเร็วขึ้น มีเหงื่อซึม เช่น การรำมวยจีน เดินเร็ว ปั่นจักรยาน

๓. กิจกรรมทางกายระดับเบา (light intensity activity) : กิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวน้อย ออกแรงน้อย ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่เกิดจากการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน เช่น การเดินระยะสั้น ๆ พับผ้า ล้างจาน

๔. กิจกรรมทางกายระดับนั่งเฉย หรือพฤติกรรมเนือยนิ่ง (sedentary behavior)⁶: กิจกรรมที่แทบไม่มีการเคลื่อนไหวร่างกาย และส่งผลต่อการเผาผลาญพลังงานในร่างกายต่ำกว่า ๑.๕ MET มากกว่าร้อยละ ๘๐ ของชั่วโมงที่ตื่น เช่น การนอนเล่นโทรศัพท์มือถือ การนั่งทำงานอยู่กับที่

ผู้สูงอายุมีแนวโน้มที่จะมีกิจกรรมทางกายที่ลดน้อยลงตามช่วงวัยที่เพิ่มมากขึ้น และมีระยะเวลาในพฤติกรรมเนือยนิ่งสูงกว่าประชากรกลุ่มอื่น ๆ⁴

นอกจากนี้กิจกรรมทางกายยังสามารถแบ่งได้เป็น ๔ ประเภท⁶ ได้แก่

๑. กิจกรรมทางกายเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงให้หัวใจและระบบหายใจ (Aerobic exercise) : เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้พลังงาน โดยอาศัยออกซิเจนในร่างกายมีการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ในการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นการทำงานและเพิ่มสมรรถภาพของหัวใจและระบบหายใจ เช่น การวิ่งจ็อกกิ้ง การว่ายน้ำ ซี่จักรยาน ควรออกในความหนักระดับปานกลาง ๑๕๐ นาที/สัปดาห์ (สามารถแบ่งเป็นวันละ ๓๐ นาที ๕ วัน/สัปดาห์) หรือระดับหนัก ๗๕ นาที/สัปดาห์

๒. กิจกรรมทางกายเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงให้กล้ามเนื้อและมวลกระดูก (Muscle strengthening) : เป็นการใช้แรงต้านในการบริหารกล้ามเนื้อให้มีความแข็งแรง ทนทานมากขึ้น เพื่อเสริมสร้างความแข็งแรง ความทนทาน และกำลังของกล้ามเนื้อ ชะลอการเกิดภาวะกระดูกพรุนในผู้สูงอายุ เช่น การออกกำลังกายโดยใช้น้ำหนัก เช่น ดัมเบลล์ ยางยืด หรือใช้น้ำหนักตัวเป็นแรงต้าน ควรทำอย่างน้อย ๒ วัน/สัปดาห์

๓. กิจกรรมทางกายเพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นให้กล้ามเนื้อและข้อต่อ (Flexibility) : เป็นกิจกรรมที่ช่วยยืดเหยียดกล้ามเนื้อ และเพิ่มความยืดหยุ่น เช่น โยคะ ควรทำ ๒ วัน/สัปดาห์

๔. กิจกรรมทางกายเพื่อฝึกการทรงตัว (Balance) : กิจกรรมที่ช่วยให้กล้ามเนื้อในการทรงตัวแข็งแรง ช่วยให้ผู้สูงอายุเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวันได้อย่างอิสระ ป้องกันการหกล้มที่มักเกิดในผู้สูงอายุ⁶ เช่น การฝึก

ยืนขาเดียวโดยจับเก้าอี้ เดินต่อเท้า โไท่เก๊กควรทำมากกว่า ๓ วัน/สัปดาห์

ข้อควรระวัง และปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการออกกำลังกายในผู้สูงอายุ⁷

- ควรมีการประเมินความพร้อมของสุขภาพร่างกายและโรคประจำตัวก่อนออกกำลังกาย (Pre-participation screening)

- ในผู้สูงอายุที่ไม่เคยมีการออกกำลังกายมาก่อน ให้เริ่มจากการออกกำลังกายเบา ๆ แล้วค่อย ๆ เพิ่มความหนักของการออกกำลังกายอย่างช้า ๆ (Start low and go slow) โดยสังเกตอัตราการเต้นของชีพจร และอาการหอบเหนื่อยเป็นสำคัญ

- ควรมีระยะอุ่นเครื่อง (warm up) เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนออกกำลังกาย ช่วยเพิ่มปริมาณเลือดไปยังกล้ามเนื้อส่วนปลาย เพิ่มอุณหภูมิของเนื้อเยื่อต่าง ๆ ในร่างกาย ซึ่งจะช่วยป้องกันการบาดเจ็บต่อระบบข้อต่อ เอ็น และกล้ามเนื้อได้

- ต้องมีระยะผ่อนคลายเป็น (cool down) เสมอ เพราะเป็นช่วงเวลาที่ระบบต่าง ๆ ในร่างกาย โดยเฉพาะระบบไหลเวียนกำลังปรับตัว เพื่อคืนสู่สภาวะปกติ จึงสำคัญมากในผู้สูงอายุ เนื่องจากขณะออกกำลังกายจะมีการสูบฉีดเลือดไปยังกล้ามเนื้อแขนขามากกว่าปกติ ๔-๕ เท่า เมื่อหยุดออกกำลังกายทันที reflex vasodilatation ยังไม่กลับคืนสู่ปกติ ร่วมกับการขาดการบีบตัวของกล้ามเนื้อเพื่อไล่เลือดกลับสู่หัวใจ ทำให้ venous return ลดลงชั่วคราว เป็นผลต่อ cardiac output ทำให้ความดันโลหิตลดลง เลือดไปยังสมองลดลงชั่วคราว เกิดอาการมึนงง เวียนศีรษะได้ จึงอาจทำให้ผู้ที่มีโรคเส้นเลือดหัวใจตีบบางส่วน เกิดอาการแน่นหน้าอกหรือหัวใจวาย ดังนั้นห้ามหยุดออกกำลังกายทันที

- ไม่ควรอาบน้ำทันทีหลังออกกำลังกาย ควรรออย่างน้อย ๕-๑๐ นาที ให้อุณหภูมิของร่างกายลดต่ำลง และไม่ควรรีบน้ำที่ร้อนเกินไป

- ควรเลี่ยงการออกกำลังกายที่ต้องก้มลงหาใจ เนื่องจากจะทำให้ความดันโลหิตเพิ่มสูงได้

- หลีกเลี่ยงการแข่งขัน เนื่องจากความตื่นเต็น จะกระตุ้นระบบประสาทอัตโนมัติให้หลั่งสาร catecholamine อาจทำให้หัวใจเต้นผิดปกติได้⁸

- หากไม่สบาย มีไข้ มีอาการผิดปกติอื่น เช่น เหนื่อยง่ายขึ้น มีอาการเจ็บแน่นหน้าอก ใจสั่น มีนงงศีรษะ มีโรคทางกายกำเริบ ฯลฯ ควรงดออกกำลังกาย และปรึกษาแพทย์ เมื่อจะเริ่มต้นออกกำลังกายใหม่ ควรลดขนาดการออกกำลังกายลงจากเดิมก่อน แล้วค่อย ๆ เพิ่มภายหลัง

- ควรเลือกชนิดการออกกำลังกายให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายของแต่ละบุคคล ทั้งขนาด ระยะเวลา และความถี่ของการออกกำลังกาย

การมีกิจกรรมทางกายของผู้สูงอายุอย่างเหมาะสม จะช่วยลดอัตราเสี่ยงจากการตายในทุกสาเหตุ⁹ ลดอัตราเสี่ยงจากการตายด้วยโรคหัวใจและหลอดเลือด ช่วยป้องกันการเกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง เช่น ความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน ลดอัตราการเกิดมะเร็งเฉพาะที่ (กระเพาะปัสสาวะ เต้านม ลำไส้ใหญ่ เยื่อบุโพรงมดลูก หลอดอาหาร และไต) ช่วยให้มีสุขภาพจิตที่ดี เพิ่มประสิทธิภาพการนอน ป้องกันการหกล้ม เพิ่มคุณภาพในการดำรงชีวิตและการมีชีวิตรอดอย่างเป็นสุขของผู้สูงอายุ⁶ นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการลดภาระค่าใช้จ่ายของทั้งครอบครัว และภาครัฐในการดูแลรักษาพยาบาล¹⁰ ซึ่งค่าใช้จ่ายด้านการแพทย์และสาธารณสุขในการดูแลรักษาในกลุ่มผู้สูงอายุ ยังเป็นประเด็นที่ทำนายสำหรับกลุ่มประเทศทั่วโลกที่ก้าวเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างเต็มตัว

References

1. WorldHealth Organization. Decade of healthy ageing: Baseline Report. Geneva: WHO; 2020. doi: 9789240017900-eng.
2. มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย, สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2563. นครปฐม: สถาบัน; 2563.

3. ธีรพงษ์ คำพูน, มังกร พวงครามพันธุ์, วัชรินทร์ แสงสัมฤทธิ์ผล, นายธวัชชัย ทองบ่อ, นายเศวต เชื้อยงลี, นายธวัชชัย แคนใหญ่. ข้อเสนอแนะการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย การลดพฤติกรรมเนือยนิ่ง และการนอนหลับสำหรับผู้สูงอายุ (ตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป) [อินเทอร์เน็ต]. กรุงเทพมหานคร: กองกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข; 2560 [เข้าถึงเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2566]. เข้าถึงได้จาก: https://happynetwork.org/upload/forum/ebook_PA60up2.pdf
4. World Health Organization. 10 facts on aging and health[Internet]. Geneva: WHO; 2017. [cited 2023 Feb 10]. Available from: <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/10-facts-on-ageing-and-health>
5. ปิยวัฒน์ เกตุวงศา, ปัญญา ชูเลิศ, วิภาดา เอี่ยมแย้ม, อับดุล ยูนอัมไพ, อภิชาติ แสงสว่าง. คู่มือกิจกรรมทางกายประจำบ้าน. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล; 2563.
6. World Health Organization. Guidelines on physical activity and sedentary behaviour[Internet]. Geneva:WHO;2020. [cited 2023 Feb10]. Availablefrom:<https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/336656/9789240015128-eng.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
7. World Health Organization.Physical activity: olderadults[Internet]. Geneva: WHO; 2020. [cited 2023 Feb 10]. Available from: <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/physical-activity>
8. Moo-NyunJin, Pil-Sung Yang, ChanghoSong, Hee Tae Yu, Tae-Hoon Kim, Jae-Sun Uhm, et al. Physical activity and Risk of Atrial Fibrillation: A Nationwide Cohort Study in General Population. Sci Rep. 2019;9(1):13270. doi: 10.1038/s41598-019-49686-w.

9. Eleanor L.Watts, Charles E.Matthews, Joshua R. Freeman, Jessica S.Gorzeltz, HyokyoungG.Hong, Linda M.Liao, et al. Association of Leisure Time Physical Activity Types and Risks of All-cause, Cardiovascular, and Cancer Mortality Among Older Adults. *JAMA Network Open* 2022;5(8):e2228510. doi: 10.1001/jamanetworkopen.2022.28510.
10. Nguyen HQ, Ackermann RT, Maciejewski M, Berke E, Patrick M, Williams B, et al. Managed-Medicare health club benefit and reduced health care costs among older adults. *Prev Chronic Dis* [Internet]. 2008 [cited 2023 Feb 10]; 5(1): A14. Available from: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/18082003/>

* * *

ผลการฝึกอบรมหลักสูตรการบริหารการรักษาสงบเรียบร้อยของสังคมภาครัฐร่วมเอกชน (ปรอ.) ที่มีต่อการบริหารงานตำรวจ

โดย พ.ต.อ.วัชรพงษ์ พนิธดำรง กลุ่มงานอาจารย์ กองบัญชาการการศึกษา

บทนำ

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีมิติที่ครอบคลุมทั้งตำรวจชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตร โดยการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาสมรรถนะให้กับผู้บริหารระดับสูงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติถือเป็นกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์การศึกษาระยะ ๒๐ ปี อีกด้วย ในการพัฒนาผู้บริหารงานตำรวจให้มีศักยภาพในการขับเคลื่อนผลงานยุคใหม่ต้องให้ความสำคัญกับการสร้างความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชนเป็นสำคัญ (Cordner, 2023) โดยที่ การฝึกอบรมหลักสูตรการบริหารการรักษาสงบเรียบร้อยของสังคมภาครัฐร่วมเอกชน ถือเป็นหลักสูตรที่เน้นบูรณาการการเรียนรู้ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับงานตำรวจร่วมกับผู้บริหารระดับสูงในเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม อันมีเป้าหมายสำคัญในการต่อยอดและร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เข้าอบรมให้มีความรู้ที่เชื่อมโยงต่อการบริหารงานตำรวจให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

หลักสูตรการบริหารการรักษาสงบเรียบร้อยของสังคมภาครัฐร่วมเอกชน (ปรอ.)

ภายใต้การเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นพลวัตของสภาพแวดล้อมทางการบริหารทำให้การพัฒนาหลักสูตรต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมด้วย (Cennamo, 2019) โดยหลักสูตรการบริหารการรักษาสงบเรียบร้อยของสังคมภาครัฐร่วมเอกชน (ปรอ.) ได้มีการปรับปรุงหลักสูตร และได้รับความเห็นชอบตามมติ ก.ตร. ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๕ เมื่อ ๒๒ ธ.ค. ๒๕๖๕ ซึ่งได้กำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร อันประกอบด้วย ๑) พัฒนาการบริหารงานภายใต้แนวคิดเครือข่ายการรักษา

ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยสาธารณะ ๒) สร้างองค์ความรู้ใหม่และบูรณาการองค์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติอย่างยั่งยืน และ ๓) เสริมสร้างความตระหนักและความรับผิดชอบของสังคมของนักบริหารระดับสูง

ตำรวจที่เข้าร่วมฝึกอบรมต้องมีชั้นยศพลตำรวจตรีขึ้นไป ในขณะที่ภาคเอกชนต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๔๐ ปี และไม่เกิน ๖๕ ปี โดยเป็นผู้ประกอบการกิจการหรือผู้บริหารระดับสูง อันถือเป็นคุณสมบัติของผู้เข้าอบรมเบื้องต้น ทั้งนี้ โครงสร้างหลักสูตรกำหนดให้มี ๒ กลุ่มวิชา ประกอบด้วย ๑) กลุ่มวิชาการ ซึ่งมีหมวดวิชาเรียนรู้ด้านภาวะผู้นำและการบริหารสมัยใหม่ ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม และด้านบูรณาการความรู้/ประสบการณ์เพื่อเสนอยุทธศาสตร์การรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม ๒) กลุ่มวิชาเสริมสร้างประสบการณ์ นักบริหาร ซึ่งมีการเรียนรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการสร้างมนุษยสัมพันธ์และการบริหารสุขภาพ รวมถึงการศึกษาดูงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ

สภาพการจัดการการเรียนรู้

การนำหลักสูตรไปใช้ให้ได้ผลลัพธ์ที่คาดหวังต้องอาศัยการจัดการการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (Winstone & Carless, 2019) โดยในการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา จำนวน ๑๐ รุ่น กลุ่มงานอาจารย์กองบัญชาการการศึกษา จัดรูปแบบการเรียนรู้ประกอบการบรรยาย การอภิปราย การประชุมกลุ่มย่อย และการจัดทำโครงการ โดยจัดวิทยากรทั้งภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานภาครัฐ/เอกชน ตลอดจนจนถึงนักวิชาการที่มีคุณภาพ อาทิ อดีตนายกรัฐมนตรี หัวหน้าผู้พิพากษา ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ประธานสภาอุตสาหกรรม นักบริหาร

ระดับสูงที่เป็นองค์กรเอกชนยูนิคอร์นนักวิชาการของมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศ ฯลฯ

สำหรับการเรียนรู้ในเชิงประจักษ์นั้น ผู้เข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรนี้ จะได้เรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับยุทธวิธีและยุทธศาสตร์ในงานตำรวจจากองค์กรสำคัญต่าง ๆ เช่น การศึกษาดูงานองค์กรตำรวจสหพันธ์รัฐสวิส การตรวจคนเข้าเมืองของญี่ปุ่น ศูนย์ฝึกยุทธวิธีตำรวจกลาง สถาบันนิติเวชวิทยา กองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองกำกับการตำรวจน้ำ (ปราณบุรี) เป็นต้น โดยการเรียนรู้จากการศึกษาดูงานแต่ละครั้ง จะมีการเชื่อมโยงและบูรณาการสู่องค์ความรู้ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมด้วย

ภายใต้บริบทของการจัดการการเรียนรู้ในทุกกิจกรรม มีการอำนวยความสะดวกและให้การสนับสนุนด้านทรัพยากรในทุกมิติโดยบุคลากรของวิทยาลัยการตำรวจ อันเกี่ยวข้องกับทั้งระบบงานหลักและระบบงานย่อยในแทบทุกมิติ เช่น การปฐมนิเทศ การสร้างมนุษยสัมพันธ์ การบันทึกข้อมูลเข้าชั้นเรียน การจัดสัมมนา การดูแลด้านอาหารและเครื่องดื่ม การศึกษาดูงาน รวมถึงการปัจฉิมนิเทศและปิดหลักสูตร เป็นต้น

ผลการฝึกอบรมต่อการบริหารงานตำรวจ

เมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอบรมหลักสูตรการบริหารการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมภาครัฐร่วมเอกชนแล้ว มีผลผลิตที่สำคัญ ดังนี้

๑. ผู้ผ่านการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจในสหวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมในทุกมิติ สามารถนำไปขยายผลและต่อยอดในการแก้ไขปัญหาสังคมได้อย่างเหมาะสม

๒. เข้าอบรมที่ไม่ใช่ข้าราชการตำรวจมีทัศนคติเชิงบวกต่อองค์กรและระบบงานตำรวจยิ่งขึ้น ตลอดจนสามารถสนับสนุนการสื่อสารภาพลักษณ์ที่ดีให้กับตำรวจในโอกาสต่าง ๆ

๓. ผู้เข้าอบรมมีสัมพันธภาพและเครือข่ายความร่วมมือระหว่างกันในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องผลิตภาพทางสังคมและความสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม ความสงบเรียบร้อยของสังคม

ผลลัพธ์ที่ทำให้กิจการตำรวจสามารถขับเคลื่อนไปได้ได้อย่างมีประสิทธิภาพภายหลังจากการฝึกอบรมที่เห็นได้อย่างชัดเจน มีดังต่อไปนี้

๑. หน่วยงานภาคเอกชนและองค์กรนอกงานตำรวจ มีกลไกสนับสนุนและส่งเสริมให้กับงานของตำรวจตระเวนชายแดน เช่น การบริจาคทรัพย์สินให้กับโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน การมอบทุนการศึกษาให้กับนักเรียน เป็นต้น

๒. องค์กรภาคธุรกิจเล็งเห็นถึงความสำคัญของการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและให้การส่งเสริม/สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกด้วยสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ต่องานตำรวจ เช่น ข้อมูลสารสนเทศ สิ่งปลูกสร้าง ยานพาหนะ อุปกรณ์/ครุภัณฑ์ เป็นต้น

๓. ผู้สำเร็จการฝึกอบรมร่วมบริจาคเงินเพื่อสนับสนุนภารกิจของโรงพยาบาลตำรวจและงานด้านสุขภาพของข้าราชการตำรวจอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง

ความท้าทายต่อการบริหารหลักสูตร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการหลักสูตร ตลอดจนจนถึงข้อมูลทุติยภูมิจากแหล่งต่าง ๆ ของการพัฒนาผู้บริหารระดับสูง สามารถกำหนดความท้าทายต่อการพัฒนาหลักสูตรได้ดังต่อไปนี้

๑. การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ โดยกองบัญชาการการศึกษาที่มีการบูรณาการเนื้อหาสาระรายวิชาด้วยการจัดกิจกรรมสร้างสัมพันธภาพและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการรักษาความสงบเรียบร้อยควบคู่กันไป อาจได้รับการตอบสนองจากผู้เรียนต่อกลไกการจัดการอบรมในมิติด้านสัมพันธภาพและสร้างมากกว่ามิติด้านเนื้อหาสาระเชิงวิชาการ จึงเป็นความท้าทายของผู้จัดอบรมให้มีการกระตุ้นศักยภาพของผู้อบรมต่อความสมดุลระหว่างมิติทางวิชาการและมิติด้านกิจกรรมสัมพันธ์ของผู้อบรม

๒. โครงสร้างของหลักสูตรมุ่งเน้นพัฒนานักบริหารให้มีความรู้และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยมีหมวดวิชาและรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมครบถ้วนในทุกมิติ

แต่หากพิจารณาในรายวิชาและขอบเขตของวิชา จะพบว่า รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับบริบททางเศรษฐกิจมีจำนวนมาก และไม่สอดคล้องกับรายวิชาด้านสังคมและการเมือง ทั้งที่ข้อ หลักรัฐธรรมนูญเน้นคำสำคัญว่า “สังคม” เป็นพื้นฐาน ในขณะที่เดียวกันขอบเขตรายวิชายังมีรายละเอียดที่เป็น บริบทของงานตำรวจมากกว่า ขอบเขตของการรักษา ความสงบเรียบร้อยอันเป็นขอบเขตที่กว้างและเหมาะสม ต่อการเรียนรู้ในหลักสูตรนี้ ดังนั้น ความท้าทายที่สำคัญ คือการพัฒนาหลักสูตรให้มีเนื้อหาที่ครบถ้วน รอบด้าน และคำนึงถึงจุดเน้นอันเป็นคุณลักษณะที่โดดเด่นของ หลักสูตรด้วย

๓. การเข้าชั้นเรียนและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ถือเป็นบรรยากาศที่วิทยากรและผู้จัดอบรมคาดหวังให้เกิด การเรียนรู้อันมีความราบรื่น ในขณะที่ ผู้เข้ารับการฝึกอบรม อาจมีภารกิจสำคัญเร่งด่วนที่ไม่อาจเข้าชั้นเรียนได้อย่าง ครบถ้วน จึงเป็นผลให้บรรยากาศในชั้นเรียนไม่เป็นไปตาม ภาพลักษณ์ที่คาดหวังของวิทยากร ความท้าทายในการ บริหารหลักสูตรจึงเป็นบทบาทของคณะผู้บริหารหลักสูตร และเจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตรที่ต้องคอยสื่อสารอย่าง เข้มงวดต่อผู้อบรมในการลงชื่อเข้าชั้นเรียน (พิเชษฐ พิณฑทอง, 2565) พร้อมทั้งหนึ่งในห้องเรียนให้เกิดบรรยากาศ ที่เกื้อหนุนต่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔. ผลจากการเข้าร่วมฝึกอบรมในหลักสูตรนี้ ทำให้เกิดเครือข่ายและสัมพันธภาพความร่วมมือในด้าน ต่าง ๆ อย่างมากมาย ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยความท้าทายที่สำคัญของเครือข่ายความร่วมมือ ระหว่างภารกิจตำรวจกับองค์กรเอกชนคือการรักษา ระยะเวลาการมีส่วนร่วมได้อย่างเหมาะสมและคำนึงถึง ธรรมชาติในการบริหารงานสาธารณะมากกว่าการ คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตนที่มาจากสัมพันธภาพ ระหว่างบุคคล

อาจสรุปได้ว่า ความท้าทายทั้ง ๔ ประการนี้ คือ การสร้างความสมดุลระหว่าง องค์ประกอบดังนี้ ๑) บรรยากาศทางวิชาการกับบรรยากาศด้านกิจกรรม สัมพันธ์ ๒) เนื้อหาสาระรายวิชาที่เน้นระบบเศรษฐกิจ กับระบบสังคมภายใต้บริบทด้านความสงบเรียบร้อย

๓) ความเข้มงวดกวดขันเข้าชั้นเรียนกับความยืดหยุ่น ในการกำกับดูแล และ ๔) สัมพันธภาพที่เกิดขึ้นกับ คณะผู้อบรมที่มีต่อการปฏิบัติงานอันเป็นประโยชน์ สาธารณะ กับประโยชน์ส่วนบุคคล

สรุป

หลักสูตรการบริหารการรักษาสันติภาพสงบเรียบร้อย ของสังคมภาครัฐร่วมเอกชน (บรอ.) มีการจัดและ สำเร็จการฝึกอบรมแล้ว จำนวน ๑๐ รุ่น โดยมีคุณสมบัติ ผู้เข้ารับการอบรมและรายวิชาเป็นไปตามที่หลักสูตร กำหนดไว้ใน มติ ก.ตร. สภาพการเรียนรู้จัดให้มีทั้งแบบ บรรยาย อภิปราย และจัดทำโครงการ รวมไปถึงการ ศึกษาดูงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผลของ การฝึกอบรมทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ดีต่อศาสตร์ ด้านความสงบเรียบร้อยของสังคม และสัมพันธภาพ/ เครือข่ายความร่วมมือในมิติต่าง ๆ ที่เป็นผลผลิตและ ผลลัพธ์ต่อการบริหารงานตำรวจ ในขณะเดียวกัน การบริหารหลักสูตรการฝึกอบรมยังคงมีความท้าทาย ต่อการพัฒนา ทั้งในด้านการจัดทำหลักสูตร การจัดการ ชั้นเรียน การจัดกิจกรรม และความร่วมมือหลังการ ฝึกอบรม

แหล่งอ้างอิง

- พิเชษฐ พิณฑทอง. (2565). *เล่าสู่กันฟังเกร็ดเล็กเกร็ดน้อย การจัดการฝึกอบรมนักบริหารระดับสูงของ องค์การภาครัฐเจออะไร ทำอะไร และ จัดการอย่างไร*. วารสารสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์ แห่งประเทศไทย, 4(8), หน้า 215-221.
- Cennamo, K., & Kalk, D. (2019). *Real world instructional design: An iterative approach to designing learning experiences*. Routledge.
- Cordner, G. W. (2023). *Police administration*. Routledge.
- Winstone, N., & Carless, D. (2019). *Designing effective feedback processes in higher education: A learning-focused approach*. Routledge.

กัญชากับผลทางตา (Cannabis and effects to the eyes)

โดย พันตำรวจเอกหญิง สุรางคณา ตรงธรรม นายแพทย์ (สบ ๔) กลุ่มงานตา โรงพยาบาลตำรวจ

บทนำ

ปัจจุบันกัญชาเป็นพืชที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากโดยเฉพาะในด้านการแพทย์เพราะกัญชามีสรรพคุณมากมายทางด้านการแพทย์ เช่น บรรเทาอาการปวด ลดอาการคลื่นไส้ อาเจียน ช่วยเพิ่มความอยากอาหาร ช่วยควบคุมอาการของโรคลมชัก และช่วยลดความดันโลหิตในผู้ป่วยต้อหิน ซึ่งกำลังเป็นที่สนใจในวงการจักษุแพทย์ แต่อย่างไรก็ตามกัญชาก็มีผลข้างเคียงและข้อจำกัดบางอย่างที่ต้องระมัดระวังในการใช้ เช่น การเสพติด บทความนี้จะขอลงรายละเอียดเกี่ยวกับกัญชากับผลทางตา เพื่อให้ประชาชนทั่วไปที่ได้รับการบริโภตกัญชาไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมมีความรู้ความเข้าใจประโยชน์และโทษของกัญชาที่เกิดกับดวงตา

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกัญชา

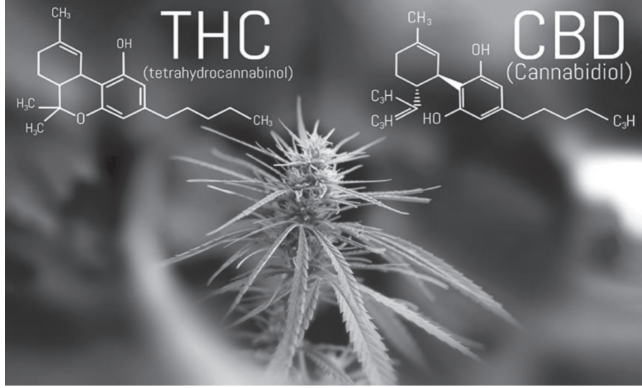
กัญชาเป็นพืชล้มลุกชนิดหนึ่งในวงศ์ Cannabidaceae มี ๓ สายพันธุ์ที่พบบ่อยคือ Cannabis sativa, Cannabis indica และ Cannabis ruderalis สำหรับสายพันธุ์ที่พบบ่อยในประเทศไทยจะเป็นสายพันธุ์ Cannabis sativa ในกัญชามีสารที่ชื่อว่าแคนนาบินอยด์ (cannabinoid) สารในกัญชาที่ใช้ในทางการแพทย์ส่วนใหญ่นิยมใช้ช่อดอก เนื่องจากมีสารสำคัญปริมาณมากกว่าส่วนอื่น สารแคนนาบินอยด์ประกอบไปด้วยหลายร้อยสาร ซึ่งถ้าทำปฏิกิริยากับร่างกายจะสามารถทำให้เกิดสารต่าง ๆ ขึ้น โดยสารหลักที่กระตุ้นระบบประสาทในร่างกายและสมองคือสารเตตราไฮโดรแคนนาบินอล (Tetrahydrocannabinol, THC) และสาร Cannabidiol (CBD)

ที่เกี่ยวกับระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย สารทั้งสองนี้เป็นสารที่ละลายในไขมัน

Tetrahydrocannabinol (THC) มีผลในการลดปวดลดการเกร็งของกล้ามเนื้อ ลดอาการคลื่นไส้ แต่หากได้รับในขนาดสูงจะทำให้มีอาการเมาเคลิ้ม ใจสั่น หน้ามืดเห็นภาพหลอน รบกวนการรับรู้การตัดสินใจและความจำ การใช้สาร THC ขนาดสูงสม่ำเสมอทำให้เกิดภาวะคือต่อสารทำให้ต้องมีการเพิ่มขนาดเพื่อให้ได้ผลเท่าเดิมและเกิดการติดยาได้

Cannabidiol (CBD) เป็นสารที่มีฤทธิ์ต้านอาการเมาเคลิ้มและอาการทางจิตของ THC มีการใช้สาร CBD เพื่อควบคุมอาการชักและอาการปวด สาร CBD ไม่ทำให้เกิดการติ้อหรือติด

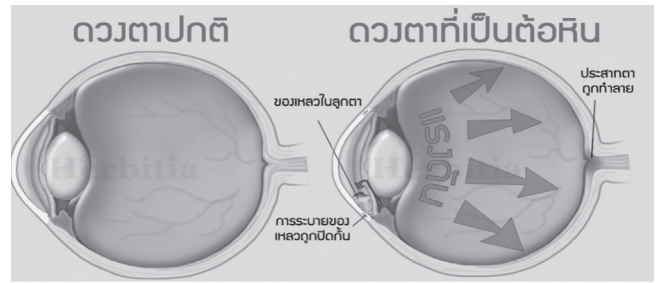

พืชกัญชาแต่ละพันธุ์จะมีระดับสาร THC และ CBD แตกต่างกันไป รวมทั้งเทคนิคการปลูกก็มีผลต่อระดับสารทั้งสองตัวนี้ด้วย ดังนั้นผลที่ได้จากการใช้กัญชาจากแต่ละแหล่งจึงแตกต่างกันได้

ในร่างกายมนุษย์มีระบบที่เรียกว่าระบบเอนโดแคนนาบินอยด์ endocannabinoid system (ECS) ซึ่งทำงานกับตัวรับสารแคนนาบินอยด์ (cannabinoid receptor) ซึ่งตัวรับสารแคนนาบินอยด์มีหลัก ๆ ๒ ชนิด ได้แก่ ตัวรับสารแคนนาบินอยด์ชนิดที่ ๑ (cannabinoid ๑ receptor) ซึ่งพบในสมอง ระบบประสาทส่วนปลาย ดวงตา ซึ่งถูกกระตุ้นโดย THC เป็นหลัก และตัวรับสารแคนนาบินอยด์ชนิดที่ ๒ (cannabinoid ๒ receptor) ซึ่งพบในอวัยวะหรือเซลล์ที่เกี่ยวข้องกับระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย เช่น ม้าม ต่อมทอนซิล มีบทบาทในแง่ของการเป็น immunomodulators และถูกกระตุ้นโดย CBD เป็นหลัก

กัญชากับต้อหิน

โรคต้อหินเป็นโรคที่เกิดจากความเสื่อมของขั้วประสาทตา ส่งผลให้เกิดการสูญเสียการมองเห็น หนึ่งในปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญของการดำเนินโรคของต้อหินคือ การมีความดันตาที่สูง ซึ่งถ้าสามารถควบคุมความดันตาได้ ก็จะสามารถควบคุมการดำเนินโรคในผู้ป่วยต้อหินได้

ภายในดวงตามนุษย์ก็มีระบบเอนโดแคนนาบินอยด์ (ECS) ซึ่ง ECS พบได้ในทุกส่วนของดวงตากรีนเลนส์ตา โดยตัวรับสารแคนนาบินอยด์ชนิดที่ ๑ พบมากในลูกตาส่วนหน้า เช่น ciliary body, trabecular meshwork และ Schlemm's canal ส่วนตัวรับสารแคนนาบินอยด์ชนิดที่ ๒ นั้นพบมากในลูกตาส่วนหลังโดยเฉพาะในชั้น retinal pigment epithelium และ inner retina กลไกในการลดความดันลูกตาของกัญชา คือ สาร Tetrahydrocannabinoid (THC) ในกัญชาที่ออกฤทธิ์ในตาในส่วนที่มี cannabinoid ๑ receptor ซึ่งก็คือ Trabecular meshwork, Nonpigmented ciliary epithelium, Ciliary muscle โดยกลไกในการลดความดันตาของกัญชานั้นเกิดได้จากการเพิ่มการไหลผ่านของ aqueous humor ที่ Trabecular meshwork และลดการสร้าง aqueous humor จาก ciliary body cannabinoids ในกัญชายังมี neuroprotective effects โดยยับยั้งการสร้าง glutamic acid และยับยั้งการทำงานของ NMDA receptor จึงช่วยลดการเกิด apoptotic cell death ของ Retinal ganglion cell จึงช่วยชะลอการดำเนินโรคในผู้ป่วยต้อหินได้ นอกจากนี้ cannabinoids ยังมี vasodilator effects ส่งผลให้มีการเพิ่มของ ocular blood flow มากขึ้น

รูปแบบการใช้กัญชาในการลดความดันตา

๑. รูปแบบใช้เฉพาะที่ (ยาหยอดตา) การใช้กัญชาในรูปแบบยาหยอดตาเพื่อลดความดันตา มีข้อดีคือ ช่วยลดผลข้างเคียงต่าง ๆ ที่อาจเกิดจากการใช้กัญชาด้วยวิธีอื่นเพราะออกฤทธิ์ผ่านตาโดยตรงไม่ต้องผ่านการดูดซึมเข้ากระแสเลือดและไม่ผ่านระบบประสาทส่วนกลาง แต่ฤทธิ์ของยาอยู่ได้แค่ ๓-๔ ชั่วโมง ซึ่งพบว่าหากต้องการลดความดันลูกตา ๓-๕ มม.ปรอท ต้องใช้ยาวันละ

๖-๘ ครั้งซึ่งไม่สะดวก นอกจากนี้การเตรียมกัญชาเป็นยาหยอดค่อนข้างยากเพราะกัญชาละลายในน้ำมันและยาหยอดที่ได้จากกัญชามักทำให้แสบตา ตาแดง

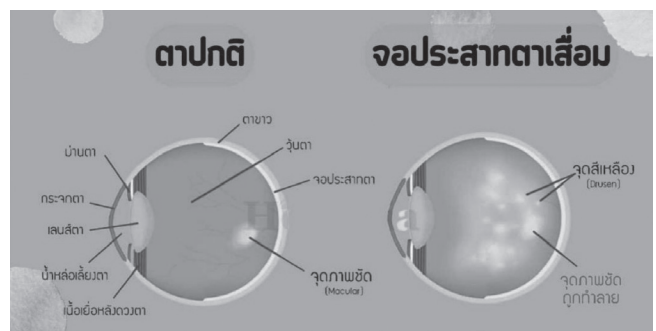
๒. รูปแบบรับประทาน cannabinoids ในกัญชา มี oral bioavailability ค่อนข้างต่ำ และการดูดซึมของ cannabinoids เมื่อถูกย่อยเกิดขึ้นได้ช้า จึงไม่นิยมใช้

๓. รูปแบบของยาสูบ สามารถลดความดันตาได้จริง โดยการลดความดันตาเกิดขึ้นหลังการสูบบุหรี่ประมาณ ๓๐ นาที และคงอยู่ได้ประมาณ ๓-๔ ชั่วโมง อย่างไรก็ตาม การบริหารยาด้วยวิธีนี้มีผลข้างเคียงมากทั้งการลดลงของความดันโลหิต การเพิ่มขึ้นของอัตราการเต้นของหัวใจ และ psychotropic effects เช่น cognitive impairment, euphoria, dysphoria

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่กัญชาสามารถลดความดันตาได้จริง โดยลดความดันตาลงประมาณ ๖๐-๖๕% แต่ฤทธิ์ของยาอยู่ได้แค่ ๓-๔ ชั่วโมง ซึ่งพบว่าหากต้องการลดความดันลูกตา ๓-๕ มม.ปรอท ต้องใช้ยาวันละ ๖-๘ ครั้งซึ่งไม่สะดวก นอกจากนี้การเตรียมกัญชาเป็นยาหยอดค่อนข้างยากเพราะกัญชาละลายในน้ำมันและยาหยอดที่ได้จากกัญชามักทำให้แสบตา ตาแดง ส่วนกัญชาในรูปแบบของยาเม็ดหรือยาสูบก็มีผลข้างเคียงทางร่างกายมาก จึงยังไม่มีการแนะนำให้มีการใช้กัญชาหรือสารสกัดจากกัญชาเพื่อการรักษาผู้ป่วยต้อหิน

กัญชากับจอประสาทตาเสื่อม

จอตาเสื่อมเป็นสาเหตุหลักของการสูญเสียการมองเห็นในผู้สูงอายุ โรคจอตาเสื่อมเป็นโรคที่เกิดจากการเสื่อมของบริเวณจุดรับภาพชัดของจอประสาทตาทำให้สูญเสียการมองเห็น มักพบในผู้ที่มีอายุมากกว่า ๕๐ ปี โดยสาเหตุของโรคจอตาเสื่อมไม่ทราบสาเหตุที่ชัดเจน แต่มีปัจจัยเสี่ยงหลายด้านที่ส่งผลให้เกิดโรคจอประสาทตาเสื่อม เช่น อายุ พันธุกรรม เชื้อชาติ เพศ บุหรี่ ความดันโลหิตสูง

สารในกัญชาเป็น anti-inflammatory agent ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของโรคจอประสาทตาเสื่อม แต่กัญชาก็ทำให้เส้นเลือดที่จอประสาทตาลดลงซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดจอประสาทตาเสื่อมได้เร็วขึ้น ปัจจุบันจึงยังไม่มีการใช้กัญชาในการรักษาจอประสาทตาเสื่อม

กัญชากับกระจกตา

สาร cannabinoid ในกัญชา ลดภาวะการอักเสบของกระจกตา (corneal inflammation) และลดการปวดของกระจกตา (corneal neuropathic pain) ซึ่งช่วยในการหายของแผลที่กระจกตา แต่การใช้ระยะยาวมีผลต่อการลดลงของเซลล์ชั้นในกระจกตา (corneal endothelial cell) ที่ควบคุมความใสของกระจกตาโดยการปั้มน้ำออกจากกระจกตา ทำให้เกิดภาวะกระจกตาฝ้าซึ่งจะทำให้การมองเห็นลดลง ดังนั้นการนำกัญชามาใช้ประโยชน์ในการรักษาทางด้านกระจกตาจึงต้องการการศึกษาเพิ่มเติมในอนาคต

บทสรุป

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าเราต้องให้ความสำคัญกับข้อมูลทางสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับพืชกัญชา เพราะปัจจุบันมีการใช้พืชกัญชาทั้งทางตรงและทางอ้อม อย่างไรก็ตามพบว่กัญชามีประโยชน์ทางการแพทย์หลายอย่าง แต่ก็พบว่าการใช้ในปริมาณที่มากเกินไปหรือผิดวิธีอาจส่งผลเสียต่อสุขภาพโดยรวม สำหรับในทางจักษุวิทยายังไม่มีข้อมูลทางการแพทย์วิจัยที่มีหลักฐานเชิงประจักษ์ที่จะนำมาใช้กับโรคทางจักษุวิทยา

เอกสารอ้างอิง

1. ราชวิทยาลัยจักษุแพทย์แห่งประเทศไทย จักษุวิชาการโดยราชวิทยาลัยจักษุแพทย์แห่งประเทศไทย เล่ม 6
2. ศ.พญ.สกวรัตน์ คุณาวิศรุต กัญชากับต้อหิน แพทยสภา
3. คณะอนุกรรมการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับการใช้กัญชาทางการแพทย์ ฉบับที่ 1 ตุลาคม 2562; คำแนะนำสำหรับแพทย์ การใช้กัญชาทางการแพทย์
4. ผศ.ภญ.ดร.รุ่งเพชร สกุลบำรุงศิลป์ และคณะ รายงานการประเมินการนำนโยบายการใช้กัญชาทางการแพทย์สู่การปฏิบัติ
5. กัญชากับการรักษาโรค คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
6. Volkow ND, Baler RD, Compton WM, Weiss SR, Adverse health effects of marijuana use. N Engl J Med. 2014 Jun 5;370(23):2219–27
7. Shapiro D. The ocular manifestations of the cannabinoids. Ophthalmologica. 1974;168(5):366–369
8. Wang MTM, Danesh–Meyer HV. Cannabinoids and the eye. Surv Ophthalmol. 2021 Mar–Apr;66(2):327–345
9. Amin MR, Ali DW. Pharmacology of medical cannabis. Adv Exp Med Biol. 2019;1162
10. Vuckovic S, Srebro D, Vujovic KS, et al. Cannabinoids and pain: New insights from old molecules. Front Pharmacol. 2018;9:1259

* * *

กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง

พระราชกฤษฎีกา

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการ
และผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๖๖

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินประจำ
ตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงิน
ประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย
หลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร ซึ่งไม่เป็นข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๓๙

“ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีกำหนดให้มีการจ่ายเงินประจำตำแหน่งประจำเดือนของข้าราชการ หรือผู้ดำรง
ตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการ เดือนละสองครั้ง ให้กระทรวงการคลังกำหนดวันจ่าย ให้สอดคล้องกับ
การจ่ายเงินประจำตำแหน่งดังกล่าว

ให้ข้าราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการมีสิทธิเลือกรับเงินประจำตำแหน่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐบาลมีนโยบายปรับปรุงการจ่ายเงินเดือนข้าราชการเพื่อเพิ่มสภาพคล่องทางการเงินและพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ให้แก่ข้าราชการ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินประจำตำแหน่งประจำเดือนของข้าราชการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร ซึ่งไม่เป็นข้าราชการให้สอดคล้องกับการดำเนินการในกรณีดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๗๐ ก หน้า ๑ วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๖)

พระราชกฤษฎีกา
การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ
และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๕๖๖

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เงินเดือน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““เงินเดือน” หมายความว่า เงินเดือนและเงินอื่นที่มีกำหนดอัตราการจ่ายเป็นรายเดือน โดยจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕

“ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีกำหนดให้มีการจ่ายเงินเดือนข้าราชการประจำเดือน เดือนละสองครั้ง ให้กรมบัญชีกลางกำหนดวันจ่ายให้สอดคล้องกับการจ่ายเงินเดือนดังกล่าว

ให้ข้าราชการมีสิทธิเลือกรับเงินเดือนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่กรมบัญชีกลางกำหนด”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐบาลมีนโยบายปรับปรุงการจ่าย
เงินเดือนข้าราชการเพื่อเพิ่มสภาพคล่องทางการเงินและพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ให้แก่ข้าราชการ สมควรแก้ไข
เพิ่มเติมหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินเดือนข้าราชการให้สอดคล้องกับการดำเนินการในกรณีดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๗๐ ก หน้า ๔ วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๖)

กฎกระทรวง
กำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๖/๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๗

“ข้อ ๖/๑ สถานบริการตามมาตรา ๓ (๑) ถึง (๕) ที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา และตั้งอยู่ในเขตส่งเสริมเมืองการบินภาคตะวันออกตามประกาศ คณะกรรมการนโยบายการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก เรื่อง กำหนดเขตส่งเสริม : เมืองการบิน ภาคตะวันออก ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้เปิดทำการได้ตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมง”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้การกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และโดยที่ได้มีการกำหนดเขตส่งเสริมเมืองการบินภาคตะวันออก ตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก เรื่อง กำหนดเขตส่งเสริม : เมืองการบินภาคตะวันออก ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ สมควรกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการทุกประเภทที่ตั้งอยู่ในเขตส่งเสริมเมืองการบินภาคตะวันออกให้เปิดทำการได้ตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมงเพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินกิจกรรมของเมืองการบิน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๕๑ ก หน้า ๓ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๖)

กฎกระทรวง

กำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ กำหนดเวลาเปิดทำการตามความในข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖/๒ และข้อ ๖/๓ ถ้าวันรุ่งขึ้นเป็นวันที่ ๑ มกราคม จะเปิดทำการต่อไปจนถึงเวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้นนั้นก็ได้”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๖/๒ และข้อ ๖/๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๗

“ข้อ ๖/๒ สถานบริการที่อยู่ในสถานที่ตั้งโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมให้เปิดทำการได้ ดังนี้

(๑) สถานบริการตามมาตรา ๓ (๑) (๓) (๔) และ (๕) ให้เปิดทำการได้ตามเวลาที่กำหนดในข้อ ๑ ข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕ แล้วแต่กรณี ถึง ๐๔.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น

(๒) สถานบริการตามมาตรา ๓ (๒) ให้เปิดทำการได้ระหว่างเวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา ถึง ๑๔.๐๐ นาฬิกา และระหว่างเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๐๔.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น

ข้อ ๖/๓ สถานบริการที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดชลบุรี จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดภูเก็ต และอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี หรือท้องที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดให้เปิดทำการได้ ดังนี้

(๑) สถานบริการตามมาตรา ๓ (๑) (๓) (๔) และ (๕) ให้เปิดทำการได้ตามเวลาที่กำหนดในข้อ ๑ ข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕ แล้วแต่กรณี ถึง ๐๔.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น

(๒) สถานบริการตามมาตรา ๓ (๒) ให้เปิดทำการได้ระหว่างเวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา ถึง ๑๔.๐๐ นาฬิกา และระหว่างเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๐๔.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้การกำหนด วันเวลาเปิดปิดของสถานบริการให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และโดยที่เป็นการสมควรขยายเวลาเปิด สถานบริการที่อยู่ในสถานที่ตั้งโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม และสถานบริการที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่ กรุงเทพมหานคร จังหวัดชลบุรี จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดภูเก็ต และอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี หรือท้องที่อื่น ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างรายได้ให้แก่ประเทศตามนโยบายของรัฐบาล จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๗๐ ก หน้า ๗ วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๖)

กฎกระทรวง
การฟื้นฟูสภาพทางสังคมแก่ผู้ติดยาเสพติดและผู้ผ่านการบำบัดรักษา
พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๔ และมาตรา ๑๑๘ วรรคสี่ แห่งประมวลกฎหมายยาเสพติด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคม ได้แก่

(๑) ผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ผ่านการบำบัดรักษาที่มีการประสานหรือส่งต่อมาจากศูนย์คัดกรองสถานพยาบาลยาเสพติด สถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด

(๒) ผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ผ่านการบำบัดรักษาตามมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ หรือมาตรา ๑๖๙ ที่ยื่นคำขอเข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคมต่อศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมด้วยตนเอง หรือมอบอำนาจให้บุคคลอื่นยื่นคำขอแทน

ให้ศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมพิจารณาว่าบุคคลตามวรรคหนึ่งสมควรได้รับการฟื้นฟูสภาพทางสังคมในด้านใด พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคมทราบถึงสิทธิที่จะได้รับการช่วยเหลือ สนับสนุนหรือสงเคราะห์จากรัฐด้วย

ข้อ ๓ การยื่นคำขอ การแจ้ง หรือการติดต่อใด ๆ และการออกเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ตามกฎกระทรวงนี้สามารถดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ โดยให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์

ในกรณีที่มีเหตุไม่สามารถดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามวรรคหนึ่งได้ ให้ดำเนินการ ณ ศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมที่อยู่ในพื้นที่หรือโดยวิธีการทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

ข้อ ๔ ในการฟื้นฟูสภาพทางสังคม ให้ดำเนินการในด้านหนึ่งด้านใดหรือหลายด้าน ดังต่อไปนี้

(๑) ด้านครอบครัวและชุมชน ได้แก่ การสร้างเสริมสัมพันธภาพในครอบครัว การส่งเสริมให้ครอบครัวและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบำบัดรักษา การติดตาม ดูแล และช่วยเหลือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคมอย่างต่อเนื่อง

(๒) ด้านสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ ได้แก่ การส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพ การช่วยเหลือและสนับสนุนให้มีที่อยู่อาศัย การสนับสนุนเงินสงเคราะห์ เครื่องอุปโภคบริโภค หรือสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีพ

(๓) ด้านการศึกษา ได้แก่ การสนับสนุนการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือการศึกษานอกระบบ

(๔) ด้านสาธารณสุขและสุขภาพ ได้แก่ การติดตามและดูแลด้านสุขภาพ ให้คำปรึกษา แนะนำและให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพอย่างต่อเนื่อง

ข้อ ๕ การฟื้นฟูสภาพทางสังคมด้านครอบครัวและชุมชน ให้ศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนประเมินสภาพแวดล้อมในชุมชนที่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคมอยู่อาศัย ความสัมพันธ์ในครอบครัวและสถานะในครอบครัวของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคม รวมถึงวิเคราะห์ปัญหาเพื่อหาแนวทางแก้ไข โดยมีการวางแผนและให้ความช่วยเหลือตามสภาพปัญหาเป็นการเฉพาะราย

ข้อ ๖ การฟื้นฟูสภาพทางสังคมด้านสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ ให้ศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมตรวจสอบสิทธิประโยชน์หรือสวัสดิการของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคมและสภาพที่อยู่อาศัย โดยคำนึงถึงเพศ อายุ สถานะ และสภาพร่างกายและจิตใจของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคม และให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคมไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง หรือยังไม่สามารถกลับเข้าอยู่อาศัยในที่อยู่อาศัยของตนได้ ให้ดำเนินการจัดหาที่อยู่อาศัย สถานที่พักพิง หรือสถานสงเคราะห์ แล้วแต่กรณีเป็นการชั่วคราวหรือถาวร โดยร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๒) กรณีผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคมเป็นผู้เยาว์และไม่มีผู้ปกครองหรือผู้ดูแล หรือเป็นผู้สูงอายุ หรือผู้พิการทุพพลภาพจนไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้และไม่มีผู้ดูแล ให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคมอยู่ในความดูแลของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และกระทรวงมหาดไทยหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) กรณีผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคมไม่ได้ประกอบอาชีพ ให้สอบถามความต้องการของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคม โดยร่วมกับกระทรวงแรงงานเพื่อจัดหางานให้เหมาะสมกับทักษะความรู้ และความสามารถของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคม หรือจัดให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคมได้รับการฝึกอาชีพ ตลอดจนประสานงานกับสถานประกอบการที่ทำข้อตกลงหรือให้ความร่วมมือกับศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมในการรับผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคมเข้าทำงาน โดยอาจออกหนังสือรับรองความประพฤติตามที่สถานประกอบการร้องขอก็ได้

(๔) กรณีผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคมเป็นผู้ยากจน และไม่เคยได้รับเงินสงเคราะห์หรือเงินช่วยเหลือใด ๆ จากภาครัฐหรือภาคเอกชน หรือได้รับแต่ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ให้ศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมร่วมกับกระทรวงมหาดไทย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้บุคคลดังกล่าวได้รับเงินสงเคราะห์หรือเงินช่วยเหลือตามสิทธิที่พึงมี รวมทั้งจัดหาเครื่องอุปโภคบริโภคและสิ่งจำเป็นในการดำรงชีพแก่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคมตามความจำเป็น

ข้อ ๗ การฟื้นฟูสภาพทางสังคมด้านการศึกษา ในกรณีที่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคมไม่ได้เข้าศึกษาในสถานศึกษาใดหรืออยู่ระหว่างพักการศึกษา ให้ศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องจัดให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคมร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานอื่น

ที่เกี่ยวข้องจัดให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคมได้รับการศึกษา โดยคำนึงถึงเพศ อายุ ครอบครัว ภาวะ สถานะทางการเงิน และสภาพร่างกายและจิตใจของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคม

ข้อ ๘ การฟื้นฟูสภาพทางสังคมด้านสาธารณสุขและสุขภาพ ให้ศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมร่วมกับกระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการติดตามและช่วยเหลือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคม ให้ได้รับการรักษาหรือรับบริการด้านสาธารณสุข โดยการติดตามและดูแลด้านสุขภาพกายและใจ รวมถึงการให้คำปรึกษา แนะนำ และให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพ

ข้อ ๙ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคมต้องให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลคำตอบเจ้าหน้าที่ศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคม รวมทั้งยินยอมให้มีการติดตามผลความคืบหน้าในการฟื้นฟูสภาพทางสังคม ทั้งก่อนระหว่าง และหลังการฟื้นฟูสภาพทางสังคม รวมถึงดำเนินการใด ๆ ตามที่ศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมกำหนด

ข้อ ๑๐ ให้ศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคมนรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสภาพทางสังคมลงในระบบฐานข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุข ตลอดจนจัดทำสรุปรายงานผลการดำเนินการเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ทุกหกเดือน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๑๔ วรรคสี่ แห่งประมวลกฎหมายเสพติดบัญญัติว่า การฟื้นฟูสภาพทางสังคมแก่ผู้ติดยาเสพติดและผู้ผ่านการบำบัดรักษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำหนดในกฎกระทรวงโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๕๔ ก หน้า ๒๑ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๖)

ระเบียบ

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการกำหนดสภาพของรถที่ไม่มั่นคงแข็งแรง
หรืออาจเกิดอันตราย พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสภาพของรถที่ไม่มั่นคงแข็งแรง หรืออาจเกิดอันตราย สำหรับเจ้าพนักงานจราจรในการพิจารณาสั่งห้ามการใช้รถ ในกรณีที่ผู้ขับขี่นำรถที่มีสภาพที่ไม่มั่นคงแข็งแรงและหากให้ใช้รถต่อไปอาจเกิดอันตรายได้โดยชัดแจ้ง ไปใช้ในทาง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และอธิบดีกรมการขนส่งทางบก จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการกำหนดสภาพของรถที่ไม่มั่นคงแข็งแรง หรืออาจเกิดอันตราย พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ รถที่มีสภาพไม่มั่นคงแข็งแรงและหากให้ใช้รถต่อไปอาจเกิดอันตรายได้โดยชัดแจ้ง ได้แก่ รถที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- ๓.๑ ตัวถังรถบิดเบี้ยว เอียง เสียรูปทรง จนมีผลกระทบต่อความมั่นคงแข็งแรงของรถ
- ๓.๒ ตัวถังรถมีส่วนแหลมคมอาจก่อให้เกิดอันตราย
- ๓.๓ กระจกกันลมด้านหน้ารถแตกร้าวจนบดบังทัศนวิสัยในการขับรถ หรือไม่มีกระจกกันลมด้านหน้ารถ
- ๓.๔ ยางล้อมีรอยฉีกขาดยาวเกินกว่า ๒๐ มิลลิเมตร และลึกถึงชั้นผ้าใบ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

พลตำรวจเอก ดำรงค์ศักดิ์ กิตติประภัสร์

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

จิรุตม์ วิศาลจิตร

อธิบดีกรมการขนส่งทางบก

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๒๐๓/ง หน้า ๑ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๖)

ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ว่าด้วยการรับแจ้งความร้องทุกข์คดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการรับแจ้งความร้องทุกข์ คดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชกำหนด มาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๖๖ พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕ พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และเป็นการให้บริการหรืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการดำเนินชีวิตตามวิถีใหม่ในสังคมปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๑๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงออกระเบียบ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการรับแจ้งความร้องทุกข์คดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้หากคำใดมิได้มีคำอธิบายไว้ ให้ถือคำอธิบายตามที่กฎหมายบัญญัติ

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

(๑) “อาชญากรรมทางเทคโนโลยี” หมายความว่า การกระทำหรือพยายามกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เพื่อฉ้อโกง กรรโชก หรือรีดเอาทรัพย์สิน บุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือโดยประการที่น่าจะทำให้บุคคลอื่นเสียหาย หรือกระทำความผิดฐานฉ้อโกง กรรโชก หรือรีดเอาทรัพย์สิน โดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือ

(๒) “ระบบรับแจ้งความออนไลน์ (เว็บไซต์ <http://thaipoliceonline.com>)” หมายความว่า ระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการรับแจ้งความร้องทุกข์และการบริหารคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยี โดยระบบจะกำหนดเลขคำแจ้งความออนไลน์ (Case ID) ให้ผู้แจ้งความตามลำดับเรื่องที่รับแจ้ง

(๓) “ผู้แจ้งความร้องทุกข์” หมายความว่า ผู้เสียหายตามมาตรา ๒ (๔) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อผู้รับแจ้งความร้องทุกข์ทางอิเล็กทรอนิกส์

(๔) “ผู้รับแจ้งความร้องทุกข์” หมายความว่า พนักงานสอบสวนหรือข้าราชการตำรวจซึ่งมีหน้าที่ในการรับแจ้งความร้องทุกข์ซึ่งได้รับแจ้งความร้องทุกข์ทางอิเล็กทรอนิกส์

(๕) “อิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า การประยุกต์ใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ไฟฟ้า คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า หรือวิธีอื่นใดในลักษณะคล้ายกัน และให้หมายความรวมถึงการประยุกต์ใช้วิธีการทางแสง วิธีการทางแม่เหล็ก หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้วิธีต่าง ๆ เช่นว่านั้น

(๖) “ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า ข้อความที่ได้สร้าง ส่ง รับ เก็บรักษา หรือประมวลผลด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

(๓) “ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า อักษร อักขระ ตัวเลข เสียง หรือสัญลักษณ์อื่นใดที่สร้างขึ้นให้อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งนำมาใช้ประกอบกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อระบุตัวบุคคลผู้เป็นเจ้าของ ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น และเพื่อแสดงว่าบุคคลดังกล่าวยอมรับ ข้อความในข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น

ข้อ ๕ กำหนดให้ระบบรับแจ้งความออนไลน์ (เว็บไซต์ <http://thaipoliceonline.com>) เป็นช่องทางในการแจ้งความร้องทุกข์คดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยผู้แจ้งความร้องทุกข์จะต้องพิสูจน์และยืนยันตัวตนผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ที่เชื่อมโยงข้อมูลของหน่วยงาน ของรัฐ และลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้อักษร อักขระ ตัวเลข เสียงหรือสัญลักษณ์อื่นใด เพื่อแสดงว่าบุคคลดังกล่าวยอมรับข้อความในข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น ทั้งนี้ ตามขั้นตอนที่ปรากฏในระบบรับแจ้งความออนไลน์

ข้อ ๖ ผู้แจ้งความร้องทุกข์คดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีต่อผู้รับแจ้งความร้องทุกข์ จะต้องระบุชื่อ และที่อยู่ของผู้แจ้งความร้องทุกข์ ลักษณะแห่งความผิดที่กล่าวหา พฤติการณ์ต่าง ๆ ที่ความผิดนั้นได้กระทำความเสียหายที่ได้รับ และจะต้องมีข้อความปรากฏด้วยว่า มีผู้กระทำความผิดขึ้น จะรู้ตัวผู้กระทำความผิดหรือไม่ก็ตาม และการกล่าวหา นั้นได้กล่าวโดยมีเจตนาจะให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษครบถ้วนตามคำนิยามของ คำร้องทุกข์ ตามมาตรา ๒ (๓) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยจะถือว่าเป็นคำร้องทุกข์ โดยชอบด้วยกฎหมายก็ต่อเมื่อผู้แจ้งความร้องทุกข์ได้ลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ในระบบรับแจ้งความออนไลน์ เพื่อยืนยันข้อความและข้อมูลในระบบรับแจ้งความออนไลน์แล้ว

ข้อ ๗ บรรดาระเบียบ และคำสั่งอื่นในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๘ วิธีปฏิบัติเรื่องใดที่มีได้กำหนดในระเบียบนี้ไว้โดยเฉพาะ ให้ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๙ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหา เพื่อดำเนินการตามระเบียบนี้ คำวินิจฉัยของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

พลตำรวจเอก ดำรงค์ศักดิ์ กิตติประภัสร์

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๒๑๔ ง หน้า ๓ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๖)

ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการลงทะเบียนค่าแจ้งความ และเลขคดี

พ.ศ. ๒๕๖๖

เพื่อให้การปฏิบัติด้านการอำนวยความสะดวก และการให้บริการประชาชนในการรับแจ้งความของพนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้อง ที่ได้รับแจ้งเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ จากผู้แจ้งความของหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวน ทั้งที่เกี่ยวข้องคดีอาญาและไม่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา เป็นไปโดยถูกต้อง ตรงกับความเป็นจริง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สามารถนำข้อมูล สถิติ ไปใช้วิเคราะห์เพื่อวางแผนในการบริหารจัดการ และบูรณาการกับหน่วยงานต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ และมาตรา ๑๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยการลงทะเบียนค่าแจ้งความ และเลขคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการรับลงทะเบียนค่าแจ้งความ และเลขคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

(๑) “ค่าแจ้งความ” หมายความว่า เรื่องราว หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้แจ้งความได้แจ้งต่อผู้รับแจ้งความ ไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับคดีอาญาหรือไม่ก็ตาม

(๒) “ผู้แจ้งความ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมาแจ้งเรื่องราว หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ต่อผู้รับแจ้งความ ไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับคดีอาญาหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงผู้เสียหายที่ได้มาร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๒(๓) หรือบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ผู้เสียหายที่ได้มากล่าวโทษต่อเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๒(๔) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๓) “ผู้รับแจ้งความ” หมายความว่า พนักงานสอบสวนหรือตำรวจซึ่งมีหน้าที่ในการรับแจ้งค่าแจ้งความ

(๔) “เลขค่าแจ้งความ” หมายความว่า เลขที่ลำดับตามการรับค่าแจ้งความในสมุดบันทึกค่าแจ้งความ

(๕) “เลขคดี” หมายความว่า เลขที่ลำดับในสมุดสารบบการดำเนินคดีและสมุดบันทึกสถิติคดีของหน่วย

(๖) “สมุดบันทึกค่าแจ้งความ” หมายความว่า สมุดหรือระบบสารสนเทศที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนดให้ใช้ลงเลขและบันทึกค่าแจ้งความ

(๗) “สมุดสารบบการดำเนินคดี” หมายความว่า สมุดที่ใช้ลงเลขคดีอาญาทั่วไป คดีจราจร คดีอื่นตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด และใช้บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับการรับคำร้องทุกข์ ซึ่งประกอบด้วยผู้ร้องทุกข์

หรือกล่าวโทษ ลักษณะความผิดและพฤติการณ์ต่าง ๆ ที่ความผิดนั้นได้กระทำลง ความเสียหายที่ได้รับ ชื่อ และรูปพรรณของผู้กระทำผิด และการดำเนินคดีชั้นพนักงานสอบสวน อัยการ และศาล

ข้อ ๕ เมื่อมีผู้มาแจ้งความ ให้ผู้รับแจ้งความลงเลขคำแจ้งความ ในสมุดบันทึกคำแจ้งความ เริ่มตั้งแต่เลข ๑ เรียงเป็นลำดับไปจนถึงสิ้นปีปฏิทิน ทับเลขปีพุทธศักราชที่รับแจ้ง และชื่อหน่วยงาน เช่น ๑/๒๕๖๖ สน./สภ.... สำหรับในระบบสารสนเทศให้ใช้เลขที่ปรากฏในระบบอัตโนมัติ โดยการอ้างอิง เลขคำแจ้งความ ให้ใช้เฉพาะตัวเลขห้าตัวท้าย ทับเลขปีพุทธศักราช และชื่อสถานีตำรวจ เช่น เลขคำแจ้งความ ที่ ๐๐๐๐๑/๒๕๖๖ ของ สน./สภ.... ไม่ว่าคำแจ้งความนั้น จะเกี่ยวกับคดีอาญาหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ หากคำแจ้งความมีรายละเอียดที่ครบถ้วนเป็นคำร้องทุกข์ตามมาตรา ๒ (๗) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ย่อมถือว่าผู้เสียหายได้ร้องทุกข์ไว้โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ข้อ ๖ เมื่อรับแจ้งความที่เกี่ยวกับคดีอาญาแล้ว ในการลงเลขคดี ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) คดีที่รู้ตัวผู้กระทำความผิด

ก. หากเป็นกรณีที่พนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานแล้ว มีพยานหลักฐานตามสมควรว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา และเพียงพอที่จะออกหมายเรียกหรือหมายจับ ผู้กระทำความผิด ให้พนักงานสอบสวนลงเลขคดี และทำการสอบสวนต่อไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

ข. หากเป็นกรณีที่ยังไม่มีความพยานหลักฐานตามสมควรหรือเพียงพอที่จะออกหมายเรียก หรือหมายจับผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดี ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปตามระยะเวลาที่สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติกำหนด โดยให้ลงเลขคดีก่อนส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ

(๒) คดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวน ทำการสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิด และเมื่อทำการสืบสวนแล้วให้ดำเนินการ ดังนี้

ก. กรณีสืบสวนจนรู้ตัวผู้กระทำความผิด ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนส่งรายงานการสืบสวน พร้อมเอกสาร และหลักฐานที่ได้จากการสืบสวนไปยังพนักงานสอบสวน เพื่อให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามข้อ ๖(๑) ก. หรือ ข. แล้วแต่กรณี และทำการสอบสวนต่อไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

ข. กรณีเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนได้ทำการสืบสวนตามระยะเวลาที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กำหนดแล้ว แต่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนส่งรายงานการสืบสวนพร้อมเอกสาร และหลักฐานที่ได้จากการสืบสวนไปยังพนักงานสอบสวน เพื่อให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จสิ้น แล้วสรุปสำนวนพร้อมความเห็นส่งพนักงานอัยการ ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๐ (๑) โดยไม่ต้องลงเลขคดี และให้ใช้เลขคำแจ้งความแทนเลขคดีในสำนวนการสอบสวน ทั้งนี้ หากรู้ตัว ผู้กระทำความผิดภายในกำหนดอายุความ ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตาม ข้อ ๖ (๑) โดยอนุโลม

(๓) ในคดีที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด ให้พนักงานสอบสวน ลงเลขคดีทุกคดี ทั้งกรณีรู้ตัวผู้กระทำความผิดและไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด เว้นแต่ กรณีความผิดฐาน เสพยาเสพติดหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อเสพ ให้ใช้เลขคำแจ้งความแทนเลขคดีในสำนวนการสอบสวน

(๔) คดีอาญาที่อาจไต่ถามข้อพิพาทได้ ตามพระราชบัญญัติการไต่ถามข้อพิพาท พ.ศ. ๒๕๖๒ และเข้าสู่กระบวนการไต่ถามข้อพิพาททางอาญา ให้ดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง หรือแนวปฏิบัติ ว่าด้วยการนั้น แต่หากผู้กระทำความผิดไม่ประสงค์จะเข้าร่วมการไต่ถามข้อพิพาททางอาญา หรือพนักงานสอบสวน ผู้มีอำนาจออกคำสั่ง มีคำสั่งให้ดำเนินคดีต่อไป ให้พนักงานสอบสวนลงเลขคดี และทำการสอบสวนต่อไปตามที่ กฎหมายบัญญัติ

(๕) กรณีมีผู้มาแจ้งความในคดีความผิดเกี่ยวกับคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ให้ผู้รับแจ้งความ ดำเนินการลงเลขคำแจ้งความผ่านระบบรับแจ้งความออนไลน์ ตามวิธีการที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ ๓/ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัย ปัญหา เพื่อดำเนินการตามระเบียบนี้

ข้อ ๔ บรรดาระเบียบ หรือคำสั่งอื่นในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ วิธีปฏิบัติเรื่องใดที่มีได้กำหนดในระเบียบนี้ไว้โดยเฉพาะ ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

พลตำรวจเอก

(ตำรวจตรี กิตติประสงค์)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติสถานบริการ

พ.ศ. ๒๕๐๙

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลบังคับใช้ โดยพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ถูกกำหนดให้เป็นกฎหมายตามบัญชี ๑ (ลำดับที่ ๑๔๐) ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ จะต้องดำเนินการประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

ข้อ ๑ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามความใน มาตรา ๒๘/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

(๑) ผู้อำนวยการสำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง ผู้อำนวยการส่วนหัวหน้ากลุ่มงาน เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติการ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไปในสังกัดสำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

(๒) ข้าราชการตำรวจ ซึ่งดำรงตำแหน่งสารวัตรหรือเทียบเท่าตำแหน่งสารวัตรขึ้นไป สังกัด กองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัย สำหรับในกรุงเทพมหานคร

(๓) นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในพื้นที่ของตนสำหรับ ในจังหวัดอื่น

ข้อ ๒ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามข้อ ๑ (๑) - (๓) เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัย ในความผิดทางพินัยตามความในมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๘/๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ทั้งนี้ ในการพิจารณาและดำเนินการปรับเป็นพินัย ต้องทำเป็นองค์คณะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ซึ่งมีหัวหน้าองค์คณะหนึ่งคน และองค์คณะอีกไม่น้อยกว่าสองคน ตามที่ได้รับการแต่งตั้ง จากอธิบดีกรมการปกครอง ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๒๑๖ ง หน้า ๑๕ วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๖)

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติเพิ่มอำนาจตำรวจ
ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางน้ำ

พ.ศ. ๒๕๖๖

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลบังคับใช้ โดยพระราชบัญญัติเพิ่มอำนาจ
ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๖ ถูกกำหนดให้เป็นกฎหมายตามบัญชี ๑
(ลำดับที่ ๙๒) ทำโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติเพิ่มอำนาจตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางน้ำ
พ.ศ. ๒๕๖๖ จะต้องดำเนินการประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจที่ดำรง
ตำแหน่งสารวัตรหรือเทียบเท่าตำแหน่งสารวัตรขึ้นไป ในสังกัดกองบังคับการตำรวจน้ำ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเพิ่มอำนาจตำรวจ
ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๖ ในทุกท้องที่ที่พระราชอาณาจักร

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๒๖๖ ง หน้า ๑๖ วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๖)

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน
เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
พ.ศ. ๒๕๕๐

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลบังคับใช้ โดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน
เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐ ถูกกำหนดให้เป็นกฎหมายตามบัญชี ๑
(ลำดับที่ ๑๖๓) ทำโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้รักษาการ ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง
และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐ จะต้องดำเนินการประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะมีอำนาจรับเป็นพินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕
นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้
เป็นผู้มีอำนาจรับเป็นพินัย ในความผิดทางพินัยตามความในมาตรา ๓๒ วรรคสี่ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑
มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด
ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐

(๑) ผู้อำนวยการสำนักงานสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง หรือผู้อำนวยการส่วน หัวหน้ากลุ่มงาน
เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดสำนักงานสอบสวนและนิติการ
กรมการปกครอง ในทุกท้องที่ที่ทั่วราชอาณาจักร

(๒) นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในพื้นที่ของตน
สำหรับในจังหวัดอื่น

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๒๓/๑ ง หน้า ๒๔ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖)

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย

พ.ศ. ๒๕๕๘

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้มีผลบังคับใช้ และมีผลให้ความผิดทางอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว ตามพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นความผิดทางพินัย ซึ่งนายกรัฐมนตรีในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ จะต้องดำเนินการกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย และในกรณีที่ค่าปรับทางพินัย ตามพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ความผิดใด มีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท กำหนดให้การปรับเป็นพินัยต้องกระทำเป็นองค์คณะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ นายกรัฐมนตรีจึงออกประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

๑. เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามความในมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้

- ๑.๑ รองผู้บังคับการ ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล และตำรวจภูธรภาค ๑ - ๙ ที่ได้รับมอบหมาย
- ๑.๒ หัวหน้าสถานีตำรวจในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล และตำรวจภูธรภาค ๑ - ๙
- ๑.๓ รองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม
- ๑.๔ สารวัตรป้องกันปราบปราม

๒. เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามข้อ ๑ เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามความในมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยในการพิจารณาและดำเนินการปรับเป็นพินัยต้องทำเป็นองค์คณะ ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนสามคน ซึ่งมีหัวหน้าองค์คณะหนึ่งคน และองค์คณะอีกจำนวนสองคนตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนด

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๒๖๔ ง หน้า ๒๕ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖)

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย
ตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง

พ.ศ. ๒๕๕๓

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลบังคับใช้ โดยพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓ ถูกกำหนดให้เป็นกฎหมายตามบัญชี ๑ (ลำดับที่ ๓๔) ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓ จะต้องดำเนินการประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามความในมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓

(๑) ผู้อำนวยการสำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง ผู้อำนวยการส่วน หัวหน้ากลุ่มงาน เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไปในสังกัดสำนักการสอบสวน และนิติการ กรมการปกครอง ในทุกท้องที่ที่พระราชอาณาจักร

(๒) ข้าราชการตำรวจ ซึ่งดำรงตำแหน่งสารวัตรหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำหรับในกรุงเทพมหานคร

(๓) นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจ ซึ่งดำรงตำแหน่งสารวัตรหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ในสังกัดตำรวจภูธรภาค ๑ - ๙ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เฉพาะในเขตอำนาจของตน สำหรับในจังหวัดอื่น

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๒๓/๑ ง หน้า ๒๙ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖)

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดแบบและวิธีการแจ้งสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม

โดยเป็นการสมควรกำหนดแบบและวิธีการแจ้งสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ แบบหนังสือที่เกี่ยวข้องกับสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม เป็นกระดาษสีขาว ขนาด ๒๑๐x๒๙๗ มิลลิเมตร (ขนาด A4) ให้ใช้ตามแบบท้ายประกาศ ดังนี้

(๑) แบบ มร. ๑ หนังสือแจ้งสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม

(๒) แบบ มร. ๒ หนังสือรับแจ้งสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม

(๓) แบบ มร. ๓ หนังสือแจ้งความประสงค์ทั่วไป

ข้อ ๒ เมื่อนายทะเบียนได้รับหนังสือแจ้งตามแบบ มร. ๑ พร้อมด้วยเอกสารที่ระบุไว้ในแบบ และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบสถานที่แล้วพบว่า เป็นไปตามข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดประเภท และหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดประเภท และหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖ ให้นายทะเบียนออกหนังสือรับแจ้ง ตามแบบ มร. ๒

ข้อ ๓ กรณีที่ผู้แจ้งประสงค์จะแก้ไขรายการในหนังสือรับแจ้ง หรือประสงค์จะขอใบแทนหนังสือรับแจ้ง เนื่องจากฉบับเดิมสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้แจ้งตามแบบ มร. ๓ พร้อมด้วยเอกสารที่ระบุไว้ในแบบ ต่อนายทะเบียน และให้นายทะเบียนออกหนังสือรับแจ้งฉบับใหม่ โดยกำหนดอายุ หนังสือรับแจ้งให้เป็นไปตามหนังสือรับแจ้งฉบับเดิม ให้นายทะเบียนบันทึกข้อมูลหรือรหัสการแก้ไข หรือการออกใบแทนไว้ เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด ในลักษณะคล้ายกัน

กรณีการออกใบแทนหนังสือรับแจ้ง ให้ระบุข้อความว่า “ใบแทน” ไว้ที่ด้านหน้าเหนือตราครุฑของหนังสือรับแจ้งด้วย และให้ระบุข้อความว่า “ได้ออกใบแทนแทนหนังสือรับแจ้งฉบับนี้แล้ว เมื่อวันที่.....” ไว้ที่ด้านหน้าหนังสือรับแจ้งฉบับต้นขั้ว พร้อมลงลายมือชื่อกำกับและประทับตราประจำตำแหน่ง ส่วนกรณีที่หนังสือรับแจ้งชำรุดในสาระสำคัญ ให้นายทะเบียนเรียกหนังสือรับแจ้งนั้นคืน และให้ระบุข้อความดังกล่าว พร้อมลงลายมือชื่อกำกับและประทับตราประจำตำแหน่งด้วย

ข้อ ๔ ในกรณีที่ผู้แจ้งถึงแก่ความตาย ให้หนังสือรับแจ้งนั้นมีอายุต่อไปอีกเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้แจ้งถึงแก่ความตายแต่ไม่เกินอายุของหนังสือรับแจ้ง และหากทายาทหรือผู้จัดการมรดกแล้วแต่กรณี ประสงค์จะประกอบกิจการสถานที่พักดังกล่าวต่อไป ให้แจ้งต่อนายทะเบียน ตามแบบ มร. ๑ พร้อมด้วยเอกสารที่ระบุไว้ในแบบภายในระยะเวลาดังกล่าว และให้นายทะเบียนออกหนังสือรับแจ้งฉบับใหม่ ภายในสี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากทายาทหรือผู้จัดการมรดกแล้วแต่กรณี โดยให้หนังสือรับแจ้งเริ่มนับแต่วันที่แจ้ง

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกที่ได้แจ้งต่อนายทะเบียน เข้าประกอบกิจการสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้แจ้ง

ข้อ ๕ กรณีที่ผู้แจ้งไม่ประสงค์จะใช้สถานที่นั้นเพื่อให้บริการสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมอีกต่อไป ให้แจ้งเลิกกิจการต่อนายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันตามแบบ มร. ๓ พร้อมด้วยเอกสารที่ระบุไว้ในแบบ และให้นายทะเบียนประทับตราว่า “ยกเลิก” ไว้ด้านหลังหนังสือรับแจ้งทั้งฉบับ ที่ผู้แจ้งนำส่งคืนและฉบับต้นฉบับ พร้อมลงลายมือชื่อกำกับและประทับตราประจำตำแหน่ง และจำหน่ายข้อมูลสถานที่พักและหนังสือรับแจ้งนั้น ออกจากสารบบ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๒๖๘ ง หน้า ๑๑ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๖)

แบบแนบท้ายประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง กำหนดแบบและวิธีการแจ้งสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม

๑. แบบ มร. ๑ หนังสือแจ้งสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม
๒. แบบ มร. ๒ หนังสือรับแจ้งสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม
๓. แบบ มร. ๓ หนังสือแจ้งความประสงค์ทั่วไป

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวบางจำพวกเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ
โดยได้รับยกเว้นการยื่นรายการตามแบบรายการของคนต่างด้าว
ซึ่งเดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร (ตม.๖)

โดยที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแจ้งว่า ในช่วงระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ จนถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๗ จะมีนักท่องเที่ยวประเทศมาเลเซียเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองสะเดา จังหวัดสงขลา เป็นจำนวนมาก เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ และส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการยื่นรายการตามแบบรายการของคนต่างด้าวซึ่งเดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร (ตม.๖)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๗/๒๕๕๗ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมผู้รักษาการตามกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๖ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้คนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรโดยผ่านช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมืองสะเดา จังหวัดสงขลา ได้รับยกเว้นการยื่นรายการตามแบบรายการของคนต่างด้าวซึ่งเดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร (ตม.๖) แบบทำยกกฎกระทรวงกำหนดแบบเอกสาร ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองและวิธีการขอหลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีก และการขอกลับเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามเดิม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ จนถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๗

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๒๗/๑ ง หน้า ๓๓ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖)

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดรายชื่อประเทศที่ผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง ซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อการท่องเที่ยว ได้รับการยกเว้นการตรวจลงตรา และให้อยู่ในราชอาณาจักรได้ไม่เกินเก้าสิบวัน เป็นกรณีพิเศษ

โดยที่ประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด - 19 ทำให้ภาคการท่องเที่ยวถดถอย ซึ่งส่งผลกระทบต่อสถานะเศรษฐกิจของประเทศไปด้วย เมื่อภาคการท่องเที่ยวเป็นกลไกหนึ่งที่สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจและเข้าถึงประชาชนในระดับพื้นที่ในภาพรวมได้รวดเร็ว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๓/๒๕๕๓ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมผู้รักษาการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กำหนดรายชื่อประเทศที่ผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง ซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อการท่องเที่ยวได้รับการยกเว้นการตรวจลงตรา และให้อยู่ในราชอาณาจักรได้ไม่เกินเก้าสิบวัน ดังนี้

(๑) สหพันธรัฐรัสเซีย

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖ จนถึงวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๒๓/๑ ง หน้า ๓๔ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖)

ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เรื่อง แบบคำสั่งและตำแหน่งที่ติดเครื่องหมายแสดงคำสั่งห้ามการใช้รถ
และคำสั่งระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒
พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแบบคำสั่งห้ามการใช้รถและคำสั่งระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว รวมทั้งกำหนดตำแหน่งที่ติดเครื่องหมายแสดงคำสั่งดังกล่าว เพื่อให้เจ้าพนักงานจราจรสามารถติดเครื่องหมายดังกล่าวไว้ที่ตัวรถในลักษณะที่เห็นได้อย่างชัดเจน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔๓/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง แบบคำสั่งและตำแหน่งที่ติดเครื่องหมายแสดงคำสั่งห้ามการใช้รถและคำสั่งระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ เครื่องหมายแสดงคำสั่ง “ห้ามการใช้รถ” ให้เป็นไปตามแบบ ค.๑ และเครื่องหมายแสดงคำสั่ง “ระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว” ให้เป็นไปตามแบบ ค.๒ ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ เครื่องหมายแสดงคำสั่ง “ห้ามการใช้รถ” และเครื่องหมายแสดงคำสั่ง “ระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว” ให้เจ้าพนักงานจราจรดำเนินการ ดังนี้

(๑) สำหรับรถยนต์ให้ติดไว้ที่ด้านนอกของกระจกบังลมด้านหน้าซ้ายมือของผู้ขับขี่

(๒) สำหรับรถจักรยานยนต์ให้ติดไว้ที่ด้านข้างของตัวรถทั้งสองข้าง

กรณีรถประเภทอื่นหรือหากไม่สามารถติดเครื่องหมายที่กำหนดไว้ตาม (๑) หรือ (๒) ได้ ให้ติดไว้ที่ส่วนหนึ่งส่วนใดของรถที่สามารถมองเห็นได้ง่ายและชัดเจน

ข้อ ๕ คำสั่งห้ามการใช้รถหรือระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว ให้เป็นไปตามแบบ ค.๓ ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๖ แบบ ค.๓ ให้ออกเป็นชุด โดยแต่ละชุดมี ๓ แผ่น ต้นฉบับสำหรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองรถ คู่ฉบับสำหรับนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก แล้วแต่กรณี และสำเนาสำหรับให้เจ้าพนักงานจราจรเก็บรวบรวมไว้เป็นหลักฐาน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

พลตำรวจเอก ดำรงศักดิ์ กิตติประภัสร์

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๒๐๓ ง หน้า ๑๒ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๖)

เครื่องหมายแสดงคำสั่งห้ามการใช้รถ
ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

๑๐ ซม.

ห้ามการใช้รถ

รถ/รถยนต์/จักรยานยนต์ ยี่ห้อ.....หมายเลขทะเบียน.....
วันที่ออกคำสั่ง...../...../.....เวลา.....น.
ลงชื่อ.....
(.....)
เจ้าพนักงานจราจร
สังกัด.....

คำเตือน

ผู้ใดเปลี่ยนแปลง ย้าย ทำลาย ปิดบัง หรือกระทำให้เสียหายด้วยประการใดๆ แก่เครื่องหมาย
แสดงคำสั่งห้ามการใช้รถ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท

๑๕ ซม.

หมายเหตุ เครื่องหมายแสดงคำสั่งห้ามการใช้รถให้ใช้พื้นสีแดงตัวอักษรสีขาว

เครื่องหมายแสดงคำสั่งระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว
ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

๑๐ ซม.

ระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว

รถ/รถยนต์/จักรยานยนต์ ยี่ห้อ.....หมายเลขทะเบียน.....
วันที่ออกคำสั่ง...../...../.....เวลา.....น.
ให้นำรถไปซ่อมแซมหรือปรับปรุง ภายในวันที่.....
ลงชื่อ.....
(.....)
เจ้าพนักงานจราจร
สังกัด.....

คำเตือน

ผู้ใดเปลี่ยนแปลง ย้าย ทำลาย บิดบัง หรือกระทำให้เสียหายด้วยประการใดๆ แก่เครื่องหมาย
แสดงคำสั่งระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท

๑๕ ซม.

หมายเหตุ เครื่องหมายแสดงคำสั่งระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราวให้ใช้พื้นที่เหลือช่องตัวอักษรสีดำ

แบบ ค. ๓

บันทึกเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์แล้ว
เลขที่ XX

คำสั่งห้ามการใช้รถหรือระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว

วันที่.....

สถานที่ตรวจสอบ.....

ด้วย (ยศ ชื่อ สกุล)..... ตำแหน่ง.....

สังกัด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เจ้าพนักงานจราจรตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

ตรวจสอบรถ ประเภท รถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถประเภทอื่น (ระบุ).....

หมายเลขทะเบียนรถ..... ซึ่งออกให้โดย (ระบุ).....

ยี่ห้อ..... สีของรถ..... ยี่ห้อเครื่องยนต์ของรถ.....

ประเภทของเครื่องยนต์..... ประเภทของเชื้อเพลิง/พลังงาน.....

โดยมี(นาย/นาง/นางสาว)..... อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

โทรศัพท์หรือโทรสารที่สามารถติดต่อได้หมายเลข..... เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองรถ ซึ่งเจ้าพนักงาน

จราจรได้ตรวจรถดังกล่าวแล้ว พบว่ามีสภาพไม่เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๐ ทวิ

แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา มาตรา ๑๔๓ วรรคสอง มาตรา ๑๔๓/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจราจร

ทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ เจ้าพนักงานจราจรจึงออกคำสั่ง

และติดเครื่องหมาย

ห้ามการใช้รถ

ตั้งแต่วันที่..... เวลา..... นาฬิกา เป็นต้นไปจนกว่าจะมีการซ่อมแซมหรือปรับปรุง

แก้ไขและผ่านการตรวจสภาพรถ

ตัวถังรถบิดเบี้ยว เอียง เสียรูปทรง ตัวถังรมมีส่วนแหลมคม

กระจกกันลมหน้า แตกร้าว หรือไม่มีกระจก ยางล้อมีรอยฉีกขาดยาวเกินกว่า ๒๐ มิลลิเมตร

และลึกถึงชั้นผ้าใบ

ตามระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการกำหนดสภาพของรถที่ไม่มั่นคงแข็งแรงหรืออาจเกิดอันตราย พ.ศ. ๒๕๖๖

ระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว

ให้นำรถไปซ่อมแซมหรือปรับปรุงให้ถูกต้องตามกฎหมาย ภายในวันที่.....

(การกำหนดระยะเวลาให้นำรถไปซ่อมแซมหรือปรับปรุง ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันและไม่เกินหกสิบวัน ตามสภาพ

ความปลอดภัยของรถนั้น โดยในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวให้ใช้รถได้ไปพลางก่อน)

กระจกเงาหรืออุปกรณ์สำหรับผู้ขับขี่รถมองเห็นภาพด้านข้าง ชำรุด/แตกร้าว/หาย

ไฟหน้า - ไฟท้าย แตก/ชำรุด มาตรฐานความเร็วชำรุด/ไม่ทำงาน

ค่าควินต้า เท่ากับร้อยละ..... ค่าเสียงดัง เท่ากับร้อยละ.....

อื่นๆ.....

ทั้งนี้ กรณีเจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถที่ได้รับคำสั่งและถูกติดเครื่องหมายแสดงคำสั่งห้ามการใช้รถหรือคำสั่ง

ระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว ได้นำรถไปดำเนินการซ่อมแซมหรือปรับปรุงแก้ไขแล้ว หากประสงค์จะใช้รถคันที่ถูกคำสั่งห้าม

การใช้รถหรือคำสั่งระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราวดังกล่าวให้นำรถไปตรวจสภาพรถ ณ ที่ทำการของนายทะเบียนตามกฎหมาย

ว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกทั่วประเทศ และเมื่อผ่านการตรวจสภาพแล้วให้นายทะเบียนมีคำสั่งอนุญาต

ให้ใช้รถนั้นต่อไปได้ และให้ปลดเครื่องหมายแสดงคำสั่งห้ามการใช้รถหรือคำสั่งระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว แล้วแต่กรณี

(เว้นแต่นำรถเพื่อไปซ่อมแซมแก้ไขหรือนำรถตรวจสภาพกับนายทะเบียน)

เจ้าของหรือผู้ครอบครองรถมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งกล่าวต่อ.....ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่

ได้รับแจ้งคำสั่งนี้ โดยให้อุทธรณ์เป็นหนังสือ ระบุข้อโต้แย้งประกอบข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมาย และเหตุผลในการอุทธรณ์ และ

การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้เลาการบังคับตามคำสั่งห้ามการใช้รถ/ระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว

ลงชื่อ.....เจ้าพนักงานจราจร

(.....)

หมายเหตุ ข้อความใดไม่ใช่ให้ขีดฆ่าออก และทำเครื่องหมาย ✓ ใน ตามที่ต้องการ

ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เรื่อง วิธีการแสดงใบอนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์
พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่มาตรา ๑๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติว่า ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย ให้เป็นสิทธิของผู้รับอนุญาตที่จะแสดงใบอนุญาตนั้นโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามวิธีการที่ผู้อนุญาตประกาศกำหนดก็ได้ โดยให้ถือว่าการแสดงเช่นว่านั้นเป็นการชอบด้วยกฎหมายแล้ว สมควรกำหนดวิธีการแสดงใบอนุญาตตามกฎหมายในความรับผิดชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและลดภาระแก่ประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“ใบอนุญาต” หมายความว่า เอกสารหลักฐานที่กฎหมายกำหนดให้ต้องแสดงไว้ในที่เปิดเผย ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย ตามพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๒๓

(๒) หนังสือรับรองสถานฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย ตามพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๓๔ ประกอบกฎกระทรวงการรับรองสถานฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๓

(๓) ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๔ ประกอบกับกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๑๓ (๖)

ข้อ ๓ ผู้รับอนุญาตสามารถเลือกแสดงใบอนุญาตตามข้อ ๒ โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) แสดงเป็นภาพผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

(๒) แสดงเป็นคิวอาร์โค้ดที่อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สามารถสแกนเพื่อเข้าถึงใบอนุญาตที่เป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์หรือภาพทางอิเล็กทรอนิกส์ของใบอนุญาต

ข้อ ๔ การแสดงใบอนุญาตตามข้อ ๓ ต้องมีขนาดของภาพและความละเอียดที่ชัดเจนเพียงพอ รวมทั้งสามารถแสดงให้เห็นข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญของใบอนุญาตได้ครบถ้วน และผู้รับอนุญาตอาจเลือกแสดงภาพใบอนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ณ สถานที่ประกอบกิจการมากกว่าหนึ่งภาพผ่านหน้าจอเดียวกันก็ได้ แต่ต้องมีระยะเวลาแสดงภาพใบอนุญาตแต่ละใบไม่น้อยกว่าห้าวินาที

ข้อ ๕ เมื่อผู้รับอนุญาตเลือกแสดงใบอนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างใดอย่างหนึ่ง ตามข้อ ๓ แล้ว ผู้รับอนุญาตไม่ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยตลอดเวลา ณ สถานที่ประกอบกิจการอีกต่อไป แต่ต้องสามารถแสดงต่อเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตลอดเวลาเมื่อมีการตรวจสอบหรือต่อประชาชนที่ร้องขอ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

พลตำรวจเอก ดำรงค์ศักดิ์ กิตติประภัสร์

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๒๒๖ ง หน้า ๖ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๖)

ประกาศคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำคำสั่งของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒
พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๔) ประกอบมาตรา ๗๔ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำคำสั่งของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในการจัดทำคำสั่งตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม (๑) หรือ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ นอกจากที่กำหนดไว้ในประกาศหรือระเบียบตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔ คำสั่งของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญตามข้อ ๓ ต้องมีรายละเอียดอย่างน้อยประกอบด้วย

(๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

(๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

(๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

ทั้งนี้ คำสั่งของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ ให้ประธานกรรมการผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ลงนามแทน

ข้อ ๕ การแจ้งคำสั่งของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญตามประกาศนี้ ให้ทำเป็นหนังสือหรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ที่เชื่อถือได้

ข้อ ๖ ให้ประธานกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้รักษาการตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

เกียรติชัย ณ นคร

ประธานกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง การกำหนดให้วันที่ ๑๓ ตุลาคม ของทุกปี เป็น
“วันนวมินทรมหาราช”

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร มีพระมหากรุณาธิคุณ
ล้นเกล้าล้นกระหม่อมแก่อาณาประชาราษฎร์ ตลอดจนรัชสมัยของพระองค์ ทรงบำเพ็ญพระราชกรณียกิจน้อยใหญ่
นานัปการเพื่อความวิวัฒนาการพัฒนาของชาติบ้านเมือง เป็นคุณประโยชน์อเนกอนันต์และยังความผาสุกร่มเย็น
แก่พสกนิกรชาวไทย พระเกียรติคุณเป็นที่แซ่ซ้องก้องประจักษ์ทั้งแก่ปวงชนชาวไทยและนานาอารยประเทศ
แม้การเสด็จสวรรคตเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ จะล่วงเลยมาจนถึงปัจจุบัน พสกนิกรทุกหมู่เหล่า
ยังล้วนคำนึงถึงด้วยความสำนึกซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณอย่างไม่รู้ลืมเลือน เพื่อให้วันคล้ายวันสวรรคตเป็น
วันแห่งการร่วมรำลึกและน้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอันหาที่สุดมิได้แห่งพระมหากษัตริย์ ผู้ทรงมีคุณูปการ
อันยิ่งใหญ่แก่แผ่นดิน ประกอบกับวันที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖ จะเป็นวันแห่งการเสด็จสวรรคตครบ ๗ ปี
หรือ “สัตตมวารวราช” รัฐบาลจึงได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณา ขอพระราชทานพระบรมราชวินิจฉัยเกี่ยวกับการ
การกำหนดชื่อวันคล้ายวันสวรรคตพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร
และสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก มีพระดำริพระราชทานชื่อวันดังกล่าว
เพื่อประกอบพระบรมราชวินิจฉัยว่า “วันนวมินทรมหาราช” (อ่านว่า นะ-วะ-มิน-ทะ-มะ-หา-ราด) แปลว่า
วันที่ระลึกถึงพระมหากษัตริย์รัชกาลที่ ๗ ผู้ยิ่งใหญ่ การนี้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้กำหนดชื่อ
วันคล้ายวันสวรรคตพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ว่า
“วันนวมินทรมหาราช” ตามที่รัฐบาลได้ขอพระราชทานพระมหากรุณา จึงกำหนดให้วันที่ ๑๓ ตุลาคม ของทุกปี
เป็น “วันนวมินทรมหาราช”

บัดนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๖ รับทราบการกำหนดให้วันที่ ๑๓ ตุลาคม
ของทุกปี เป็น “วันนวมินทรมหาราช”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๒๔๔ ง หน้า ๒ วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๖)

คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๓๘๓/๓/๒๕๖๖

เรื่อง ห้ามการออกใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว (แบบ ป.๑๒) เป็นการชั่วคราว

โดยปัจจุบันได้มีการนำอาวุธปืนติดตัวไปในที่สาธารณะและได้ก่อเหตุร้าย ทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน จนเป็นที่หวาดกลัวของประชาชนเป็นจำนวนมาก อันส่งผลกระทบต่อสวัสดิภาพในด้านความปลอดภัย และเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม จึงเป็นกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนและความปลอดภัยสาธารณะ ลดอาชญากรรมและควบคุมสถานการณ์ให้บ้านเมืองกลับมาเป็นปกติสุข จึงสมควรออกคำสั่งห้ามออกใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว (แบบ ป.๑๒) เป็นการชั่วคราว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๗ ประกอบมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกคำสั่งห้ามออกใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว (แบบ ป.๑๒) เป็นการชั่วคราว เว้นแต่ กรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ

ทั้งนี้ ให้มีผลใช้บังคับมีกำหนดระยะเวลา ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๓๑๔ ง หน้า ๓/๓ วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๖)

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๓๖๙/๒๕๖๖

เรื่อง หน้าที่รับผิดชอบในการอำนวยความสะดวกทางอาญาของหัวหน้าพนักงานสอบสวน

ตามที่ได้มีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๕๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒ เรื่อง หน้าที่รับผิดชอบในการอำนวยความสะดวกทางอาญาของหัวหน้าพนักงานสอบสวน นั้น

เพื่อให้การบริหารจัดการ การสนับสนุน และการดูแลรับผิดชอบจากหัวหน้าพนักงานสอบสวน มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงออกคำสั่งโดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องการอำนวยความสะดวกทางอาญา ความรับผิดชอบในการทำสำนวน การสอบสวน มาตรการควบคุม ตรวจสอบ เฝ้าระวังการสอบสวนคดีอาญา ให้มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง ดังนี้

๑. ให้ยกเลิก คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๕๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒ เรื่อง หน้าที่รับผิดชอบในการอำนวยความสะดวกทางอาญาของหัวหน้าพนักงานสอบสวน

๒. ระเบียบ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการใดที่ขัด หรือแย้งกับคำสั่งนี้ ให้ใช้คำสั่งนี้แทน

๓. ในคำสั่งนี้

(๑) หัวหน้าพนักงานสอบสวน หมายความว่า หัวหน้าสถานีตำรวจซึ่งมีตำแหน่งระดับผู้กำกับการ สารวัตรใหญ่ สารวัตร หรือหัวหน้าหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวน ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล ตำรวจภูธรภาค ๑ - ๙ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง กองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด หรือสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

(๒) หัวหน้างานสอบสวน หมายความว่า พนักงานสอบสวนที่มีระดับตำแหน่งสูงสุด ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และมีความเหมาะสม ที่ได้รับคำสั่งมอบหมายจากหัวหน้าพนักงานสอบสวนตาม (๑)

(๓) พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ หมายความว่า หัวหน้าพนักงานสอบสวนตาม (๑) ซึ่งเป็นพนักงานสอบสวนผู้เป็นหัวหน้า ตามมาตรา ๑๔ วรรคท้าย และพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ตามมาตรา ๑๔๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๔. ในการสอบสวน หากพนักงานสอบสวนเห็นว่า การสอบสวนคดีใดสมควรที่จะขอให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนสนับสนุนทรัพยากรทางการบริหาร เช่น บุคคล งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ที่จำเป็นต่อการสอบสวน ก็ให้รายงานเป็นลายลักษณ์อักษรเสนอหัวหน้าพนักงานสอบสวนโดยผ่านหัวหน้างานสอบสวน

๕. เมื่อได้รับรายงานตามข้อ ๔ แล้ว ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนพิจารณาจัดสรรทรัพยากรทางการบริหารให้ตามความเหมาะสม และจำเป็นของคดีดังกล่าว

๖. ให้หัวหน้างานสอบสวนมีอำนาจหน้าที่ควบคุม กำกับ ดูแลการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ เพื่อให้การสอบสวนเป็นไปด้วยความรวดเร็ว รอบคอบ ต่อเนื่อง เป็นธรรม และมีประสิทธิภาพมากขึ้น การใดที่เกินอำนาจหน้าที่ให้รายงานหัวหน้าพนักงานสอบสวนทราบ เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

๓/. ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนมีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการสอบสวนความผิดอาญาที่เกิดขึ้นในเขตท้องที่ให้เป็นไปด้วยความถูกต้อง สมบูรณ์ รวมทั้งต้องควบคุม กำกับดูแลการปฏิบัติของพนักงานสอบสวน และหัวหน้างานสอบสวนให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนอย่างเคร่งครัด ในกรณีที่เกิดความบกพร่องหรือเสียหาย และพบว่าหัวหน้าพนักงานสอบสวนไม่ควบคุม กำกับ ดูแล หรือปล่อยปละ ละเลยจนเกิดความผิดพลาดบกพร่องขึ้นจะต้องรับผิดชอบและถูกพิจารณาข้อบกพร่องตามควรแก่กรณี

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

พลตำรวจเอก

(ตำรวจตรี กิตติประภัสร์)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๕๔๙/๒๕๖๖

เรื่อง มอบอำนาจการอนุญาตให้รถฉุกเฉิน รถในราชการทหารหรือตำรวจ หรือรถอื่น ใช้ไฟสัญญาณวับวาบ หรือใช้เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอื่นได้

ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๒๘๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ มอบอำนาจการอนุญาตให้รถฉุกเฉิน รถในราชการทหารหรือตำรวจ หรือรถอื่น ใช้ไฟสัญญาณวับวาบ หรือใช้เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอื่นได้ นั้น

เนื่องจากคำสั่งดังกล่าวไม่สอดคล้องกับแนวทางการมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ และไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปด้วยความรวดเร็ว อำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และเป็นภาระกระจายอำนาจของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงมอบอำนาจการอนุญาตให้รถฉุกเฉิน รถในราชการทหารหรือตำรวจ หรือรถอื่น ใช้ไฟสัญญาณวับวาบ หรือใช้เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอื่น ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

๑. มอบอำนาจให้ผู้บังคับการตำรวจจราจร ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด และผู้บังคับการตำรวจทางหลวง เป็นผู้อนุญาตให้รถฉุกเฉิน รถในราชการทหารหรือตำรวจ หรือรถอื่น ใช้ไฟสัญญาณวับวาบ หรือใช้เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอื่นได้ โดย

๑.๑ ในเขตกรุงเทพมหานคร มอบอำนาจให้ผู้บังคับการตำรวจจราจร

๑.๒ ในจังหวัดอื่น มอบอำนาจให้ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด

๑.๓ เฉพาะรถในราชการของกองบังคับการตำรวจทางหลวง มอบอำนาจให้ผู้บังคับการตำรวจทางหลวง

๒. การมอบอำนาจตามคำสั่งนี้ ไม่ให้หมายความรวมถึง การอนุญาตให้รถในราชการอื่นใช้ไฟสัญญาณวับวาบแสงแดงหรือเสียงสัญญาณไซเรนตามข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไข หลักเกณฑ์ การขออนุญาตและการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมาย แสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๖

๓. ให้ยกเลิกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๒๘๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เรื่อง มอบอำนาจการอนุญาตให้รถฉุกเฉิน รถในราชการทหารหรือตำรวจ หรือรถอื่น ใช้ไฟสัญญาณวับวาบ หรือใช้เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอื่นได้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

พลตำรวจเอก

(ตำรวจศักดิ์ กิตติประภัสร์)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เรื่อง กำหนดเงื่อนไข หลักเกณฑ์การขออนุญาตและการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน

พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๙ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงออกข้อกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไข หลักเกณฑ์การขออนุญาตและการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

๓.๑ ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖

๓.๒ ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗

๓.๓ ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๓

๓.๔ ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖

๓.๕ ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘

๓.๖ ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๓

ข้อ ๔ การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อหน่วยงานตามข้อกำหนดนี้

ข้อ ๕ รถที่จะอนุญาตให้ใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น จะต้องเป็นรถ ดังต่อไปนี้

- ๕.๑ รถในราชการทหารหรือตำรวจ
- ๕.๒ รถในราชการอื่น หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ
- ๕.๓ รถดับเพลิง
- ๕.๔ รถพยาบาลและรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน
- ๕.๕ รถอื่นของเอกชน

ข้อ ๖ รถที่จะใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น จะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงจะติดตั้งและใช้ไฟสัญญาณหรือเสียงสัญญาณได้ หนังสืออนุญาตตามความในวรรคก่อนให้เป็นไปตามแบบท้ายข้อกำหนดนี้

ข้อ ๗/ รถในราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ให้ใช้ได้ตลอดไปจนกว่าจะมีการจำหน่ายรถนั้น หรือมีการเปลี่ยนภารกิจของการใช้รถและภารกิจนั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะอนุญาตให้ใช้ไฟสัญญาณวับวาบหรือเสียงสัญญาณได้ สำหรับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินให้มีอายุเท่ากับระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือรับรองมาตรฐานของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ รถดับเพลิง รถพยาบาล หรือรถอื่นของเอกชนให้มีอายุ ๓ ปีนับแต่วันอนุญาต ทั้งนี้ ให้สำเนาหนังสืออนุญาตไว้ประจำรถเพื่อการตรวจสอบของเจ้าพนักงานตลอดระยะเวลาการใช้รถดังกล่าว

ข้อ ๘ ลักษณะของไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น

๘.๑ ไฟสัญญาณวับวาบ กรณีรถยนต์จะต้องติดตั้งบนหลังคา รถจักรยานยนต์ให้ติดตั้งในจุดที่เห็นได้ชัดเจน ไม่เป็นอันตรายต่อผู้ใช้ทาง แสงของไฟสัญญาณจะต้องส่องออกทางด้านหน้ารถ กะพริบวับวาบหรือหมุนให้แสงสว่างวับวาบโดยรอบรถก็ได้ สีของแสงไฟสัญญาณให้ใช้ ดังนี้

๘.๑.๑ แสงแดง สำหรับรถในราชการทหารหรือตำรวจ รถดับเพลิง และรถในราชการอื่น หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เห็นสมควร เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

๘.๑.๒ แสงแดงและน้ำเงิน สำหรับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

๘.๑.๓ แสงน้ำเงิน สำหรับรถพยาบาลประเภทอื่นนอกจากรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน และรถปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

๘.๑.๔ แสงเหลือง สำหรับรถในราชการอื่น หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือรถอื่นของเอกชน

๘.๒ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น ให้ใช้ดังนี้

๘.๒.๑ เสียงสัญญาณไซเรน สำหรับรถในราชการทหารหรือตำรวจ รถดับเพลิง และรถในราชการอื่น หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเห็นสมควร เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

๘.๒.๒ เสียงสัญญาณหลายเสียง (เสียงสูงต่ำสลับกัน) สำหรับรถพยาบาล รถบริการ การแพทย์ฉุกเฉิน และรถปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

ข้อ ๙ เครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน

๙.๑ รถฉุกเฉินยกเว้นรถในราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ จะต้องมีข้อความว่า “รถฉุกเฉินได้รับอนุญาตแล้ว” และข้อความระบุชื่อจังหวัดซึ่งสถานที่ทำการหรือสำนักงานของผู้ขออนุญาตตั้งอยู่ เป็นตัวอักษรสีแดงพื้นสีขาว มีขนาดความสูง ๑๐ เซนติเมตร ติดไว้ที่ด้านข้างรถทั้งสองด้านโดยจะอยู่ในแถวเดียวกัน หรือคนละแถวก็ได้

๙.๒ รถดับเพลิงของเอกชน รถปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยของเอกชน ให้มีข้อความว่า “หน่วยอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย... (ชื่อหน่วยงาน)...” เป็นตัวอักษรสีขาว มีขนาดความสูง ๑๐ เซนติเมตร เนื้อข้อความตามข้อ ๙.๑

๙.๓ รถพยาบาลของเอกชน รถบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเอกชน ให้มีข้อความระบุชื่อหน่วยงาน เป็นตัวอักษรสีน้ำเงิน มีขนาดความสูง ๑๐ เซนติเมตร เนื้อข้อความตามข้อ ๙.๑

๙.๔ รถอื่นของเอกชน ให้มีข้อความระบุชื่อหน่วยงาน เป็นตัวอักษรสีขาว อยู่ภายในกรอบพื้น สีเหลืองมีขนาดความสูง ๑๐ เซนติเมตร เนื้อข้อความตามข้อ ๙.๑ และห้ามมิให้มีข้อความหรือสัญลักษณ์อื่นใดอีก

๙.๕ กรณีที่มีเครื่องหมายแสดงสัญลักษณ์ของนิติบุคคลสำหรับหน่วยงานเอกชน ให้ติดเครื่องหมาย ดังกล่าวไว้ที่ประตูหน้าเท่านั้น

ข้อ ๑๐ การใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น

๑๐.๑ การใช้ไฟสัญญาณและเสียงสัญญาณพร้อมกัน ให้ใช้ในกรณีจำเป็นต้องใช้รถเดินทาง เพื่อปฏิบัติหน้าที่เมื่อมีเหตุฉุกเฉินโดยรีบด่วน หรือเพื่อนำหรือปิดท้ายขบวนซึ่งจำเป็นต้องอารักขาให้ความปลอดภัย เป็นพิเศษ

๑๐.๒ การใช้ไฟสัญญาณโดยไม่ใช่เสียงสัญญาณ ให้ใช้ในกรณีที่จำเป็นต้องเดินทาง เพื่อปฏิบัติหน้าที่โดยเร็ว การนำหรือปิดขบวนรถ ขบวนคนเดินเท้าซึ่งอาจกีดขวางการจราจร หรือในกรณีที่หยุดรถ ปฏิบัติหน้าที่เมื่อมีเหตุฉุกเฉิน หรือกรณีที่จำเป็นเพื่อให้ผู้ใช้ทางทราบและสังเกตเห็นได้ง่าย

๑๐.๓ รถในราชการอื่น หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือรถอื่นของเอกชน นอกจากรถ ในราชการทหารหรือตำรวจ รถดับเพลิง รถพยาบาล รถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน และรถปฏิบัติการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยหรือให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ให้ใช้ไฟสัญญาณเพียงอย่างเดียว เว้นแต่ผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติจะเห็นสมควรเป็นอย่างอื่น

๑๐.๔ รถโรงเรียน ห้ามมิให้ใช้ไฟสัญญาณวับวาบขณะขับรถในทาง เว้นแต่ในขณะหยุดรถ เพื่อรับส่งนักเรียนขึ้นหรือลงรถหรือในขณะหยุดรถเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน เพื่อให้ผู้ใช้ทางทราบ และสังเกตเห็นได้ง่าย และไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๙

ข้อ ๑๑ การเพิกถอน และการส่งคืนหนังสืออนุญาต

๑๑.๑ กรณีผู้รับอนุญาต เจ้าของรถ หรือผู้ขับขี่ ใช้รถที่ได้รับอนุญาตและกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

๑๑.๑.๑ ใช้ไฟสัญญาณหรือเสียงสัญญาณโดยไม่มีเหตุอันสมควร

๑๑.๑.๒ กระทำคามผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓

(๑) และ (๒)

๑๑.๑.๓ กระทำคามผิดกฎหมาย อันเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดี

๑๑.๑.๔ กระทำคามผิดอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป คือ

๑๑.๑.๔.๑ ความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ยกเว้น

มาตรา ๔๓ (๑) และ (๒)

๑๑.๑.๔.๒ ความผิดตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการจราจร

๑๑.๑.๔.๓ ใช้รถที่มีอุปกรณ์ไม่ครบถ้วนตามข้อกำหนดนี้หรืออยู่ในสภาพที่ไม่สามารถใช้การได้ดีหรืออาจก่อให้เกิดอันตราย

๑๑.๑.๕ ใช้ไฟสัญญาณหรือเสียงสัญญาณไม่ตรงตามที่ได้รับอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อกำหนด

ให้เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานสอบสวนจัดทำรายงานแสดงเหตุแห่งพฤติการณ์ของความผิดและผลคดีถึงที่สุด พร้อมความเห็นเสนอไปยังกองบังคับการตำรวจจราจร ตำรวจภูธรจังหวัดหรือกองบังคับการตำรวจทางหลวง แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาว่ากล่าวตักเตือนหรือเพิกถอนหนังสืออนุญาต

๑๑.๒ รถในราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เมื่อมีการเปลี่ยนภารกิจของการใช้รถและภารกิจนั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะอนุญาตให้ใช้ไฟสัญญาณวับวาบหรือเสียงสัญญาณได้ หรือกรณีที่มีการจำหน่ายจ่ายโอน ให้ผู้ได้รับอนุญาตถอดไฟสัญญาณ เสียงสัญญาณที่ได้รับอนุญาตให้ติดตั้งออกจากรถนั้น แล้วให้มีหนังสือแจ้งและนำหนังสืออนุญาตส่งคืนไปยังกองบังคับการตำรวจจราจร ตำรวจภูธรจังหวัดหรือกองบังคับการตำรวจทางหลวง แล้วแต่กรณี ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงภารกิจหรือวันที่มีการจำหน่ายจ่ายโอน แล้วแต่กรณี เพื่อยกเลิกหนังสืออนุญาตนั้น

๑๑.๓ รถของเอกชน เมื่อเปลี่ยนเจ้าของหรือผู้ครอบครอง เปลี่ยนสภาพรถ เปลี่ยนวัตถุประสงค์ของการใช้รถ หรือถูกเพิกถอนหนังสืออนุญาต ให้ผู้ได้รับอนุญาต เจ้าของหรือผู้ครอบครองรถ ดำเนินการลบข้อความตามข้อ ๙ และถอดไฟสัญญาณ เสียงสัญญาณที่ได้รับอนุญาต ให้ติดตั้งออกจากรถนั้นทันที แล้วให้มีหนังสือแจ้งและนำหนังสืออนุญาตส่งคืนไปยังกองบังคับการตำรวจจราจร หรือตำรวจภูธรจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่เปลี่ยนเจ้าของหรือผู้ครอบครองรถ เปลี่ยนสภาพรถ เปลี่ยนวัตถุประสงค์ของการใช้รถหรือได้รับทราบคำสั่งการเพิกถอน แล้วแต่กรณี

หมวด ๒

ประเภทรถและหลักเกณฑ์การขออนุญาต

ข้อ ๑๒ รถในราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ

๑๒.๑ เป็นรถที่ใช้ปฏิบัติการภารกิจกิจการตำรวจ กิจการทหาร การถวายความปลอดภัย การรักษาความปลอดภัย การป้องกันปราบปรามอาชญากรรม การจราจร การป้องกันและระงับอัคคีภัย การช่วยเหลือทางการแพทย์อย่างเร่งด่วน หรือการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ การปฏิบัติงานในทางเพื่อการบริการสาธารณะ ซึ่งหน่วยงานนั้น ๆ มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด

๑๒.๒ การขออนุญาต ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อกองบังคับการตำรวจจราจรหรือตำรวจภูธรจังหวัด ซึ่งสถานที่ทำการหรือสำนักงานผู้ขออนุญาตตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี สำหรับรถในราชการ กองบังคับการตำรวจทางหลวง ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อกองบังคับการตำรวจทางหลวง พิจารณาอนุญาต โดยมีหลักฐานดังนี้

๑๒.๒.๑ คำร้องขออนุญาตของหัวหน้าส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ

๑๒.๒.๒ สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือการจดทะเบียนรถ ๑ ฉบับ

ข้อ ๑๓ รถดับเพลิงของเอกชน

๑๓.๑ สถานภาพของหน่วยงาน

๑๓.๑.๑ ต้องเป็นนิติบุคคล ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อกิจการบรรเทาสาธารณภัย

๑๓.๑.๒ ต้องมีระเบียบ ข้อบังคับ และต้องมีคณะกรรมการบริหาร และสมาชิกซึ่งผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรบรรเทาสาธารณภัย หลักสูตรการป้องกันและระงับอัคคีภัย จากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หรือสถาบันอื่นที่ได้รับมาตรฐานในระดับเดียวกัน

๑๓.๑.๓ ต้องมีสถานที่ทำการหรือสำนักงาน สถานที่จอดรถ สถานที่เก็บรถ ตลอดจนสถานที่ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิงเพื่อกิจการบรรเทาสาธารณภัยเป็นของตนเอง หากเป็นสาธารณสถาน หรือสถานที่ของผู้อื่น ต้องมีหนังสืออนุญาตจากเจ้าของสถานที่มาแสดงด้วย

๑๓.๒ ลักษณะรถและอุปกรณ์ประจำรถ

๑๓.๒.๑ เป็นรถดับเพลิงมาตรฐาน จะมีถังน้ำในตัวหรือไม่ก็ได้ หรือเป็นรถกระบะบรรทุกเปิดท้ายซึ่งมีเครื่องสูบน้ำดับเพลิงชนิดหาลมประจำรถ

๑๓.๒.๒ สีของรถต้องเป็นสีแดงตลอดทั้งคัน

๑๓.๒.๓ อุปกรณ์ดับเพลิงประจำรถ อย่างน้อยจะต้องมี

๑๓.๒.๓.๑ สายสูบหรือสายส่งน้ำ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง

๑๓.๒.๓.๒ ท่อดูด ๑ ท่อ

๑๓.๒.๓.๓ หัวฉีดธรรมดาและชนิดปรับเป็นฝอยอย่างละ ๑ หัว

๑๓.๒.๓.๔ ข้อต่อทางแยก ๒ ทาง ๑ หัว

๑๓.๒.๓.๕ เครื่องมือเปิดประปาหัวแดง ๑ อัน

๑๓.๒.๓.๖ ขวาน ชะแลง และตาขอค้ำไม้ขนาดยาว ๑ ชุด

๑๓.๒.๓.๓/ เครื่องดับเพลิงเคมีขนาดไม่น้อยกว่า ๑๐ ปอนด์ ชนิดดับไฟประเภท เอ.บี.ซี. ได้ จำนวน ๔ เครื่อง

๑๓.๒.๓.๔ บันไดดับเพลิง ๑ อัน

๑๓.๒.๔ รถและอุปกรณ์ต้องมีสภาพใช้งานได้ดี

๑๓.๓ การขออนุญาต ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อกองบังคับการตำรวจจราจรหรือตำรวจภูธรจังหวัด ซึ่งสถานที่ทำการหรือสำนักงานของผู้ขออนุญาตตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี โดยมีหลักฐาน ดังนี้

๑๓.๓.๑ คำร้องขออนุญาตของนิติบุคคล ๑ ชุด

๑๓.๓.๒ สำเนาภาพถ่ายการจดทะเบียนนิติบุคคล ๑ ชุด

๑๓.๓.๓ สำเนาภาพถ่ายระเบียบข้อบังคับของนิติบุคคล ๑ ชุด

๑๓.๓.๔ รายชื่อกรรมการบริหารและสมาชิกของนิติบุคคล ๑ ชุด

๑๓.๓.๕ สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือการจดทะเบียนรถ ๑ ชุด

๑๓.๓.๖ ภาพถ่ายสี่ ด้านหน้า ด้านข้างทั้งสองข้าง และด้านหลังของรถ หากเป็น รถกระบะบรรทุกเปิดท้ายต้องให้เห็นอุปกรณ์ดับเพลิงภายในรถขนาด ๕ x ๖ นิ้ว ๑ ชุด

๑๓.๓.๗ บัญชีอุปกรณ์ดับเพลิงประจำรถพร้อมภาพถ่ายอุปกรณ์อย่างละ ๑ ชุด

๑๓.๓.๘ หนังสือรับรองความเหมาะสมที่จะใช้เป็นรถปฏิบัติภารกิจระงับอัคคีภัย จากสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร สำหรับในกรุงเทพมหานคร สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด หรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับในจังหวัดอื่น

๑๓.๔ ผู้ขับขี่รถต้องเป็นสมาชิกของนิติบุคคลผู้รับอนุญาต และต้องแต่งเครื่องแบบอาสาสมัคร บรรเทาสาธารณภัยขณะปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๑๔ รถพยาบาลของเอกชน

๑๔.๑ สถานภาพของหน่วยงาน ต้องเป็นโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลแผนปัจจุบัน ที่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน หรือสถานพยาบาลประจำโรงงานที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

๑๔.๒ ลักษณะรถและอุปกรณ์ประจำรถ

๑๔.๒.๑ เป็นรถตู้หรือรถที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ขนาดมาตรฐาน รถพยาบาลสีขาว ตลอดทั้งคัน

๑๔.๒.๒ ภายในรถมีกระจกปิดกั้นระหว่างห้องคนขับกับห้องผู้ป่วย และมีเครื่องระบายอากาศระบบไฟฟ้าบนหลังคา

๑๔.๒.๓ มีอุปกรณ์รักษาพยาบาลและเครื่องช่วยชีวิตฉุกเฉิน ดังนี้

๑๔.๒.๓.๑ อุปกรณ์ประจำรถภายในห้องผู้ป่วย

๑๔.๒.๓.๑.๑ เปลนอนสำหรับผู้ป่วย ขนาดมาตรฐาน

๑๔.๒.๓.๑.๒ ชุดให้ออกซิเจน สามารถใช้รักษาผู้ป่วยติดต่อกัน

ได้นานไม่น้อยกว่า ๑ ชั่วโมง

๑๔.๒.๓.๑.๓ ชุดเครื่องดูดเสมหะ ระบบไฟฟ้า

๑๔.๒.๓.๑.๔ แก้วสำหรับพยาบาล

๑๔.๒.๓.๑.๕ ตู้เก็บเวชภัณฑ์และเครื่องมือแพทย์

๑๔.๒.๓.๑.๖ อุปกรณ์แขวนขวดน้ำเกลือ

๑๔.๒.๓.๒ อุปกรณ์ช่วยชีวิตฉุกเฉินและเวชภัณฑ์ (CPR KIT)

๑๔.๒.๓.๒.๑ เครื่องวัดแรงดันโลหิต (SPHYGMOMANOMETER)

๑๔.๒.๓.๒.๒ เครื่องฟังหน้าอก (STETHOSCOPE)

๑๔.๒.๓.๒.๓ เครื่องช่วยหายใจและผายปอด (PORTABLE

RESPIRATOR OR AMBU BAG)

๑๔.๒.๓.๒.๔ เครื่องตรวจส่องภายในหลอดเสียงและท่อหลอดลม

(LARYNGOSCOPE AND ENDOTRACHEAL TUBE)

๑๔.๒.๓.๒.๕ ชุดผ่าตัดเล็ก (MINOR SURGICAL SET)

๑๔.๒.๓.๒.๖ เวชภัณฑ์และยาฉุกเฉินรพพยาบาล และอุปกรณ์

ต้องอยู่ในสภาพพร้อมใช้

๑๔.๓ การขออนุญาต

การขออนุญาต ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อกองบังคับการตำรวจจราจรหรือตำรวจภูธรจังหวัด ซึ่งสถานที่ทำการหรือสำนักงานของผู้ขออนุญาตตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี โดยมีหลักฐานดังนี้

๑๔.๓.๑ คำร้องขออนุญาตของนิติบุคคล

๑๔.๓.๒ สำเนาภาพถ่ายการจดทะเบียนนิติบุคคล ๑ ฉบับ

๑๔.๓.๓ สำเนาภาพถ่ายใบอนุญาตตั้งสถานพยาบาล (แผนปัจจุบัน) ๑ ฉบับ

๑๔.๓.๔ สำเนาภาพถ่ายใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล (แผนปัจจุบัน) ๑ ฉบับ

๑๔.๓.๕ สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือการจดทะเบียนรถ ๑ ฉบับ

๑๔.๓.๖ ภาพถ่ายสี่ด้านหน้า ด้านข้างทั้งสองข้าง ด้านหลังของรถและอุปกรณ์การแพทย์

ภายในรถขนาด ๕ x ๖ นิ้ว ๑ ชุด

๑๔.๓.๗ บัญชีอุปกรณ์ประจำรถตามข้อ ๑๔.๒ จำนวน ๑ ชุด

๑๔.๓.๘ หนังสือรับรองความเหมาะสมของรถและอุปกรณ์ของผู้อำนวยการโรงพยาบาล

หรือหน่วยงานตามข้อ ๑๔.๑

ข้อ ๑๕ รถอื่นของเอกชน

๑๕.๑ สถานภาพของหน่วยงาน

ต้องเป็นนิติบุคคลและมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในกิจการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

๑๕.๑.๑ ปฏิบัติภารกิจป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หรือให้ความช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยพิบัติต่าง ๆ อันเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วน

๑๕.๑.๒ ปฏิบัติงานในทางเพื่อความปลอดภัยสาธารณะ

๑๕.๑.๓ นำหรือปิดท้ายขบวนรถที่ได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงสัมปทานหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย ตามประกาศผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษ

ผู้อำนวยการทางหลวงแผ่นดิน และผู้อำนวยการทางหลวงสัมปทาน เรื่อง ห้ามใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนักบรรทุกหรือน้ำหนักลงเพลาเกินกว่าที่ได้กำหนด หรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้ทางหลวงเสียหาย เดินบนทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงสัมปทาน โดยไม่ต้องติดเครื่องหมายและข้อความตามข้อ ๙ เว้นแต่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจะเห็นสมควรเป็นอย่างอื่น

๑๕.๒ ลักษณะรถและอุปกรณ์ประจำรถไม่จำกัด แต่ต้องมีสภาพใช้การได้ดีและต้องเป็นไปตามความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ในการใช้ โดยต้องผ่านการรับรองสภาพรถจากกรมการขนส่งทางบก หรือสถานตรวจสภาพรถเอกชนที่ได้อนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก

๑๕.๓ การขออนุญาต

การขออนุญาต ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อกองบังคับการตำรวจจราจรหรือตำรวจภูธรจังหวัด ซึ่งสถานที่ทำการหรือสำนักงานของผู้ขออนุญาตตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี โดยมีหลักฐานดังนี้

๑๕.๓.๑ คำร้องขออนุญาตของนิติบุคคล ๑ ฉบับ

๑๕.๓.๒ สำเนาภาพถ่ายการจดทะเบียนนิติบุคคล ๑ ฉบับ

๑๕.๓.๓ สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือจดทะเบียนรถ ๑ ฉบับ

๑๕.๓.๔ ภาพถ่ายสี่ ด้านหน้า ด้านข้างทั้งสองข้าง และด้านหลังของรถ ขนาด ๕ x ๖ นิ้ว

ด้านละ ๑ ภาพ

๑๕.๓.๕ หนังสือรับรองการตรวจสภาพรถจากกรมการขนส่งทางบก หรือสถานตรวจสภาพรถเอกชนที่ได้อนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก

ข้อ ๑๖ รถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

๑๖.๑ เป็นรถที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการลำเลียงหรือขนส่งผู้ป่วยฉุกเฉิน และได้รับการรับรองมาตรฐานจากสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

๑๖.๒ การขออนุญาต ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อกองบังคับการตำรวจจราจรหรือตำรวจภูธรจังหวัด ซึ่งสถานที่ทำการหรือสำนักงานของผู้ขออนุญาตตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี โดยมีหลักฐานดังนี้

๑๖.๒.๑ หนังสือรับรองและให้ความเห็นชอบรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ที่ยังไม่หมดอายุในวันที่ยื่นเรื่องขออนุญาต

๑๖.๒.๒ สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือการจดทะเบียนรถ ๑ ฉบับ

ข้อ ๑๗ รถปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

๑๗.๑ สถานภาพของหน่วยงาน ต้องเป็นนิติบุคคลหรือบุคคลที่เป็นสมาชิกขององค์กรหรือหน่วยงานที่ไม่แสวงหากำไร และมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในกิจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

๑๗.๒ ลักษณะรถและอุปกรณ์ จะต้องมีลักษณะ ดังนี้

๑๗.๒.๑ เป็นรถตู้หรือรถบรรทุกที่ส่วนของหลังคาครอบคลุมส่วนบรรทุกทั้งหมดหรือรถที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ที่สามารถเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บในลักษณะนอนราบกับพื้นตัวรถ

๑๗.๒.๒ ภายในรถมีกระจกปิดกั้นระหว่างห้องคนขับกับห้องผู้บาดเจ็บ

๑๓/๒.๓ อุปกรณ์สนับสนุนการกู้ภัยประจำรถ อย่างน้อยจะต้องมี
๑๓/๒.๓.๑ กระจกไฟแสงสีแดง ความยาวไม่ต่ำกว่า ๓๐ เซนติเมตร จำนวน

๓ อัน

๑๓/๒.๓.๒ กรวยยาง มีแถบสะท้อนแสง ๒ แถบ จำนวน ๖ อัน

๑๓/๒.๓.๓ ค้อนปอนด์ ขนาดไม่ต่ำกว่า ๑๐ ปอนด์ หรืออุปกรณ์อื่นที่สามารถ

ทดแทนได้

๑๓/๒.๓.๔ ขวาน หรืออุปกรณ์อื่นที่สามารถทดแทนได้

๑๓/๒.๓.๕ เครื่องดับเพลิงเคมีขนาดไม่น้อยกว่า ๑๐ ปอนด์ ชนิดดับไฟประเภท

เอ.บี.ซี. ได้ ประเภทละ ๑ เครื่อง รวมจำนวน ๓ เครื่อง

๑๓/๒.๓.๖ ถุงมือที่เป็นวัสดุกันกระแสไฟฟ้า

๑๓/๒.๓.๗ อุปกรณ์ตรวจวัดกระแสไฟฟ้าหรือตรวจการรั่วไหลของกระแสไฟฟ้า

๑๓/๒.๔ มีอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้น ดังนี้

๑๓/๒.๔.๑ เปลนอนสำหรับผู้ป่วย ขนาดมาตรฐาน มีจุดยึดติดกับตัวรถ

๑๓/๒.๔.๒ ชุดปฐมพยาบาล (First Aid Kit) พร้อมตู้หรือกล่อง ติดตั้งกับตัวรถ

๑๓/๒.๔.๓ เครื่องวัดแรงดันโลหิต (SPHYGMOMANOMETER)

๑๓/๒.๔.๔ ชุดเฟือก หรืออุปกรณ์ตามกระดูกหรืออุปกรณ์ที่สามารถทดแทนได้

๑๓/๒.๔.๕ ตู้เก็บเวชภัณฑ์และเครื่องมือแพทย์

๑๓/๒.๔.๖ ชุดให้ออกซิเจน สามารถใช้รักษาผู้ป่วยติดต่อกันได้นาน ไม่น้อยกว่า

๑ ชั่วโมง

๑๓/๒.๔.๗ ภาชนะเก็บความเย็น ขนาดบรรจุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ลิตร

๑๓/๓ การขออนุญาต

การขออนุญาต ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อกองบังคับการตำรวจจราจรหรือตำรวจภูธรจังหวัด
ซึ่งสถานที่ทำการหรือสำนักงานของผู้ขออนุญาตตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี โดยมีหลักฐานดังนี้

๑๓/๓.๑ คำร้องขออนุญาตของนิติบุคคลหรือบุคคล ๑ ฉบับ

๑๓/๓.๒ สำเนาภาพถ่ายการจดทะเบียนนิติบุคคล ๑ ฉบับ

๑๓/๓.๓ สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือการจดทะเบียนรถ ๑ ฉบับ

๑๓/๓.๔ ภาพถ่ายสี่ ด้านหน้า ด้านข้างทั้งสองข้างและด้านหลังของรถ ขนาด ๕ x ๖ นิ้ว

ด้านละ ๑ ภาพ

๑๓/๓.๕ หนังสือรับรองการตรวจสภาพรถจากกรมการขนส่งทางบก หรือสถานตรวจ

สภาพรถเอกชนที่ได้อนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก

ข้อ ๑๘ การขอต่ออายุการอนุญาต ให้ยื่นเรื่องขอต่อได้ก่อนวันที่จะหมดอายุล่วงหน้า ๖๐ วัน
และให้ใช้ใบอนุญาตเดิมต่อไปได้ จนกว่าจะได้รับแจ้งการอนุญาตหรือไม่อนุญาต

ข้อ ๑๙ กรณีการอนุญาตให้รถในราชการอื่น หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ตามข้อ ๕๒ ใช้ไฟสัญญาณ
ไว้วามแสงแดงหรือเสียงสัญญาณไซเรน ให้กองบังคับการตำรวจจราจรหรือตำรวจภูธรจังหวัด ผู้รับคำร้องขออนุญาต
เสนอไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อพิจารณา

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

พลตำรวจเอก ดำรงค์ดี กิตติประภัสร์

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๒๓/๑ ง หน้า ๓/๕ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ตร.

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๒๔๔๘

ที่ ๐๐๐๙.๒๔๑/๓๓๓๓

วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง นโยบายและหลักเกณฑ์การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ

รอง ผบ.ตร., จตช. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผู้ช่วย ผบ.ตร., รอง จตช. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

เพื่อทราบ

ผบช. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก. หรือตำแหน่งเทียบเท่า ในสังกัด สง.ผบ.ตร.

ตามหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๖.๓๓/๑๕๒๐ ลง ๑ มี.ค. ๔๔ กำหนดนโยบายและหลักเกณฑ์การบรรจุบุคคลภายนอกเข้ารับราชการ ให้ทุกหน่วยถือปฏิบัติไปแล้วนั้น

เนื่องจากแนวทางปฏิบัติดังกล่าวข้างต้นได้ใช้มาเป็นเวลานาน มีความจำเป็นต้องปรับปรุง การสรรหาบุคลากรเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ เช่น การบรรจุบุคคลภายนอกเข้ารับราชการ การรับโอนข้าราชการจากส่วนราชการอื่น มาเข้ารับราชการทาง ตร. การบรรจุผู้ที่ออกจากราชการไปแล้วกลับเข้ารับราชการ รวมทั้งการดำเนินการในส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้สอดคล้องกับกฎหมายและสภาวะการณ์ปัจจุบัน มีความชัดเจน และรัดกุมมากยิ่งขึ้น จึงยกเลิก นโยบายและหลักเกณฑ์การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการตามหนังสือ ตร. ดังกล่าวข้างต้น และกำหนดนโยบาย และหลักเกณฑ์ให้ทุกหน่วยถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

๑. หน่วยงานใดมีตำแหน่งว่าง หากมีความจำเป็นต้องเพิ่มกำลังพลในตำแหน่งที่ว่าง ให้ดำเนินการดังนี้

๑.๑ ดำเนินการด้วยวิธีแต่งตั้งสับเปลี่ยนหมุนเวียนภายใน ตร.

๑.๒ เสนอ ตร. ขอรับการจัดสรรกำลังพลจากผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ของ ตร. เช่น นรต., นสต. เป็นต้น

๑.๓ เสนอ ตร. ขอรับการจัดสรรอัตราเงินเดือนเพื่อรับสมัครและคัดเลือกหรือสอบแข่งขันบุคคลภายนอกเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจตามแผนการสรรหา ประจำปีงบประมาณของแต่ละปี

๑.๔ เสนอขอบรรจุบุคคลภายนอกเข้ารับราชการตำรวจในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตาม ข้อ ๑.๑ - ๑.๓ ได้ ซึ่งหน่วยงานมีความจำเป็นต้องสรรหากำลังพลมาปฏิบัติหน้าที่ทดแทนเป็นกรณีเร่งด่วน ซึ่งหากไม่บรรจุบุคลากรเพิ่ม ราชการของหน่วยงานนั้นจะเสียหายเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ ให้เสนอได้เฉพาะผู้สำเร็จ การศึกษาจากสถาบันการศึกษาที่ ก.พ. รับรองทั้งในประเทศและต่างประเทศและมีคุณวุฒิหรือมีความรู้ความสามารถ อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑.๔.๑ เป็นผู้มีความรู้ซึ่ง ก.ตร. กำหนดให้เป็นวุฒิที่ใช้คัดเลือก เพื่อบรรจุเข้ารับราชการตำรวจได้ (วิชาชีพที่ขาดแคลน) เช่น ผู้มีความรู้ระดับปริญญาเอก หรือผู้มีความรู้แพทยศาสตร์ เกษศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ ฯลฯ

๑.๔.๒ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษหรือมีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง หรือมีประสบการณ์ ปฏิบัติงาน ที่ตรงตามภารกิจของหน่วยงานที่เสนอขอบรรจุหรือประสบการณ์การปฏิบัติงานตามคุณสมบัติเฉพาะ

สำหรับตำแหน่ง เช่น ผู้มีความรู้ความสามารถด้านการบิน การใช้อาวุธปืนหรือยุทธวิธีตำรวจ ความรู้ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ (จากสถาบันที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับทางด้านภาษาต่างประเทศตามเงื่อนไขที่ ตร. กำหนด ในตารางแนบท้ายหลักเกณฑ์นี้) ความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง การตรวจพิสูจน์และเก็บกู้ทำลายวัตถุระเบิด เป็นต้น

๑.๔.๓ เป็นผู้ที่สอบผ่านภาคความรู้ความสามารถทั่วไป (ภาค ก.) ของสำนักงาน ก.พ. แล้ว และสถานภาพกำลังพลที่ทำหน้าที่ในหน่วยงานระดับ กก. ตามที่เสนอ ต้องต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ของกำลังพลทั้งหมดในหน่วยนั้น

หากไม่เข้ากรณี ตาม ๑.๔.๑ - ๑.๔.๓ ให้ สกพ. ส่งเรื่องคืนหน่วยเพื่อรวบรวมเสนอ ตร. รับสมัครและคัดเลือกหรือสอบแข่งขันตามแผนการสรรหาของแต่ละปี

๒. ในการเสนอความต้องการผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษต่าง ๆ จากบุคคลภายนอกตามข้อ ๑.๔ ให้คำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการ และความต้องการของหน่วยงานอย่างแท้จริง ห้ามมิให้เสนอเพื่อจะบรรจุบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะเข้ารับราชการในหน่วยงานของตน และให้ สกพ. ตรวจสอบข้อเสนองานของหน่วยงาน หากเห็นว่าหน่วยงานนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษเฉพาะเรื่องเฉพาะราย หากไม่รับสมัครจากบุคคลภายนอกแล้วจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการของหน่วยนั้น ก็ให้เสนอเหตุผลความจำเป็นต่อ ตร. เพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการเป็นกรณี ๆ ไป ดังนี้

๒.๑ ให้ระบุตำแหน่งว่าง (ชื่อตำแหน่ง เลขที่ตำแหน่ง สังกัดของตำแหน่ง) และอัตราเงินเดือนขั้นประทวนและ/หรือขั้นสัญญาบัตรตามวุฒิ ที่จะใช้รองรับการบรรจุ แล้วแต่กรณี

๒.๒ จำนวนตำแหน่งว่างทั้งหมดในส่วนราชการที่ขอบรรจุ พร้อมทั้งตัวคนที่ดำรงตำแหน่งอยู่จริงในขณะนั้น รวมทั้งผู้ที่ไปช่วยราชการหรือไปปฏิบัติราชการในหน่วยงานอื่นในขณะนั้น

๒.๓ หน้าที่การงานและปริมาณงาน ดังนี้

๒.๓.๑ หน้าที่การงานของส่วนราชการนั้น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา หรือกฎกระทรวง

๒.๓.๒ หน้าที่การงานที่มอบหมายให้ผู้ที่จะได้รับการบรรจุใหม่ปฏิบัติ

๒.๔ เหตุผลและความจำเป็นที่ไม่สามารถดำเนินการตามข้อ ๑.๑ - ๑.๓ ได้ และเหตุผลหากไม่รับสมัครจากบุคคลภายนอกแล้ว จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการของหน่วยอย่างไร

๒.๕ ในการเสนอขออนุมัติรับสมัคร ให้ระบุให้ชัดเจนว่าจะดำเนินการด้วยวิธีใด เช่น วิธีการคัดเลือกโดยวิธีสอบสัมภาษณ์ โดยวิธีสอบข้อเขียน โดยวิธีสอบปฏิบัติ หรือวิธีอื่นใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีก็ได้ตามความเหมาะสม หรือวิธีการสอบแข่งขันตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ที่ใช้ในปัจจุบัน พร้อมทั้งเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องใช่วิธีนั้น ๆ

๓. การเสนอความต้องการตามข้อ ๑.๔ ให้เสนอ ตร. (ผ่าน สกพ.) หากหน่วยงานใดยังไม่ได้รับอนุมัติในหลักการจาก ตร. ห้ามมิให้ดำเนินการในขั้นตอนและรายละเอียดเกี่ยวกับตัวบุคคลที่จะรับสมัครและทำการคัดเลือก เช่น การตรวจสอบคุณสมบัติ การตรวจร่างกาย การตรวจสอบประวัติและความประพฤติ การทดสอบบุคลิกภาพ และสุขภาพจิต เป็นต้น

๔. การรับสมัครและบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ ตามข้อ ๑.๔ ให้มีประกาศรับสมัคร โดยให้ส่งร่างประกาศให้ บช.ต.(กส.) ตรวจสอบก่อนทุกครั้ง และให้ตรวจสอบหลักฐานประกอบการรับสมัครให้ครบถ้วนถูกต้องตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ตร. กำหนด

การรับสมัครโดยวิธีคัดเลือก ให้ประกาศรับสมัครทางเว็บไซต์ของหน่วยงานและให้ปิดประกาศรับสมัครไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่รับสมัครหรือสถานที่ที่เหมาะสมก่อนวันเริ่มรับสมัครไม่น้อยกว่าห้าวันทำการ รวมทั้งจะประกาศทางวิทยุกระจายเสียงหรือสื่ออื่นใดตามความเหมาะสมด้วยก็ได้ และให้มีระยะเวลาการรับสมัครไม่น้อยกว่าเจ็ดวันทำการ

๕. หน่วยงานใดได้รับอนุมัติจาก ตร. ให้รับสมัครบุคคลภายนอกแล้ว ให้ส่งตัวบุคคลภายนอกที่รับสมัครไว้ไปทำการทดสอบบุคลิกภาพและสุขภาพจิตที่ รพ.ตร. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ รพ.ตร. กำหนด หากไม่ผ่านการทดสอบให้หมดสิทธิที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการในคราวนั้น เมื่อได้ดำเนินการทดสอบบุคลิกภาพและสุขภาพจิตแล้ว หน่วยงานที่รับสมัครอาจดำเนินการทดสอบความรู้ ความสามารถเพิ่มเติมตามที่หน่วยจะเห็นสมควรก็ได้

๖. การเสนอขอรับโอนข้าราชการอื่นมาเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจ ให้ดำเนินการเช่นเดียวกับการบรรจุบุคคลภายนอกตามข้อ ๑.๔.๑, ๑.๔.๒ และ ๒ และทำการทดสอบบุคลิกภาพและสุขภาพจิต ที่ รพ.ตร. ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ รพ.ตร. กำหนด ยกเว้นการรับโอนนักเรียนนายเรือ และนักเรียนจ่าทหารเรือที่ ตร. ฝากเรียนไปกับกองทัพเรือ มารับราชการทางสังกัด ตร.

หากไม่เข้ากรณี ตามข้อ ๑.๔.๑ และ ๑.๔.๒ ให้ สกพ. แจ้งระงับเรื่องให้หน่วยงานหรือผู้ร้องขอทราบ โดยไม่ต้องนำเสนอ ตร. พิจารณาสั่งการ

๗. การเสนอขอบรรจุข้าราชการตำรวจหรือข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการตำรวจที่ออกจากราชการไปแล้ว กลับเข้ารับราชการ ให้พิจารณาโดยเคร่งครัดเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการอย่างแท้จริงเท่านั้น ทั้งนี้ให้ดำเนินการเช่นเดียวกับการบรรจุบุคคลภายนอก ตามข้อ ๑.๔.๑, ๑.๔.๒ และ ๒ โดยให้ส่งตัวไปทำการทดสอบบุคลิกภาพและสุขภาพจิตที่ รพ.ตร. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ รพ.ตร. กำหนด รวมทั้งให้ตรวจสอบพฤติกรรมทางด้านการเงินก่อนออกจากราชการเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย หากไม่เข้ากรณีตามข้อ ๑.๔.๑ และ ๑.๔.๒ ให้ สกพ. แจ้งระงับเรื่องให้หน่วยงานหรือผู้ร้องขอทราบโดยไม่ต้องนำเสนอ ตร. พิจารณาสั่งการ ยกเว้นการเสนอขอบรรจุข้าราชการตำรวจซึ่งลาออกจากราชการเพื่อไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรแต่ไม่ได้รับเลือกตั้งกลับเข้ารับราชการ ให้ยื่นความจำนงต่อต้นสังกัดเดิม หรือสังกัดใดที่ประสงค์จะสมัครเข้ารับราชการ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศผล สำหรับในกรณีเลือกตั้งได้มีการเลือกตั้งเกินกว่า ๑ ครั้ง ให้ยื่นภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศผลครั้งสุดท้าย

๘. ห้ามเสนอขอบรรจุผู้ที่ออกจากราชการไปแล้ว เนื่องจากออกจากราชการหรือออกจากงานในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือทดลองงาน กระทำผิดในกรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หย่อนความสามารถ ประพฤติตนไม่เหมาะสมหรือบกพร่องต่อหน้าที่ กระทำผิดทางวินัยหรืออาญา ลาออกโดยอยู่ระหว่างถูกกล่าวหา หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือถูกดำเนินการทางวินัย และผลการดำเนินคดีอาญาหรือวินัยยังไม่แล้วเสร็จ หรือถูกให้ออกจากราชการเนื่องจากมีมลทินมัวหมอง กลับเข้ารับราชการโดยเด็ดขาด หากมีการเสนอให้ สกพ. แจ้งระงับเรื่องให้หน่วยงานหรือผู้ร้องขอทราบโดยไม่ต้องนำเสนอ ตร. พิจารณาสั่งการ

๙. กรณีหน่วยงานเสนอความต้องการตามข้อ ๑.๔ ห้ามเสนอขอบรรจุบุคคลภายนอก หรือผู้ที่ออกจากราชการไปแล้ว หรือรับโอนข้าราชการอื่นมาบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจ และแต่งตั้งดำรงตำแหน่งในกลุ่มสายงานป้องกันปราบปรามและกลุ่มสายงานสืบสวนสอบสวนโดยเด็ดขาด ยกเว้นบุคคลที่เคยเป็นข้าราชการตำรวจมาก่อน และมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่จะบรรจุ

๑๐. การบรรจุทายาทข้าราชการตำรวจที่เสียชีวิตเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และการบรรจุผู้มีความสามารถทางด้านกีฬาประเภทต่าง ๆ เข้ารับราชการ ให้เป็นไปตามระเบียบ หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ จึงแจ้งมาให้ทราบและถือปฏิบัติตามนโยบายและหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นโดยเคร่งครัด

พล.ต.อ.

(ตำรวจดี กิตติประภัสร์)

ผบ.ตร.

เงื่อนไขผลการทดสอบภาษาต่างประเทศ
(แนบท้ายหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๙.๒๔๑/๓๓๓๓ ลง ๓๐ ส.ค. ๖๖)

๑. เงื่อนไขผลการทดสอบภาษาอังกฤษ

การทดสอบภาษาอังกฤษ	ไม่น้อยกว่า (คะแนน)
TOEIC (Listening and Reading Test) (คะแนนเต็ม ๙๐๐) (Speaking and Writing Test) (คะแนนเต็ม ๕๐๐)	๔๙๕ ๒๐๐
TOEFL IBT (คะแนนเต็ม ๑๒๐)	๖๐ Part Listening, Speaking ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕๐
CU-TEP and Spraking (คะแนนเต็ม ๑๕๐)	๓/๕ Part Listening, Speaking ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕๐
IELTS (คะแนนเต็ม ๙)	๔.๕ Part Listening, Speaking ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕๐

๒. เงื่อนไขผลการทดสอบภาษาจีน ต้องมีคะแนนไม่น้อยกว่ากำหนด ดังนี้

HSK (HANYU SHUIPING KAOSHI)	
ระดับ ๓	ระดับ ๔ - ๖
๒๔๐ คะแนน	๑๘๐ คะแนน

๓. ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี และภาษาอื่นให้นำเกณฑ์คะแนนผ่านการทดสอบที่ไม่น้อยกว่าระดับ ๓ ตามที่สถาบันที่มีมาตรฐานที่ยอมรับทางด้านภาษานั้น ๆ กำหนด

ตรวจแล้วถูกต้อง
พ.ต.อ.หญิง
(สิบตำรวจรณ เพชรสังหาร)
ผกก.ฝ่ายบรรจุ ทพ.

เรื่อง ร่วมกันกระทำความผิดฐานฟอกเงิน, ตัวการ

คำพิพากษาฎีกาที่ ๓๖๓๓/๒๕๖๕

(พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์ ก. กับพวก จำเลย)

อาญา	ตัวการ	(ม.๘๓)
วิธีพิจารณาคriminal	อุทธรณ์ฎีกา ฎีกา	(ม.๒๑๖)
พระราชบัญญัติ	ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	(ม.๕, ม.๙, ม.๖๐)

คำแก้ฎีกาของจำเลยที่ ๑ ขอให้เปลี่ยนแปลงผลคำพิพากษา ศาลอุทธรณ์โดยยกฟ้องโจทก์ทุกข้อหา จำเลยที่ ๑ ต้องทำเป็นฎีกาโต้แย้งคำพิพากษาศาลอุทธรณ์จะทำได้หรือไม่ จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยในชั้นฎีกา

จำเลยที่ ๑ กับพวก ร่วมกันครอบครองบัตรเอทีเอ็มไว้ตลอดเวลาเพื่อถอนเงิน และจำเลยที่ ๑ ย่อมรับรู้การกระทำของพวกจำเลยที่ ๑ ในการรับโอนเงินและถอนเงินแต่ละครั้งด้วย ไม่ว่าจะพวกของจำเลยที่ ๑ เป็นผู้มอบหมายให้จำเลยที่ ๑ ถอนเงิน หรือจำเลยที่ ๑ เป็นผู้มอบหมายให้พวกของจำเลยที่ ๑ ถอนเงิน พฤติการณ์ฟังได้ว่าจำเลยที่ ๑ ร่วมในการรับโอนเงินและถอนเงินทุกครั้งอันเป็นความผิดฐานสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงิน และได้มีการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันกับฐานร่วมกันฟอกเงินตามฟ้องโดยแบ่งหน้าที่กันทำมิใช่เฉพาะที่จำเลยที่ ๑ ถอนเงินด้วยตนเอง

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสามกับ ล. และนางสาวหรือ นาง ว. ซึ่งหลบหนียังไม่ได้ตัวมาฟ้องร่วมกันกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ

๑.๑ เมื่อประมาณกลางเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ เวลาใดไม่ปรากฏชัด ถึงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ เวลากลางคืนต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งสามกับพวกสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงิน โดยร่วมกันและแบ่งหน้าที่กันกระทำความผิดใช้บัญชีธนาคารของจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และ ล. รับโอนเงินอันเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอันเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ (๑) ของกลุ่มเครือข่าย

ผู้ค้ายาเสพติดของนาย บ. นาย ช.และนาย อ.กับพวก เพื่อชุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สิน เพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริงการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และร่วมกันใช้บัตรเอทีเอ็ม ซึ่งใช้คู่กับบัญชีเงินฝากเบิกถอนเงินดังกล่าวเพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริงการได้มา ครอบครองหรือใช้ทรัพย์สินโดยรู้ในขณะที่ได้มา หรือครอบครอง หรือใช้ทรัพย์สินนั้นว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย

๑.๒ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๙ เวลากลางวันหลังเที่ยงภายหลังจากที่จำเลยทั้งสามกับพวกร่วมกันกระทำความผิดดังกล่าว ในฟ้องข้อ ๑.๑ จำเลยทั้งสามกับพวกร่วมกันกระทำความผิดฐานฟอกเงิน โดยร่วมกันแบ่งหน้าที่กันกระทำความผิด โดยได้ใช้บัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเชียงใหม่ เลขที่บัญชี... ชื่อบัญชีนาง ป.ของจำเลยที่ ๒ ซึ่งเปิดบัญชีเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ รับโอนเงินซึ่งเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอันเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ จากกลุ่มเครือข่ายผู้ค้ายาเสพติดของนาย บ. นาย ช. และนาย อ. กับพวก จำนวนหลายครั้ง รวมเป็นเงิน ๑,๑๙๘,๕๑๐ บาท เพื่อชุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สิน หรือเพื่อปกปิดอำพรางลักษณะที่แท้จริงการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดดังกล่าวอันเป็นการร่วมกันกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันดังกล่าวในฟ้องข้อ ๑.๑ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย

๑.๓ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เวลากลางวัน ภายหลังจากที่จำเลยทั้งสามกับพวกร่วมกันกระทำความผิดดังกล่าวในฟ้องข้อ ๑.๑ และข้อ ๑.๒ จำเลยทั้งสามกับพวกร่วมกันกระทำความผิดฐานฟอกเงินโดยร่วมกันแบ่งหน้าที่กันกระทำความผิด เบิกถอนเงินซึ่งเป็นทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาดังกล่าวในฟ้องข้อ ๑.๒ โดยใช้บัตรเอทีเอ็มที่ใช้กับบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเชียงใหม่ เลขที่บัญชี... ชื่อบัญชีนาง ป. ทายอดเบิกถอนเงินผ่านเครื่องถอนเงินอัตโนมัติ (ตู้เอทีเอ็ม) รวม ๑๐ ครั้ง ครั้งละ ๒๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อครอบครองชุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินหรือเพื่อปกปิดอำพรางลักษณะที่แท้จริงการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดดังกล่าว อันเป็นการร่วมกันกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันดังกล่าวในฟ้องข้อ ๑.๑ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย...

๑.๔ เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ เวลากลางวัน ภายหลังจากที่จำเลยทั้งสามกับพวกร่วมกันกระทำความผิดดังกล่าวในฟ้องข้อ ๑.๑ และข้อ ๑.๖๙ จำเลยทั้งสามกับพวกร่วมกันกระทำความผิดฐานฟอกเงินโดยร่วมกันแบ่งหน้าที่กันกระทำความผิด เบิกถอนเงินซึ่งเป็นทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาดังกล่าวในฟ้องข้อ ๑.๖๕ โดยใช้บัตรเอทีเอ็มที่ใช้กับบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเชียงใหม่ เลขที่บัญชี... ชื่อบัญชีนาย ล.ทายอดเบิกถอนเงินผ่านเครื่องถอนเงินอัตโนมัติ (ตู้เอทีเอ็ม) ครั้งละ ๒๐,๐๐๐ บาท ๙ ครั้ง และครั้งละ ๑๘,๕๐๐ บาท ๑ ครั้ง รวม ๑๐ ครั้ง เป็นเงิน ๑๙๘,๕๐๐ บาท เพื่อครอบครอง ชุกซ่อน หรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินหรือเพื่อปกปิดอำพรางลักษณะที่แท้จริงการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดดังกล่าว อันเป็นการร่วมกันกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันดังกล่าวในฟ้องข้อ ๑.๑ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓, ๕, ๙, ๖๐ ประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๘๓, ๙๑

จำเลยทั้งสามให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไต่ถามคดีจำเลยที่ ๓ ไปยังศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง และให้จำหน่ายคดีสำหรับจำเลยที่ ๓ ออกจากสารบบความ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ (๑) (๒), ๙ วรรคหนึ่งและวรรคสอง, ๖๐ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ จำเลยที่ ๒ มีความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ (๑) (๒), ๙ วรรคหนึ่งและวรรคสอง, ๖๐ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ การกระทำของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ จำคุกจำเลยที่ ๑ กระทงละ ๑ ปี รวม ๖๙ กระทง เป็นจำคุก ๖๙ ปี จำคุกจำเลยที่ ๒ กระทงละ ๘ เดือน รวม ๖๙ กระทง เป็นจำคุก ๕๕๒ เดือน ทางนำสืบของจำเลยที่ ๒ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุกจำเลยที่ ๒ มีกำหนด ๓๖๘ เดือน แต่ความผิดดังกล่าวมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน ๑๐ ปี จึงให้จำคุกจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ คนละ ๒๐ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ (๒)

จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ (๒) (๓), ๙ วรรคสอง, ๖๐ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ ฐานสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงินและได้มีการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน กับฐานร่วมกันฟอกเงิน เป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท แต่ละบทมีระวางโทษเท่ากัน ให้ลงโทษฐานร่วมกันฟอกเงิน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ แต่ความผิดฐานร่วมกันฟอกเงินตามฟ้อง ข้อ ๑.๒๔ ข้อ ๑.๔๒ และข้อ ๑.๖๙ เป็นการกระทำหลายกรรมต่างกัน จึงให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ จำคุกจำเลยที่ ๑ กระทงละ ๑ ปี รวม ๓ กระทง เป็นจำคุก ๓ ปี ส่วนความผิดฐานร่วมกันฟอกเงินตามฟ้องข้ออื่นสำหรับจำเลยที่ ๑ ให้ยกและให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๒

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า “ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติในชั้นนี้ว่า ในวัน เวลาเกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และนาย ล.เปิดบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเชียงคำ บัญชีเลขที่...ชื่อบัญชีนาง ป.ซึ่งเป็นชื่อของจำเลยที่ ๒ บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเชียงคำ บัญชีเลขที่...ชื่อบัญชี ร. ซึ่งเป็นชื่อของจำเลยที่ ๓ และบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเชียงคำ บัญชีเลขที่...ชื่อบัญชีนาย ล. ตามใบสมัครเปิดบัญชีเอกสารหมายเลข จ.๑๖ แผ่นที่ ๒๒ จ.๑๕ (๑๓/๑๑) และ จ.๑๔ (๑๖/๑๓) ต่อมาคนร้ายใช้บัญชีเงินฝากทั้งสามดังกล่าว รับโอนเงินค่าซื้อขายยาเสพติดและใช้บัตรเอทีเอ็มเลขที่...เลขที่... และเลขที่... ที่ผูกติดกับบัญชีเงินฝากทั้งสามถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากข้างต้นผ่านเครื่องถอนเงินอัตโนมัติหลายครั้ง ตามรายละเอียดการทำรายการผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์และรายการเดินบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เอกสารหมายเลข จ.๑๔ ถึง จ.๑๖

มีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยที่ ๑ กระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือไม่ โจทก์มีพยานตำรวจเอก ต.และพยานตำรวจโท ท.เป็นพยานเบิกความยืนยันว่าภายหลังเจ้าพนักงานจับกุมนาย บ.และนาย ช.พร้อมเคตาซีน ๒๐ กิโลกรัม ในข้อหาผิดกฎหมายในประเภท ๒ ไว้ในครอบครองเพื่อขายโดยไม่ได้รับอนุญาต แล้วมีการสืบสวนขยายผลทราบว่ามีการใช้บัญชีเงินฝากของจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และนาย ล.เพื่อรับโอนเงินค่าซื้อขายยาเสพติดของกลุ่มนาย บ. และนาย ช. กับพวก จึงขอข้อมูลการเคลื่อนไหวทางบัญชีของบุคคลทั้งสามกับภาพถ่ายจากกล้องวงจรปิดที่ติดอยู่กับเครื่องถอนเงินอัตโนมัติจากธนาคารมาทำการวิเคราะห์ พบว่าจำเลยที่ ๑ นำบัตรเอทีเอ็มของจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และนาย ล. ไปถอนเงินผ่านเครื่องถอนเงินอัตโนมัติ ๓ ครั้ง ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๒๙ แผ่นที่ ๒๒๕ ถึงแผ่นที่ ๒๓๔ เห็นว่า ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าจำเลยที่ ๑ ใช้บัตรเอทีเอ็มถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากของจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และนาย ล. ผ่านเครื่องถอนเงินอัตโนมัติ รวม ๓ ครั้ง ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๒๙ แผ่นที่ ๒๒๕ ถึงแผ่นที่ ๒๓๔ โดยจำเลยที่ ๑ รู้หรือควรรู้ว่าเงินที่ถอนออกไปนั้นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นความผิดฐานสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานพอกเงินดังกล่าว และได้มีการกระทำความผิดฐานพอกเงินนั้นเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันตามฟ้องข้อ ๑.๑ กับฐานพอกเงินตามฟ้องข้อ ๑.๒๔ ข้อ ๑.๔๒ และข้อ ๑.๖๙ จำเลยที่ ๑ ไม่ได้ฎีกา แต่ทำคำแก้ฎีกาโจทก์ว่าจำเลยที่ ๑ ไม่ได้ใช้บัตรเอทีเอ็มถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากดังกล่าว ไม่ได้กระทำความผิดฐานสมคบโดยการตกลงกันเพื่อกระทำความผิดฐานพอกเงินและฐานพอกเงิน ขอให้ยกฟ้อง คำแก้ฎีกาของจำเลยที่ ๑ เป็นการขอให้เปลี่ยนแปลงผลคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์โดยยกฟ้องโจทก์ทุกข้อหา จำเลยที่ ๑ ต้องทำเป็นฎีกาโต้แย้งคำพิพากษาศาลอุทธรณ์จะทำได้หรือไม่จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยในชั้นฎีกา ศาลฎีกาไม่วินิจฉัยให้ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าจำเลยที่ ๑ กับพวกสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานพอกเงิน และได้มีการกระทำความผิดฐานพอกเงินนั้นเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน ตามฟ้องข้อ ๑.๑ และจำเลยที่ ๑ ใช้บัตรเอทีเอ็มถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากของจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และนาย ล. ที่รับโอนเงินค่ายาเสพติดผ่านเครื่องถอนเงินอัตโนมัติ อันเป็นความผิดฐานพอกเงินตามฟ้อง ข้อ ๑.๒๔ ข้อ ๑.๔๒ และข้อ ๑.๖๙ การถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากที่รับโอนเงินค่ายาเสพติดถือว่าการกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อปกปิดการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และได้มาหรือครอบครองทรัพย์สินโดยรู้ว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด อันเป็นความผิดฐานพอกเงิน แม้พยานหลักฐานโจทก์ฟังได้เพียงว่าจำเลยที่ ๑ ใช้บัตรเอทีเอ็มถอนเงินออกจากบัญชีที่รับโอนเงินค่ายาเสพติดผ่านเครื่องถอนเงินอัตโนมัติตามฟ้องข้อ ๑.๒๔ ข้อ ๑.๔๒ และข้อ ๑.๖๙ รวมเพียง ๓ ครั้ง แต่ที่พยานตำรวจโท ท. เบิกความว่า พยานจับกุมจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ โดยจำเลยที่ ๓ เขียนคำให้การด้วยตนเองว่าจำเลยที่ ๑ เป็นพี่ชายของจำเลยที่ ๓ เมื่อ ๒ ปีที่แล้วจำเลยที่ ๑ ให้จำเลยที่ ๓ และจำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นมารดาของจำเลยที่ ๓ เปิดบัญชีเงินฝากธนาคารและทำบัตรเอทีเอ็มแล้วจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ มอบสมุดบัญชีเงินฝากและบัตรเอทีเอ็มแก่จำเลยที่ ๑ ตามบันทึกเอกสารหมายเลข จ.๒๐ แผ่นที่ ๒๕/๑ นั้น เห็นว่าจำเลยที่ ๓ เป็นบุตรของจำเลยที่ ๒ และเป็นน้องภริยาของจำเลยที่ ๑ และให้การทันทีที่ถูกจับกุมซึ่งมีเหตุผลอันหนักแน่นให้เชื่อได้ว่าคำให้การของจำเลยที่ ๓ เป็นความจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๓/๑ วรรคหนึ่ง การที่จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เปิดบัญชีธนาคารและทำบัตรเอทีเอ็มมอบให้จำเลยที่ ๑ ตามที่จำเลยที่ ๑ ขอ เช่นเดียวกับนาย ล. ญาติของจำเลยที่ ๑ ซึ่งหลบหนี จากนั้นมีการรับโอนเงินเข้าบัญชีและใช้บัตรเอทีเอ็มถอนเงินออกจากบัญชีตลอดเวลาเรื่อยมา เมื่อบัญชีและบัตรเอทีเอ็มเป็นของญาติใกล้ชิดที่อยู่ในความครอบครองของจำเลยที่ ๑ ตั้งแต่ต้น และจำเลยที่ ๑ เองก็เคยใช้บัตรเอทีเอ็มถอนเงินออกจากบัญชี

จำเลยที่ ๑ ย่อมรู้ว่ามีการใช้บัญชีและบัตรเอทีเอ็มกระทำความผิด โดยเฉพาะปรากฏว่า ก่อนที่จำเลยที่ ๑ ใช้บัตรเอทีเอ็มถอนเงินผ่านเครื่องถอนเงินอัตโนมัติด้วยตัวเองตามฟ้องข้อ ๑.๒๔ ในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ จากบัญชีจำเลยที่ ๒ รวม ๑๐ ครั้ง เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ตามฟ้องข้อ ๑.๔๒ ในวันเดียวกันจากบัญชีจำเลยที่ ๓ รวม ๙ ครั้ง เป็นเงิน ๑๙๙,๐๐๐ บาท และตามฟ้องข้อ ๑.๖๙ ในวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ จากบัญชีนาย ล. รวม ๙ ครั้ง เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ตามรายละเอียดการทำรายการผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์เอกสารหมาย จ.๑๖ จ.๑๕ และ จ.๑๔ ตามลำดับนั้น มีการถอนเงินจากทุกบัญชีดังกล่าว หลายวันติดต่อกันทุกวัน และหลังจาก จำเลยที่ ๑ ถอนเงินแล้วก็ยังมีการถอนเงินในวันรุ่งขึ้นอย่างต่อเนื่องอีก แสดงว่าจำเลยที่ ๑ กับพวกร่วมกัน ครอบครองบัตรเอทีเอ็มไว้ตลอดเวลาเพื่อถอนเงิน และจำเลยที่ ๑ ย่อมรับรู้การกระทำของพวกจำเลยที่ ๑ ในการ รับโอนเงินและถอนเงินแต่ละครั้งด้วย ไม่ว่าจะพวกของจำเลยที่ ๑ เป็นผู้มอบหมายให้จำเลยที่ ๑ ถอนเงิน หรือจำเลยที่ ๑ เป็นผู้มอบหมายให้พวกของจำเลยที่ ๑ ถอนเงิน พฤติการณ์ฟังได้ว่าจำเลยที่ ๑ ร่วมในการรับโอนเงิน และถอนเงินทุกครั้งตามฟ้องโดยแบ่งหน้าที่กันทำ จำเลยที่ ๑ จึงมีความผิดฐานร่วมกันกระทำความผิดทุกกระทง ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น มิใช่เฉพาะที่จำเลยที่ ๑ ถอนเงินด้วยตนเอง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์ สำหรับจำเลยที่ ๑ ในความผิดอื่นนอกจากความผิดตามฟ้องข้อ ๑.๑ ข้อ ๑.๒๔ ข้อ ๑.๔๒ และข้อ ๑.๖๙ มานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังขึ้น

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ประการสุดท้ายว่าจำเลยที่ ๒ กระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือไม่ เห็นว่าแม้ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ ให้จำเลยที่ ๒ เปิดบัญชีเงินฝาก แล้วจำเลยที่ ๒ มอบบัญชีเงินฝากและบัตรเอทีเอ็มที่ผูกติดกับบัญชีเงินฝากดังกล่าวแก่จำเลยที่ ๑ แต่โจทก์ไม่มีพยานหลักฐานมานำสืบว่า จำเลยที่ ๒ รู้เห็นการซื้อขายยาเสพติดหรือรู้เห็นการจ่ายเงินค่าซื้อขายยาเสพติดโดยโอนเงินผ่านบัญชีเงินฝากของจำเลยที่ ๒ หรือจำเลยที่ ๒ ถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากดังกล่าว จำเลยที่ ๒ เป็นแม่ยายของจำเลยที่ ๑ จึงอาจเปิดบัญชีเงินฝากและมอบบัตรเอทีเอ็มแก่จำเลยที่ ๑ เพราะเกรงใจและเชื่อใจจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นลูกเขยว่าจะไม่นำไปใช้กระทำความผิดก็ได้ พยานหลักฐานโจทก์มีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยที่ ๒ รู้หรือควรรู้ว่าเปิดบัญชีเงินฝากและมอบบัตรเอทีเอ็มแก่จำเลยที่ ๑ เพื่อรับโอนเงินค่าซื้อขายยาเสพติดหรือไม่ ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้แก่จำเลยที่ ๒ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๗ วรรคสอง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๒ มานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

พิพากษาแก่เป็นว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ (๒) (๓), ๙ วรรคสอง, ๖๐ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ ฐานสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงินและได้มีการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันกับฐานร่วมกันฟอกเงิน เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท แต่ละบทมีระวางโทษเท่ากัน ให้ลงโทษฐานร่วมกันฟอกเงิน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ และความผิดฐานร่วมกันฟอกเงินเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ จำคุกจำเลยที่ ๑ กระทงละ ๑ ปี รวม ๖๙ กระทง เป็นจำคุก ๖๙ ปี รวมโทษทุกกระทงแล้ว จึงให้จำคุกจำเลยที่ ๑ มีกำหนด ๒๐ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ (๒) นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

(จักรชัย เขพิทักษ์ ศิริชัย ศิริชื่นวิจิตร ชัยยุทธ กลับอำไพ)

“คำชี้ขาดความเห็นแย้ง”

รวบรวมโดย ฝ่ายตรวจสอบสำนวนคดีฎีกา ส่วนตรวจสอบสำนวนคดีอุทธรณ์และฎีกา สำนักงานกฎหมายและคดี

ความผิดฐาน พยายามฆ่าผู้อื่น และพาอาวุธมีดไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เวลากลางวัน จำเลยพาอาวุธมีดปลายแหลมความยาวรวมด้ามประมาณ ๔ นิ้ว ๑ เล่ม ติดตัวไปบริเวณปากซอยประชาอุทิศ ๔๓ ซึ่งเป็นเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร และใช้อาวุธมีดดังกล่าวแทงนาย ก. ผู้เสียหายหลายครั้งโดยมีเจตนาฆ่า อาวุธมีดถูกผู้เสียหายบริเวณหน้าอกด้านขวา หน้าท้องด้านขวา และรักแร้ด้านซ้ายทะลุช่องปอดและลำไส้ จำเลยลงมือกระทำความผิดไปโดยตลอดแล้วแต่การกระทำไม่บรรลุผล เนื่องจากผู้เสียหายได้รับการรักษาทันเวลาที่ ผู้เสียหายจึงไม่ถึงแก่ความตายแต่เป็นเหตุให้ได้รับบาดเจ็บเลือดออกในช่องปอดขวา และบาดแผลฉีกขาดที่ขั้วลำไส้ และที่เส้นเลือดในช่องท้องเป็นอันตรายแก่กายสาหัสต้องใส่ท่อช่วยหายใจและรักษาด้วยการเจาะระบายเลือดออกจากปอดขวา และผ่าตัดช่องท้อง ต้องทุพพลภาพหรือป่วยเจ็บด้วยอาการทุกขเวทนาและจนประกอบกรณียกิจตามปกติไม่ได้เกินกว่ายี่สิบวัน

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๔๘, ๓๗/๑, ๘๐, ๙๑ และ ๙๓ ธิบอาวุธมีดของกลาง และเพิ่มโทษกึ่งหนึ่งตามกฎหมาย

จำเลยให้การต่อสู้อ้างเหตุป้องกัน

ระหว่างพิจารณา นาย ก. ผู้เสียหาย ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน ๑๕๓,๕๐๐ บาท

ทางนำสืบโจทก์ โจทก์นำสืบว่าวันเกิดเหตุเวลาประมาณ ๑๒ นาฬิกา ผู้เสียหายขับรถจักรยานยนต์มาถึงซอยประชาอุทิศ ๔๓ ขณะขับรถจักรยานยนต์ขึ้นทางลาดซึ่งมีความกว้างประมาณ ๑ เมตร มีไว้สำหรับให้รถจักรยานยนต์ขึ้นลงได้เพื่อขึ้นไปบนทางเดินเท้าพบจำเลยนั่งคร่อมรถจักรยานยนต์ขวางทางลาดดังกล่าว ผู้เสียหายจึงถามจำเลยว่า “จำเลยจะขับรถจักรยานยนต์ลงก่อนหรือไม่ ผู้เสียหายจะได้หลบให้” แต่จำเลยไม่ตอบ ผู้เสียหายพยายามขับรถจักรยานยนต์ขึ้นทางเดินเท้า แต่เนื่องจากรถจักรยานยนต์ของผู้เสียหายมีล้อขนาดเล็กทำให้ท้องรถจักรยานยนต์ติดกับขอบทางเดินเท้าไม่สามารถขึ้นไปได้ ผู้เสียหายขอให้จำเลยหลบให้ จำเลยพูดว่า “ทางตั้งเยอะทำไมถึงขึ้นไม่ได้” จากนั้นผู้เสียหายและจำเลยได้เถียงกันต่างลงจากรถจักรยานยนต์ แล้วเข้าชกต่อยกันประมาณ ๕ นาที ผู้เสียหายรู้สึกว่ามีเลือดไหลบริเวณรักแร้ด้านซ้ายและสังเกตว่าจำเลยถืออาวุธมีดจึงทราบว่าเป็นอาวุธมีด ต่อมาพลเมืองดีเข้ามาช่วยห้ามผู้เสียหายนั่งลงที่พื้นรู้สึกแน่นหน้าอก หายใจไม่ออก ไม่สามารถลืมตาได้ และมีเลือดไหลบริเวณรักแร้ด้านซ้าย เจ้าหน้าที่กู้ภัยนำผู้เสียหายไปรักษาที่โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ แพทย์แจ้งว่าผู้เสียหายเสียเลือดจำนวนมาก มีบาดแผลใต้ราวนมด้านขวา หน้าท้อง และนิ้วมือข้างซ้ายมีบาดแผลประมาณ ๗ ถึง ๘ แผล

ทางนำสืบจำเลย จำเลยนำสืบว่าจำเลยมีอาชีพเสริมเลี้ยงไก่ชนโดยมีมีดของกลางไว้หั่นผักและผลไม้ให้ไก่ชน เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เวลาประมาณ ๑๒ นาฬิกา จำเลยขับรถจักรยานยนต์ออกจากบ้านเพื่อจะไปเลี้ยงไก่ที่ซอยพุทธบูชา ๓๒ เมื่อมาที่ปากซอยประชาอุทิศ ๔๓ ขณะที่จำเลยขับรถจักรยานยนต์อยู่บนทางเดินเท้ากำลังจะลงทางลาดไปยังถนนประชาอุทิศ ผู้เสียหายขับรถจักรยานยนต์กำลังจะขึ้นทางลาดดังกล่าวมาบนทางเดินเท้า แต่ทางลาดนั้นรถจักรยานยนต์สามารถขับขึ้นลงได้เพียงคันเดียว จำเลยจึงหลบให้ผู้เสียหายขับรถจักรยานยนต์ขึ้นมาก่อน แล้วผู้เสียหายจอดรถจักรยานยนต์ข้าง ๆ รถจักรยานยนต์ของจำเลย จากนั้นลงจากรถจักรยานยนต์เดินเข้ามาหาจำเลยพูดว่า “ทำไมถึงไม่หลบให้กู” จำเลยจึงตอบว่า “ผมหลบให้พี่ขึ้นมาแล้วแล้วทำไมพี่ถึงไม่ไป ทำไมถึงมาจอดหาเรื่องผม” จำเลยจึงลงจากรถจักรยานยนต์แล้วมาพูดคุยกับผู้เสียหายแต่คุยกันไม่เข้าใจ ผู้เสียหายจึงเข้ามาต่ออายุจำเลย จำเลยถอยหนี แต่ผู้เสียหายก็ยังเข้ามาต่ออายุอีก จนมีการต่อสู้กัน จำเลยใช้อาวุธมีดเหรียญไปมา จากนั้นผู้เสียหายเดินกลับไปที่รถจักรยานยนต์แล้วมีลักษณะคล้ายจะหมดสติ จนกระทั่งมีเจ้าหน้าที่มูลนิธิเข้ามาช่วยเหลือ

ศาลชั้นต้น เห็นว่า ผู้เสียหายและจำเลยต่างจอดรถจักรยานยนต์แล้วเดินเข้าหากันจนมีเหตุชกต่อยกันขึ้น จึงถือได้ว่าจำเลยสมัครใจเข้าต่อสู้กับผู้เสียหาย จำเลยใช้อาวุธมีดในการต่อสู้จนผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บ จำเลยจึงไม่อาจอ้างเหตุป้องกันได้ เมื่อจำเลยเบิกความว่าผู้เสียหายใช้มีดลอกคอจำเลยจากทางด้านหลัง จำเลยจึงนำอาวุธมีดออกมาจากกระเป๋าเหรียญไปมาแล้ว ๆ เพื่อให้ผู้เสียหายปล่อยจำเลย หลังจากผู้เสียหายปล่อยจำเลยแล้ว จำเลยก็หยุดเหรียญมีด เมื่อปรากฏว่าผู้เสียหายมีบาดแผลฉีกขาดขอบเรียบที่หน้าอกด้านขวา ๒ แผล ที่หน้าท้องด้านขวา ๑ แผล ที่บริเวณรักแร้ด้านซ้าย ๓ แผล ที่ต้นแขนซ้าย ๑ แผล และที่นิ้วมือซ้าย ๑ แผล จึงเห็นได้ว่าหากผู้เสียหายอยู่ด้านหลังจำเลยและจำเลยเหรียญมีดไปมาตามที่กล่าวอ้างก็ไม่น่าจะทำให้เกิดบาดแผลทั้งด้านซ้ายและด้านขวาของผู้เสียหาย และมีจำนวนบาดแผลมากถึง ๘ แผลได้ คำเบิกความของจำเลยจึงไม่สมเหตุสมผล ไม่สามารถรับฟัง หักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ เมื่อบาดแผลที่ผู้เสียหายได้รับแพทย์มีความเห็นว่าทำให้มีเลือดออกในช่องปอดขวา ต้องเจาะระบายเลือดออก เมื่อผ่าตัดช่องท้องพบบาดแผลฉีกขาดที่ขั้วลำไส้และที่เส้นเลือดใหญ่ในช่องท้อง ถ้าไม่ได้รับการรักษาทันที่อาจได้รับอันตรายถึงชีวิตได้ จึงเห็นได้ว่าจำเลยใช้อาวุธมีดแทงผู้เสียหายโดยแรงหลายครั้งตามอวัยวะสำคัญ แสดงให้เห็นว่าจำเลยมีเจตนาฆ่าผู้เสียหาย เมื่อจำเลยลงมือกระทำไปตลอดแล้ว แต่การกระทำไม่บรรลุผล เนื่องจากผู้เสียหายได้รับการรักษาได้ทันจึงไม่ถึงแก่ความตาย การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานพยายามฆ่าผู้เสียหาย และมีความผิดฐานพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะ โดยไม่มีเหตุสมควร **พิพากษาว่า**จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๔๘ ประกอบมาตรา ๘๐, ๓๗/๑ จำคุก ๑๐ ปี ปรับ ๖๐๐ บาท ริบอาวุธมีดของกลาง ให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน ๙๔,๖๕๐ บาท จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับให้ยกฟ้องฐานพยายามฆ่าผู้อื่น แต่พิพากษาลงโทษจำเลยในความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้รับอันตรายสาหัส จำคุก ๔ ปี เนื่องจากเห็นว่า เหตุเกิดเพราะผู้เสียหายกับจำเลยขับรถจักรยานยนต์สวนทางกันเพื่อขึ้นลงทางลาด แต่ทางลาดนั้นรถจักรยานยนต์สามารถขับขึ้นลงในเวลาเดียวกันได้เพียงคันเดียวจึงเกิดการโต้เถียงและทำร้ายร่างกายกัน โดยผู้เสียหายกับจำเลยต่างไม่เคยรู้จักหรือมีสาเหตุโกรธเคืองกันมาก่อน อันจะเป็นมูลเหตุหรือแรงจูงใจถึงกับจะต้องมุ่งเอาชีวิตกัน ได้ความจากผู้เสียหายว่าขณะโต้เถียงต่างฝ่ายต่างลงจากรถจักรยานยนต์แล้วเดินเข้าหากัน แล้วจึงมีการชกต่อยกัน ขณะชกกับจำเลย

ผู้เสียหายไม่เห็นจำเลยมีอาวุธมืด ต่อมาผู้เสียหายรู้สึกว่ามีเลือดไหลบริเวณรักแร้ด้านซ้ายจึงทราบว่าคุณอาวุธมืดแทง แสดงว่าจำเลยใช้อาวุธมืดทำร้ายผู้เสียหายขณะก่อคดีพร้อมกัน มิได้ชักอาวุธมืดออกมาก่อนจริงตามที่จำเลยเบิกความ เมื่อผู้เสียหายมีรูปร่างสูงใหญ่กว่าจำเลยค่อนข้างมาก เชื่อว่าจำเลยซึ่งมีรูปร่างเล็กกว่า ไม่สามารถต่อสู้ผู้เสียหายด้วยกำลังได้จึงใช้อาวุธมืดของกลางแทงผู้เสียหายในขณะที่ชุลมุนต่อสู้กันโดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจำเลยมีโอกาสเลือกแทงอวัยวะสำคัญของผู้เสียหาย แม้ผู้เสียหายจะมีบาดแผลทั้งฉกรรจ์และไม่ฉกรรจ์รวมถึง ๘ แผล แต่ก็เกิดจากการที่จำเลยซึ่งมีรูปร่างเล็กกว่าต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อให้พ้นจากการถูกผู้เสียหายทำร้าย ได้รับความจากผู้เสียหายเบิกความตอบทนายจำเลยถามค้านว่าหลังเกิดเหตุแล้วเห็นจำเลยอยู่ห่างจากผู้เสียหายประมาณ ๑๐ เมตร ประกอบกับคำเบิกความจำเลยที่ตอบพนักงานอัยการโจทก์ถามค้านว่า ขณะเกิดเหตุบริเวณดังกล่าวไม่มีบุคคลอื่นอยู่เลย ดังนั้นหากจำเลยมีเจตนาฆ่าเอาชีวิตหรือเจตนาจะฆ่าผู้เสียหาย จำเลยย่อมมีโอกาสเข้าทำร้ายผู้เสียหายซ้ำอีกได้ เพราะขณะนั้นผู้เสียหายอยู่ในสภาพไม่สามารถป้องกันตัวเองได้แล้ว แต่ก็ไม่ปรากฏว่าจำเลยเข้าทำร้ายผู้เสียหายซ้ำอีก พฤติการณ์การกระทำดังกล่าวของจำเลยจึงมีเหตุอันควรเชื่อว่าจำเลยมิได้มีเจตนาฆ่าผู้เสียหายตามฟ้อง การกระทำฐานทำร้ายร่างกายเป็นการกระทำที่รวมอยู่ในความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่นที่โจทก์ฟ้องมาด้วย เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าการกระทำของจำเลยเป็นเหตุให้ผู้เสียหายได้รับอันตรายสาหัส ดังนั้น ศาลสามารถลงโทษจำเลยฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัสได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๒ วรรคท้าย

พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฎีกา และเสนอ ผบ.ตร. พิจารณา

ความเห็นของนิติกรผู้รับผิดชอบ

พิจารณาแล้ว ข้อเท็จจริงทางคดีรับฟังได้เป็นที่ยุติว่าตามวัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ จำเลยขับรถจักรยานยนต์อยู่บนทางเดินเท้าเพื่อจะลงทางลาดไปยังถนนประชาอุทิศ ส่วนนาย ก. ผู้เสียหาย ขับรถจักรยานยนต์จะขึ้นทางลาดดังกล่าวมาบนทางเดินเท้าแล้วเกิดการโต้เถียงจนชกต่อยกัน ในการต่อสู้จำเลยใช้อาวุธมืดของกลางทำร้ายผู้เสียหายเป็นเหตุให้ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บมีบาดแผลที่หน้าอกด้านขวา ๒ แผล หน้าท้องด้านขวา ๑ แผล บริเวณรักแร้ด้านซ้าย ๓ แผล ต้นแขนด้านซ้าย ๓ แผล และที่นิ้วชี้มือซ้าย ๑ แผล มีเลือดออกในช่องปอดขวา แพทย์ให้การรักษาโดยการผ่าตัดเจาะระบายเลือดออก ภายในช่องท้องพบบาดแผลฉีกขาดที่ขั้วลำไส้และเส้นเลือดในช่องท้อง ผู้เสียหายต้องทุพพลภาพหรือป่วยเจ็บด้วยอาการทุกขเวทนาและจนประกอบกรณีกิจตามปกติไม่ได้เกินกว่าสี่สิบวัน ส่วนจำเลยได้รับบาดเจ็บมีบาดแผลที่นิ้วชี้ข้างขวาและกระดูกนิ้วชี้ดังกล่าวหัก แพทย์ให้ทำการรักษาโดยการเย็บแผล

ทางคดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบเพียงพอที่จะรับฟังว่า จำเลยกระทำความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่นหรือไม่ เห็นว่า แม้มูลเหตุของการทะเลาะวิวาทในครั้งนี้เกิดจากการที่ผู้เสียหายกับจำเลยขับรถจักรยานยนต์สวนทางกันเพื่อขึ้นลงทางลาด แต่ทางลาดนั้นรถจักรยานยนต์สามารถขับขึ้นลงในเวลาเดียวกันได้เพียงคันเดียวจึงเกิดการโต้เถียงและทำร้ายร่างกายกัน โดยผู้เสียหายกับจำเลยต่างไม่เคยรู้จักหรือมีสาเหตุโกรธเคืองกันมาก่อน แต่การที่จำเลยใช้อาวุธมืดแทงทำร้ายผู้เสียหายจนเกิดบาดแผลถึง ๘ แผล ที่บริเวณหน้าอกด้านขวา ๒ แผล หน้าท้องด้านขวา ๑ แผล รักแร้ด้านซ้าย ๓ แผล ต้นแขนซ้าย ๑ แผล และที่นิ้วมือซ้าย ๑ แผล เห็นได้ว่าบาดแผลส่วนใหญ่ล้วนพบที่บริเวณอวัยวะสำคัญซึ่งสามารถทำให้ผู้เสียหายถึงแก่ความตายได้ ประกอบกับตามความเห็นของแพทย์เรื่อง การชันสูตรบาดแผล ว่าบาดแผลที่ผู้เสียหายได้รับนั้นถึงขนาดทำให้มีเลือดออกในช่องปอดขวาจนต้องเจาะ

ระบายเลือดออก และพบบาดแผลฉีกขาดที่ขั้วลำไส้และเส้นเลือดในช่องท้อง ซึ่งผู้เสียหายเสียชีวิตมากหากไม่ได้รับการรักษาทันที่อาจได้รับอันตรายถึงชีวิตได้ ซึ่งบาดแผลดังกล่าวผู้เสียหายต้องใช้เวลาในการรักษาตัวนานถึง ๒ เดือนครึ่ง และในระหว่างนั้นไม่สามารถทำกิจกรรมหรือการงานได้ ส่วนที่จำเลยเบิกความว่าผู้เสียหายลือกคอจำเลยอยู่ จำเลยจึงใช้มีดเหวี่ยงไปมาไม่ทราบว่ามีผู้เสียหายตรงไหนบ้าง เมื่อจำเลยไม่ได้นำพยานมาสืบให้เห็นว่าจำเลยถูกผู้เสียหายลือกคอจริงดังที่จำเลยเบิกความ คำเบิกความของจำเลยจึงเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ ทั้งบริเวณที่เกิดเหตุคือ ปากซอยประชาอุทิศ ๔๓ ซึ่งเป็นที่ชุมชนและเป็นเวลากลางวันย่อมมีผู้คนสัญจรผ่านไปมา หากจำเลยถูกผู้เสียหายลือกคอจริง จำเลยย่อมมีโอกาสร้องเรียกให้บุคคลอื่นช่วยเหลือได้ และแม้ผู้เสียหายจะมีรูปร่างสูงใหญ่กว่าจำเลยซึ่งจำเลยต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อให้พ้นจากการถูกผู้เสียหายทำร้าย แต่เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้เสียหายมีอาวุธติดตัวหรือพยายามยื้อแย่งอาวุธมีดไปจากจำเลย จำเลยจึงอาจใช้อาวุธมีดแทงทำร้ายผู้เสียหายเพียงแค่ ๑-๒ แผล ก็น่าจะเพียงพอให้ผู้เสียหายหยุดทำร้ายจำเลยได้แล้ว แม้อาวุธมีดของกลางจะมีขนาดเพียง ๔ นิ้ว แต่ลักษณะและความยาวของอาวุธมีดดังกล่าวก็เพียงพอที่จะสามารถทำอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ และแม้ไม่ปรากฏว่าจำเลยมีโอกาสเลือกแทงผู้เสียหาย แต่เมื่อพิจารณาจากบาดแผลที่ผู้เสียหายได้รับเห็นได้ว่าจำเลยใช้อาวุธมีดแทงผู้เสียหายโดยแรงหลายครั้งตามอวัยวะสำคัญซึ่งอาจถึงแก่ชีวิต จำเลยย่อมสังเกตเห็นผลได้ว่าอาจทำให้ผู้เสียหายถึงแก่ความตายได้ แสดงให้เห็นว่าจำเลยมีเจตนาฆ่าผู้เสียหาย เมื่อจำเลยลงมือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำไม่บรรลุผล เนื่องจากผู้เสียหายได้รับการรักษาได้ทันจึงไม่ถึงแก่ความตาย การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานพยายามฆ่าผู้เสียหายแล้ว การที่ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับให้ยกฟ้องฐานพยายามฆ่าผู้อื่น และพิพากษาลงโทษจำเลยในความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้รับอันตรายสาหัสและพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฎีกา จึงไม่อาจเห็นพ้องด้วยเห็นควรแย้งคำสั่งไม่ฎีกา

อัยการสูงสุด พิจารณาแล้วชี้ขาดให้ฎีกา

ข้อเท็จจริงแห่งคดี

คำฟ้องโจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เวลากลางวัน จำเลยประกอบอาชีพค้าของเก่า โดยขายหม้อลมเบรกรถยนต์เก่า หวีคัลล์รถยนต์เก่า ชุดเกียร์รถยนต์เก่า เหล็กคั่นชักพวงมาลัยรถยนต์เก่า และลูกสูบรถยนต์เก่า แก่บุคคลทั่วไป โดยไม่ได้รับอนุญาตและไม่ได้รับยกเว้นตามกฎหมาย

เหตุเกิดที่ แขวงตลาดน้อย เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๓, ๔, ๑๒

จำเลยให้การปฏิเสธ

ทางนําสืบโจทก์ โจทก์มีร้อยตำรวจเอก น. ลิปตำรวจโท ก. และร้อยตำรวจตรี ค. เป็นพยานเบิกความว่า ตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง พยานกับพวกพร้อมกันลงตรวจสถานที่เกิดเหตุซึ่งเป็นย่านค้าอะไหล่เก่า พบคนยื่นมุงรถยนต์กระบะและซื้ออะไหล่เก่าจากจำเลย จำเลยบอกพยานว่ารับซื้ออะไหล่เก่าจากต่างจังหวัด ในราคา กิโลกรัมละ ๑๐ บาท มาขายต่อให้ผู้รับซื้อของเก่าในราคา กิโลกรัมละ ๑๔ บาท จำเลยมีใบทะเบียนพาณิชย์ ซึ่งออกโดยกระทรวงพาณิชย์ แต่ไม่มีใบอนุญาตประกอบการค้าของเก่าของกรมการปกครอง และโจทก์มี พันตำรวจตรี พ. พนักงานสอบสวน เป็นพยานเบิกความว่า ได้รับตัวจำเลยพร้อมของกลาง ในชั้นสอบสวนพยานแจ้งข้อหาประกอบการค้าของเก่าโดยไม่มีใบอนุญาต จำเลยให้การปฏิเสธโดยไม่แสดงเหตุแห่งการปฏิเสธ

ทางนําสืบจำเลย จำเลยเบิกความว่า จำเลยมีอาชีพซ่อมอะไหล่รถเก่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยขับรถมาซื้อเครื่องยนต์อะไหล่มือสอง และซ่อมเครื่องยนต์เก่าที่ตลาดน้อย เมื่อซ่อมเสร็จก็จะเอาไปให้ลูกค้าที่จังหวัดกาญจนบุรี โดยซื้อขายอะไหล่เก่ามาซ่อมเป็นอาชีพเสริมไม่ได้ประกอบธุรกิจ ในวันเกิดเหตุ เจ้าพนักงานตำรวจได้จับกุมผู้กระทำความผิด ๕ คนแล้วมาถามจำเลยว่ามีใบอนุญาตค้าของเก่าหรือไม่ จำเลยจึงได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานว่าไม่ได้ซื้อขายอะไหล่เก่า เพียงแต่นำอะไหล่เก่ามาเทียบดูว่าจะซ่อมได้หรือไม่ หากซ่อมไม่ได้ก็จะไม่ซื้อ ก่อนหน้านี้เคยซื้ออะไหล่มาซ่อมให้ลูกค้าโดยมีใบเสร็จรับเงินมาแสดงว่าได้ซื้ออะไหล่เก่าไม่ได้ ลักขโมยมา เมื่อมาถึง สน.พลับพลาไชย ๒ ได้แจ้งต่อพนักงานสอบสวนว่าเมื่อปี ๒๕๕๐ เคยซื้ออะไหล่เก่า กิโลกรัมละ ๑๐ บาท ขายได้กำไร กิโลกรัมละ ๔ บาท ทำนองขอความเห็นใจจากพนักงานสอบสวน

ศาลชั้นต้น ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นว่า ในวันและเวลาเกิดเหตุตามฟ้อง ร้อยตำรวจเอก น. กับพวกพร้อมกันลงตรวจสถานที่เกิดเหตุซึ่งเป็นย่านค้าอะไหล่เก่า พบจำเลยซึ่งเป็นเจ้าของรถยนต์กระบะ ยี่ห้อฮิซุซุ หมายเลขทะเบียน บน XX กาญจนบุรี ภายในกระบะรถยนต์ มีหม้อลมเบรกรถยนต์เก่า ๓ ตัว หวีคัลล์รถยนต์เก่า ๒ ชุด ชุดเกียร์รถยนต์เก่า ๑ ชุด เหล็กคั่นชักพวงมาลัยรถยนต์เก่า ๒ ตัว ลูกสูบรถยนต์เก่า ๖ ลูก เมื่อขอตรวจดูใบอนุญาตประกอบการค้าของเก่า จำเลยไม่มีใบอนุญาตดังกล่าว แต่มีใบทะเบียนพาณิชย์ ร้อยตำรวจเอก น. จึงจับกุมจำเลย พร้อมยึดของเก่าและใบทะเบียนพาณิชย์ของจำเลยเป็นของกลางส่งพนักงานสอบสวน ในชั้นสอบสวนพยานแจ้งข้อหาประกอบการค้าของเก่าโดยไม่มีใบอนุญาต จำเลยให้การปฏิเสธโดยไม่แสดงเหตุแห่งการปฏิเสธ เห็นว่า พยานจากโจทก์ทั้งสี่ปากเป็นเจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและไม่ปรากฏว่ามีข้อพิรุธหรือมีเหตุให้ระวางสงสัยว่าจะเบิกความปรักปรำจำเลยให้ต้องรับโทษแต่อย่างใด ร้อยตำรวจเอก น. กับพวก เป็นผู้ร่วมลงตรวจสถานที่เกิดเหตุ

พบจำเลยและของกลาง จึงเป็นผู้รู้เห็นเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดในคดีนี้ ซึ่งมีโอกาสเห็นและจดจำเหตุการณ์ ในการกระทำความผิดได้เป็นอย่างดี ข้อเท็จจริงจากคำเบิกความของพยานโจทก์ทั้งสามปากมีสาระสำคัญเชื่อมโยง เหตุการณ์ มีเหตุและผลอย่างสอดคล้องต้องกัน เชื่อว่าเบิกความไปตามความจริง คำเบิกความจึงมีน้ำหนักให้รับฟังได้

อย่างไรก็ดี พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๔ บัญญัติห้ามมิให้ บุคคลใดประกอบอาชีพค้ำของเก่า ฯลฯ โดยมีได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต แต่ตามมาตรา ๘ ได้บัญญัติให้ผู้ค้ำของเก่าต้องแสดงนามของตน และคำว่า ผู้ค้ำของเก่าไว้ ณ ที่ทำการค้ำของตน พร้อมทั้งใบอนุญาต ในอันที่เห็นแจ้ง มีสมุดบัญชีสำหรับการค้ำของตน และจรรยาบรรณข้อสำคัญทั้งปวงแห่งการค้ำลงไว้ทุกราย สมุดบัญชี ตามที่กล่าวนี้ต้องทำตามแบบ ทำเลขลำดับเป็นเครื่องหมายปิดไว้ที่ของให้ตรงกับเลขลำดับ ในสมุดบัญชี เพื่อสะดวกในการสำรวจ สอดคล้องกับคำเบิกความของพยานโจทก์ผู้มีหน้าที่ควบคุมดูแลและพิจารณาคำขออนุญาต ค้ำของเก่าว่า กรมการปกครองจะออกใบอนุญาตประกอบการค้ำของเก่าให้บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ซึ่งซื้อขายแลกเปลี่ยนของเก่าในเชิงธุรกิจ ดังนี้ แสดงว่า กฎหมายมุ่งประสงค์ควบคุมการค้ำของเก่า อันมิที่ทำการค้ำ มิได้มุ่งหมายถึงการซื้อของเก่าไปขายแก่ผู้รับซื้อของเก่าย่านการค้ำของเก่าดังที่จำเลยในคดีนี้กระทำตามทาง นำสืบโจทก์ มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ไม่มีความมุ่งหมายห้ามการกระทำของจำเลย ดังที่โจทก์ฟ้องและนำสืบมา จำเลยไม่มีความผิดตามฟ้อง กรณีไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยพยานหลักฐานจำเลย

พิพากษาว่า ยกฟ้องจำเลย

โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษา ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นว่า จำเลยรับซื้ออะไหล่เก่า จากต่างจังหวัดใส่ท้ายรถยนต์กระบะไปขายแก่ผู้รับซื้อของเก่าย่านการค้ำของเก่า คดีมีปัญหาข้อกฎหมาย ที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดตามฟ้องหรือไม่ พระราชบัญญัติควบคุม การขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๔ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบอาชีพค้ำของเก่า ฯลฯ โดยมีได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต แต่ตามมาตรา ๘ บัญญัติให้ผู้ค้ำของเก่า ต้องแสดงนาม ของตนในอันที่เห็นได้ชัดแจ้ง มีสมุดบัญชีสำหรับการค้ำของตน และจรรยาบรรณข้อสำคัญทั้งปวงแห่งการค้ำลงไว้ ทุกรายการ สมุดบัญชีตามทีกล่าวนี้ ต้องทำตามแบบ ทำเลขลำดับเป็นเครื่องหมายปิดไว้ที่ของให้ตรงกับเลขลำดับ ในสมุดบัญชี เพื่อสะดวกในการสำรวจ แสดงว่ากฎหมายมุ่งประสงค์ควบคุมการค้ำของเก่าอันมิที่ทำการค้ำ มิได้มุ่งหมายถึงการใส่ท้ายรถยนต์กระบะเร่ซื้อของเก่าไปขายแก่ร้านค้ำดังที่จำเลยในคดีนี้กระทำที่ศาลชั้นต้นพิพากษา ศาลอุทธรณ์เห็นฟ้องด้วย อุทธรณ์โจทก์ฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน

พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฎีกา และเสนอ ผบ.ตร. พิจารณา

ความเห็นของนิติกรผู้รับผิดชอบ คดีนี้ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้นยกฟ้องจำเลยในข้อหา ประกอบอาชีพค้ำของเก่าโดยมิได้รับอนุญาต คดีต้องห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๐ อย่างไรก็ดีตาม พิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีปัญหาข้อกฎหมายอันสำคัญที่ควรได้รับการพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

ประการที่หนึ่ง เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พ.ศ. ๒๕๓๔ มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการประกอบกิจการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า ซึ่งมีลักษณะเป็นการซื้อขายทรัพย์สิน

ที่ใช้แล้ว มิให้เป็นแหล่งรับซื้อขายของโจร รวมถึงป้องกันและปราบปรามการขายทอดตลาดหรือค้าของเก่าที่มีลักษณะเป็นการฟอกเงินที่ได้มาจากการกระทำความผิด โดยให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาก่อนออกใบอนุญาตว่าผู้ขออนุญาตมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะประกอบอาชีพตามที่กำหนดไว้มาตรา ๖ หรือไม่ เช่นเป็นผู้ที่ไม่เคยต้องโทษจำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และตามมาตรา ๘ (ค) ยังได้กำหนดหน้าที่ให้ผู้ค้าของเก่าจะต้องแจ้งแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือนายตรวจ เมื่อมีเหตุควรสงสัยว่าทรัพย์สินที่มีผู้มาเสนอหรือโอนให้ตนนั้นเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยทางทุจริต อีกทั้งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พ.ศ. ๒๕๓๔ ใช้ระบบการขออนุญาตเป็นกฎหมายที่ควบคุมการประกอบอาชีพโดยเฉพาะ แตกต่างจากการค้าขายทั่วไปตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์ ซึ่งใช้ระบบการจดทะเบียนพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พ.ศ. ๒๕๓๔ วางหลักการไว้ในมาตรา ๔ ว่า ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบอาชีพค้าของเก่า ฯลฯ โดยมีได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน และมีข้อยกเว้นว่านอกจากการค้าของเก่าบางประเภทหรือบางชนิดซึ่งรัฐมนตรีประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา ดังนั้น หากกฎหมายฉบับนี้ไม่มีความมุ่งหมายที่จะห้ามการกระทำของจำเลย ก็ชอบที่จะเขียนยกเว้นไว้ดังเช่นกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์ ที่มีบทบัญญัติชัดเจนว่าไม่ใช่บังคับแก่การค้าเร่ หรือการค้าแผงลอย หรือออกเป็นการประกาศยกเว้นในราชกิจจานุเบกษา ตามมาตรา ๔ (๒) สอดคล้องกับคำเบิกความของนางสาว ส. เจ้าพนักงานของกรมการปกครองว่า “หากจะซื้อขายแลกเปลี่ยนอะไหล่ชิ้นส่วนรถยนต์ของเก่า ต้องได้รับอนุญาตเท่านั้น กรมการปกครองไม่เคยมีข้อยกเว้นที่ไม่ต้องได้รับอนุญาต”

ประการที่สอง กรณีตามมาตรา ๘ (ก) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่กำหนดให้ผู้ค้าของเก่า ต้องแสดงนามของตนและคำว่า ผู้ค้าของเก่าไว้ ณ ที่ทำการค้าของตน พร้อมทั้งใบอนุญาตในที่อันเห็นได้ชัดแจ้งนั้น เห็นว่า เป็นเพียงการกำหนดหน้าที่ให้ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตแล้วต้องแสดงนามและใบอนุญาตไว้ ณ สถานที่ซึ่งตนได้ทำการค้า มิได้กำหนดเป็นเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาตว่าผู้ค้าของเก่าจะต้องมีโรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง หรืออาคารที่มั่นคงแข็งแรงเป็นสถานที่ทำการค้าจึงจะได้รับอนุญาต สถานที่ทำการค้าแห่งใดที่สามารถแสดงนามและใบอนุญาตได้ชัดแจ้งตรงตามวัตถุประสงค์ของมาตรา ๘ (ก) ก็เพียงพอแล้วที่จะขออนุญาตทำการค้าของเก่าได้ นอกจากนี้ ตามมาตรา ๘ (ข) และ (ง) ที่กำหนดให้มีการจัดทำสมุดบัญชีสำหรับการค้าของตน และจดรายการข้อสำคัญทั้งปวงแห่งการค้า... และจัดทำเลขลำดับเป็นเครื่องหมายปิดไว้ที่ของให้ตรงกับเลขลำดับในสมุดบัญชีเพื่อสะดวกในการสำรวจนั้น เจตนารมณ์ก็เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้โดยสะดวก ซึ่งหากจำเลยมีสถานที่เก็บสินค้าของเก่าก็สามารถปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดได้ คดีนี้ จำเลยได้รับการจดทะเบียนพาณิชย์ในการประกอบพาณิชย์กิจรับซื้อขายของเก่า โดยระบุที่อยู่เลขที่ ตำบลอุโลกสีห์มีน อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี เป็นสถานที่ตั้งสำนักงานแห่งใหญ่ ตามเอกสารหมาย จ.๒ ซึ่งหากจำเลยได้รับอนุญาตให้ค้าของเก่า จำเลยก็สามารถใช้ที่ตั้งสำนักงานใหญ่เป็นสถานที่เก็บสินค้าของเก่าเพื่อรองรับการตรวจได้ สอดคล้องกับคำเบิกความของนางสาว ส. เจ้าพนักงานของกรมการปกครองว่า “เอกสารหมาย จ.๒ เป็นส่วนหนึ่งของหลักฐานที่จะยื่นขอใบอนุญาตค้าของเก่า”

ประการที่สาม มีข้อสังเกตว่า ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่า “กฎหมาย...มิได้มุ่งหมายถึงการซื้อของเก่าไปขายแก่ผู้รับซื้อของเก่าผ่านการค้าของเก่าดังที่จำเลยในคดีนี้กระทำ” หากแต่ศาลอุทธรณ์ได้พิจารณาวินิจฉัยว่า “กฎหมาย...มิได้มุ่งหมายถึงการใส่ท้ายรถยนต์กระบะเร่ซื้อของเก่าไปขายแก่ร้านค้าดังที่จำเลยในคดีนี้กระทำ” โดยพิจารณาว่าการกระทำของจำเลยเป็นการ “เร่” นั้น เห็นว่า คำว่า “เร่” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง เทียบไปหลายแห่งไม่ประจำเป็นตำแหน่งแห่งที่ เมื่อข้อเท็จจริงตามเอกสารหมาย จ.๒ ปรากฏว่า จำเลยมีสถานที่ประกอบ

พาณิชย์การค้าของเก่าเป็นหลักแหล่ง และมีข้อเท็จจริงที่ศาลอุทธรณ์รับฟังเป็นอย่างเดียวกันกับศาลชั้นต้นว่า จำเลยรับซื้ออะไหล่เก่าจากต่างจังหวัดใส่ท้ายรถยนต์กระบะไปขายแก่ผู้รับซื้อของเก่ายานการค้าของเก่า ซึ่งสอดคล้องกับคำเบิกความของ นาย ว. ประกอบอาชีพซื้ออะไหล่ของเก่าไปขายต่อ ที่เบิกความว่า “รู้จักจำเลยมากกว่า ๑๐ ปี จำเลยจะขับรถมาขายอะไหล่เก่าที่ตลาดน้อยโดยจะวางอะไหล่เก่าไว้ท้ายกระบะให้คนซื้อมาเลือกซื้อไป จำเลยมาขายของเก่าในลักษณะนี้เดือนละหลายหน และตลาดน้อยมีคนขายอะไหล่เก่าเช่นเดียวกับจำเลย โดยจะซื้ออะไหล่เก่าจากจังหวัดที่ตัวเองอยู่แล้วบรรทุกมาขายที่ตลาดน้อย” อันเป็นการค้าของเก่าในเชิงธุรกิจและมีลักษณะเป็นประจำหลักแหล่ง กรณีจึงยังไม่อาจถือได้ว่าการกระทำของจำเลยเป็นการเร่ซื้อขายของเก่าดังที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัย

ประการสุดท้าย ตามมาตรา ๑๒ ตี ๑ เป็นบทกำหนดโทษในกรณีที่ผู้ค้าของเก่าไม่แจ้งแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือนายตรวจ ทันทีเมื่อมีเหตุควรสงสัยตามมาตรา ๘ (ค) ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ใช้เฉพาะผู้รับใบอนุญาตประกอบอาชีพค้าของเก่าเท่านั้น ดังนั้น หากมีการตีความกฎหมายว่าลักษณะการค้าของเก่าดังเช่นจำเลยในคดีนี้ สามารถกระทำได้โดยไม่ต้องขออนุญาต และไม่มีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พ.ศ. ๒๔๙๔ เท่ากับเป็นการเปิดช่องให้มีการจำหน่ายอะไหล่รถเก่าท้ายรถยนต์กระบะได้โดยเปิดเผย กลายเป็นช่องว่างทางกฎหมายที่อาจก่อให้เกิดปัญหาการโจรกรรมรถเพื่อถอดขายชิ้นส่วนอะไหล่มากขึ้นและทำให้การดำเนินคดีกับผู้รับของโจรกระทำได้ยากขึ้น โดยไม่อาจฟ้องปรามหรือควบคุมได้ กรณีดังกล่าวจึงเป็นประเด็นปัญหาการตีความกฎหมายที่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนอันสำคัญ ซึ่งควรได้รับการพิจารณาวินิจฉัย

การที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนยกฟ้องจำเลยในความผิดฐานประกอบอาชีพของเก่าโดยไม่ได้รับอนุญาต และพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฎีกาจึงไม่อาจเห็นฟ้องด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นนี้ จึงมีความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฎีกาของพนักงานอัยการ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕/๑

อัยการสูงสุดพิจารณาแล้ว ชี้ขาดให้ฎีกาคดีนี้

* * *

การวิจัยเรื่อง : การวิเคราะห์ต้นทุนการตรวจหัวใจด้วยคลื่นเสียงความถี่สูง หน่วยตรวจหัวใจด้วยเครื่องมือพิเศษ โรงพยาบาลตำรวจ

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง กานต์รวี จรุงแสง
พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : ๒๕๖๖

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรคหัวใจเป็นปัญหาสำคัญทางสาธารณสุขซึ่งมีแนวโน้มสูงขึ้น เป็นสาเหตุการเสียชีวิตอันดับแรกของโลก (WHF, 2016) โดยพบว่าอัตราผู้ป่วยในของโรคหัวใจขาดเลือดมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง (WHO, 2016) สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการมีพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่เหมาะสม (ณัฐฉิวรรณ พันธมุง, 2561) การวินิจฉัยต้องอาศัยการวิเคราะห์โรคจากหลาย ๆ ทางและวิธีการหนึ่งที่ใช้กันก็คือ การวิเคราะห์ภาพจากเครื่องตรวจหัวใจด้วยคลื่นเสียงสะท้อนความถี่สูง หรือ Echocardiography นั้นมักจะใช้ในการดูการเคลื่อนไหวของผนังกล้ามเนื้อหัวใจ (region wall motion) ซึ่งนับเป็นหัวใจสำคัญในการประเมินผู้ป่วยโรคหลอดเลือดตีบ (coronary artery disease) และโดยปกติแล้วเครื่อง Echocardiogram จะมีเครื่องมือหรือโปรแกรมสำหรับใช้บนตัวเครื่องโดยเฉพาะ ซึ่งแพทย์สามารถนำภาพที่ได้นำไปวิเคราะห์ดูว่ามีผนังหัวใจส่วนใดที่ทำงานผิดปกติไปหรือไม่อย่างไร (Pavlik, G., et al, 2005) ในการวิเคราะห์หรือวินิจฉัยโรคหัวใจจาก Echocardiogram คือ การใช้คลื่นเสียงที่มีความถี่สูงเพื่อจำลองภาพเคลื่อนไหวที่บ่งบอกถึงลักษณะและขนาดของหัวใจ นอกจากนี้ ผลการตรวจยังสามารถบอกได้ถึงการทำงานของหัวใจ อย่างการทำงานของห้องหัวใจต่าง ๆ และลิ้นหัวใจ การสูบฉีดเลือด รวมถึงปัญหาและความผิดปกติที่เกิดขึ้นกับหัวใจ⁵ การทำ Echocardiogram มีความปลอดภัยสูงและสะดวกแต่เนื่องจากการใช้อุปกรณ์ทางการแพทย์ เวชภัณฑ์ และค่ายาที่มีราคาแพง สำหรับโรงพยาบาลตำรวจพบว่ามีสถิติการทำการวิเคราะห์ภาพจากเครื่องตรวจหัวใจด้วยคลื่นเสียงสะท้อนความถี่สูง หรือ Echocardiography ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๒,๕๑๖ คน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๒,๕๒๔ คน และในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ จำนวน ๒,๕๖๖ คน (สถิติหน่วยตรวจหัวใจด้วยเครื่องมือพิเศษ, 2565)

นอกจากนี้ยังต้องใช้บุคลากรทางการแพทย์เป็นจำนวน ๒ คน และมีแพทย์จำนวน ๑ คน ในการทำหัตถการแต่ละครั้ง และบุคลากรเหล่านั้นจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญหรือความชำนาญเฉพาะทางอย่างสูงในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์เหล่านั้น ในฐานะผู้วิจัยเป็นผู้ปฏิบัติงานในหน่วยตรวจหัวใจด้วยเครื่องมือพิเศษ

โรงพยาบาลตำรวจ จึงเห็นความสำคัญและสนใจศึกษาการวิเคราะห์ต้นทุนการตรวจหัวใจด้วยคลื่นเสียงความถี่สูงของหน่วยตรวจหัวใจด้วยเครื่องมือพิเศษ โรงพยาบาลตำรวจ เพื่อทราบต้นทุนและค่าใช้จ่ายที่ชัดเจนและใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการบริการพยาบาล การบริหารจัดการทรัพยากร และบริหารจัดการบุคลากรทางการพยาบาลที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อศึกษาการวิเคราะห์ต้นทุนการตรวจหัวใจด้วยคลื่นเสียงความถี่สูง หน่วยตรวจหัวใจด้วยเครื่องมือพิเศษ โรงพยาบาลตำรวจ

๒. เพื่อหาปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการวิเคราะห์ต้นทุนการตรวจหัวใจด้วยคลื่นเสียงความถี่สูง หน่วยตรวจหัวใจด้วยเครื่องมือพิเศษ โรงพยาบาลตำรวจ

ผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ ๑ ลักษณะทั่วไปของประชากร พบว่าเป็นผู้ป่วยที่เข้าทำการตรวจหัวใจด้วยคลื่นเสียงความถี่สูง หน่วยตรวจหัวใจด้วยเครื่องมือพิเศษ โรงพยาบาลตำรวจ จำนวน ๓๔๔ คน เป็นเพศชาย ร้อยละ ๕๑.๒ เพศหญิง ร้อยละ ๔๘.๘ มีอายุ ๕๑ - ๗๐ ปี ร้อยละ ๓๘.๔ รองลงมา มีอายุ ๓๑ - ๕๐ ปี ร้อยละ ๓๒.๖ ส่วนอายุ มากกว่า ๗๐ ปี ร้อยละ ๑๘.๕ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คืออายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ ๓๐ ปี ร้อยละ ๑๐.๕ มีระยะเวลาที่ป่วยจำนวนมากที่สุด คือ ๖ - ๑๐ ปี ร้อยละ ๒๙.๙ รองลงมา มีระยะเวลาที่ป่วย ๒ - ๕ ปี ร้อยละ ๒๓ และจำนวนน้อยที่สุดคือมีระยะเวลาที่ป่วย น้อยกว่า ๒ ปี ร้อยละ ๖.๑ มีสิทธิการรักษาพยาบาลเป็นการเบิกต้นสังกัดหรือรัฐวิสาหกิจจำนวนมากที่สุด ร้อยละ ๓๖.๗ รองลงมา ใช้สิทธิการรักษาพยาบาลประกันสุขภาพ ร้อยละ ๒๙.๖ ส่วนสิทธิการเบิกประกันสังคม ร้อยละ ๒๖.๗ และใช้สิทธิการรักษาโดยชำระเงินเอง ร้อยละ ๗.๐

ขั้นตอนที่ ๒ รวบรวมต้นทุนทั้งหมดเพื่อการวิเคราะห์ ซึ่งได้แก่ ต้นทุนบริการพื้นฐาน (Routine Service Cost) ประกอบด้วย

ต้นทุนค่าลงทุน (Capital cost) ได้แก่ อาคารข้าราชการตำรวจ มีสภาพการใช้งานมากกว่า ๓๐ ปี มีราคาคงเหลือ ๑ บาท เครื่องมือทำการตรวจหัวใจด้วยคลื่นเสียงความถี่สูง กรมบัญชีกลางกำหนดไว้ว่าเครื่องมือแพทย์ที่ไม่ใช้วัสดุสิ้นเปลืองมีอายุการใช้งาน ๘ ปี ดังนั้นพบว่า เครื่องแรก มีอายุการใช้งาน ๙ ปี คิดค่าเสื่อมราคาคงเหลือ ๑ บาท เครื่องที่ ๒ มีอายุการใช้งาน ๖ ปี คิดค่าเสื่อมราคาคงเหลือ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เครื่องที่ ๓ มีอายุการใช้งาน ๑ ปี คิดค่าเสื่อมราคาคงเหลือ ๖,๕๖๒,๕๐๐ บาท เครื่องที่ ๔ มีอายุการใช้งาน ๓ ปี คิดค่าเสื่อมราคาคงเหลือ ๔,๖๘๗,๕๐๐ บาท เครื่องที่ ๕ มีอายุการใช้งาน ๓ ปี คิดค่าเสื่อมราคาคงเหลือ ๔,๖๘๗,๕๐๐ บาท และชุดเก็บข้อมูล Q Lab มีอายุการใช้งาน ๖ ปี คิดค่าเสื่อมราคาคงเหลือ ๗๕,๐๐๐ บาท โดยมีค่าใช้จ่ายประจำปี ราคา ๓,๖๐๐,๐๐๐ บาท

ต้นทุนค่าเวชภัณฑ์ ร้อยละ ๗๗.๒ ค่าครุภัณฑ์ ร้อยละ ๒๓.๘ ค่าสาธารณูปโภค ได้แก่ ค่าน้ำประปา ร้อยละ ๒.๗ ค่าไฟฟ้า ร้อยละ ๘๙.๙ และค่าบริการผ้าสะอาด ร้อยละ ๗.๔

ต้นทุนค่าแรงเจ้าหน้าที่หน่วยตรวจหัวใจด้วยเครื่องมือพิเศษ โรงพยาบาลตำรวจ ทั้งหมดจำนวน ๕,๑๖๙,๙๖๐ บาท และค่าแรงแพทย์ที่ทำการตรวจหัวใจด้วยคลื่นเสียงความถี่สูง หน่วยตรวจหัวใจด้วยเครื่องมือพิเศษ โรงพยาบาลตำรวจ ทั้งหมด จำนวน ๓,๕๖๔,๘๓๔ บาท

ต้นทุนรวม (Total Cost) หน่วยตรวจหัวใจด้วยเครื่องมือพิเศษ โรงพยาบาลตำรวจ ได้แก่ ต้นทุนค่าลงทุน ราคา ๕๓๒,๓๒๕ บาท คิดเป็นร้อยละ ๕.๙ ต้นทุนค่าแรง ราคา ๘,๓๓๔,๘๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๔ ต้นทุนค่าวัสดุสิ้นเปลือง/สาธารณูปโภค ราคา ๓๕๘,๖๓๓ บาท คิดเป็นร้อยละ ๓.๗ รวมทั้งสิ้นราคา ๙,๖๖๖,๑๕๔ บาท

จากการคำนวณพบว่าต้นทุนต่อหน่วยของหน่วยตรวจหัวใจด้วยเครื่องมือพิเศษ โรงพยาบาลตำรวจ ราคา ๓,๙๒๐ บาทต่อคน แต่สามารถเรียกเก็บได้จากผู้ป่วยราคา ๒,๐๐๐ บาทต่อคน

ข้อเสนอในการนำผลการวิจัยไปใช้

๑. นำข้อมูลต้นทุนของหน่วยตรวจหัวใจด้วยเครื่องมือพิเศษ โรงพยาบาลตำรวจ ไปใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างเหมาะสม

๒. นำข้อมูลต้นทุนค่าแรงมาใช้ในการปรับอัตราค่าจ้างและการมอบหมายงานให้เหมาะสมกับของหน่วยตรวจหัวใจด้วยเครื่องมือพิเศษ โรงพยาบาลตำรวจ

๓. นำข้อมูลต้นทุนของหน่วยตรวจหัวใจด้วยเครื่องมือพิเศษ โรงพยาบาลตำรวจ ครั้งนี้เป็นฐานข้อมูลในการกำหนดราคาการตรวจหัวใจด้วยคลื่นเสียงความถี่สูง ให้เหมาะสมกับต้นทุนที่ลงไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรทำการวิเคราะห์ต้นทุนจากหน่วยปฏิบัติอื่นประกอบด้วยเพื่อให้ได้ต้นทุนการให้บริการแพทย์ของโรงพยาบาลตำรวจมาประกอบการพิจารณา ในการกำหนดราคาการตรวจหัวใจด้วยคลื่นเสียงความถี่สูง หน่วยตรวจหัวใจด้วยเครื่องมือพิเศษ โรงพยาบาลตำรวจ ให้เหมาะสม

๒. ควรทำการวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยบริการในโรงพยาบาลตำรวจ เป็นระยะสม่ำเสมอเพื่อให้เห็นแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงต้นทุนต่อหน่วยและให้ได้ข้อมูลที่ทันสมัย

* * *

การวิจัยเรื่อง : การจัดการภาวะผมร่วงในผู้ป่วยมะเร็งเต้านมที่ให้ยาเคมีบำบัดสูตร AC ที่หน่วยเคมีบำบัด โรงพยาบาลตำรวจ

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง จาญพัชนี สวัสดิสาร
พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : ๒๕๖๖

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการรักษามะเร็งเต้านมมีความก้าวหน้ามากขึ้นเป็นลำดับ มีการรักษาในหลายวิธี ได้แก่ การรักษาด้วยวิธีการผ่าตัดรังสีรักษาหรือการฉายแสง การให้เคมีบำบัดการรักษาด้วยฮอร์โมน และการรักษาทางชีววิทยาหรือเป้าหมายเฉพาะซึ่งการรักษาแต่ละวิธีขึ้นอยู่กับชนิด ขนาด และระดับของการแพร่กระจายของเซลล์มะเร็ง สำหรับการรักษาด้วยการให้ยาเคมีบำบัดมีวัตถุประสงค์เพื่อยับยั้งการเจริญเติบโตและการแพร่กระจายของเซลล์มะเร็งและเพิ่มอัตราการรอดชีวิตของผู้ป่วย แต่ในขณะเดียวกันยาเคมีบำบัดก็มีผลทำลายเนื้อเยื่อปกติด้วย ทำให้ผู้ป่วยต้องเผชิญกับอาการข้างเคียงจากการรักษา ภายหลังได้รับเคมีบำบัดผู้ป่วยจะมีอาการคลื่นไส้อาเจียน เหนื่อยล้า นอนไม่หลับ ปวดตามร่างกาย หรือมีอาการชาตามปลายมือปลายเท้า มีอาการร้อนวูบวาบ อาการหมดประจำเดือน น้ำหนักลด ผอมลง ผมร่วงและศีรษะล้าน มีการเปลี่ยนแปลงสภาพลักษณะมากขึ้น จนผู้ป่วยรู้สึกอับอาย บางรายอาจมีอาการซึมเศร้าขาดความเชื่อมั่นและสูญเสียคุณค่าในตนเอง ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในชีวิตของผู้ป่วย เพราะนอกจากการสูญเสียเต้านมซึ่งเป็นเอกลักษณ์สำคัญของความเป็นสตรีแล้ว ยังสูญเสียสภาพลักษณะจากอาการผมร่วงศีรษะล้าน ทำให้ผู้ป่วยมีความเครียด ความวิตกกังวล มีความรู้สึกโกรธ หงุดหงิด ซึมเศร้า หรือมีอาการแปรปรวน อีกทั้งการรักษาด้วยเคมีบำบัดทำให้ผู้ป่วยเกิดอาการเหนื่อยล้ามากกว่าปกติ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับอาการนอนไม่หลับ อาการร้อนวูบวาบ รวมถึงอาการเหงื่อออกมากตอนกลางคืน อาการต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม (โสรัจญา สุริยันต์, 2558)

อาการผมร่วงเป็นอาการที่พบได้บ่อยในผู้ป่วยมะเร็งเต้านมที่ให้ยาเคมีบำบัดสูตร AC ซึ่งประกอบด้วยยา ๒ ตัวคือ Doxorubicin และ Cyclophosphamide เป็นยาเคมีบำบัดสำหรับฉีดเข้าทางหลอดเลือดดำ ทุก ๓ สัปดาห์ นับเป็น ๑ รอบ นาน ๔ รอบ โดยระยะเวลาในการให้ยานานประมาณสองชั่วโมง (ปิยะวดี นิลเสน, 2562) ทั้งนี้ อาการผมร่วงจะเกิดภายหลังได้ยาเคมีบำบัด ๒-๓ สัปดาห์ โดยทั่วไปคนไข้มักจะสังเกตได้ว่าผมร่วงมากกว่าปกติหรือดูบางลง แต่ในรายที่ได้ยาที่ทำให้ผมร่วงมาก ๆ มักจะมีช่วงแรกที่ผมร่วงพร้อม ๆ กัน โดยจะเกิดในวันที่ ๑๐-๑๔ หลังได้ยาครั้งแรก (สมถวิล สุภรักษ์, แม้นมมา จิระจรัส, สุวรรณิ์ สิริเลิศตระกูล และจิตประภา คนมัน, 2556) ซึ่งส่งผลให้ผู้ป่วยเกิดความกลัวว่าจะสูญเสียความงามและสภาพลักษณะที่น่าดึงดูดใจ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพลักษณะที่เกิดขึ้นถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ เพราะหากผู้ป่วยไม่สามารถยอมรับต่อการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้น อาจมีความวิตกกังวล เกิดการแยกตัวจากสังคมและเกิดอาการซึมเศร้าตามมา การรักษามะเร็งเต้านมจากการให้ยาเคมีบำบัดจนเกิดภาวะผมร่วง จึงทำให้ผู้ป่วยเกิดความทุกข์ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ

การเกิดผมร่วงจากการได้รับยาเคมีบำบัดไม่ใช่ภาวะที่คุกคามต่อชีวิต แต่มีผลกระทบต่อทางด้านจิตใจ อารมณ์ จากการเปลี่ยนแปลงสภาพลักษณะ แม้ว่าสามารถปกปิดได้ด้วยการใช้วิกผม แต่ก็พบว่าทำให้ไม่สบาย และสามารถรู้ได้ง่ายว่าไม่ใช่เส้นผมจริง การงอกใหม่ของเส้นผมหลังให้ยาเคมีบำบัดครบทั้งหมดต้องใช้เวลาหลายเดือน และอาจจะมีสภาพเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม และยังเป็นสัญลักษณ์เป็นสิ่งที่คอยเตือนของการป่วยเป็นมะเร็งเต้านม ทำให้มีผลต่อคุณภาพชีวิต การตัดสินใจยอมรับหรือปฏิเสธการรักษาสืบเนื่องจากการให้ยาเคมีบำบัดในกลุ่มผู้ป่วยมะเร็งเต้านม ในปัจจุบันให้บริการแบบผู้ป่วยนอกโดยใช้ระยะเวลาประมาณ ๒-๔ ชั่วโมง หรือแม้แต่การให้บริการแบบผู้ป่วยในก็ใช้ระยะเวลาไม่นาน อาการข้างเคียงจึงเกิดขึ้นที่บ้านเป็นส่วนใหญ่ ผู้ป่วยมะเร็งเต้านมที่ได้รับยาเคมีบำบัดจึงมีความต้องการความรู้ในการดูแลตนเองเพื่อป้องกันและจัดการผลข้างเคียงจากยาเคมีบำบัด รวมทั้งการป้องกันและบรรเทาความรุนแรงของการหลุดร่วงของเส้นผม ควบคู่ไปกับความจำเป็นในการพัฒนาความสามารถในการดูแลตนเองเพื่อตอบสนองความต้องการการดูแลที่เกิดขึ้นดังกล่าว ผู้ป่วยจึงต้องรับผิดชอบในการดูแลตนเองโดยตรงร่วมกับมีแรงจูงใจที่จะทำให้ผู้ป่วยมารับยาอย่างต่อเนื่องแม้เกิดอาการข้างเคียง

ด้วยเหตุผลนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการจัดการภาวะผมร่วงในผู้ป่วยมะเร็งเต้านมที่ให้ยาเคมีบำบัดสูตร AC ที่เข้ารับการรักษาที่หน่วยเคมีบำบัด โรงพยาบาลตำรวจ เพื่อทราบวิธีการดูแลตนเองของผู้ป่วยมะเร็งเต้านมเมื่อเกิดภาวะผมร่วงแล้วเกิดการแก้ปัญหาอย่างไรที่เหมาะสมกับผู้ป่วยแต่ละรายเพื่อใช้ต่อยอดการดูแลและเป็นแนวทางในการให้คำแนะนำให้ผู้ป่วยรายใหม่ที่กำลังจะได้รับการรักษาแล้วมีโอกาสเกิดภาวะผมร่วงหลังให้ยาเคมีบำบัด เพื่อส่งเสริมให้ผู้ป่วยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ลดความวิตกกังวลและความเครียดที่อาจเกิดขึ้น โดยผู้ป่วยสามารถเตรียมความพร้อมในการดูแลตนเองก่อนเกิดภาวะผมร่วง มีการดูแลตนเองเพื่อการเข้าอยู่ในสังคม และสามารถจัดการตนเองหลังให้ยาเคมีบำบัดได้อย่างเหมาะสมและทำให้ผู้ป่วยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ทำการศึกษาการจัดการภาวะผมร่วงในผู้ป่วยมะเร็งเต้านมที่ให้ยาเคมีบำบัดสูตร AC ที่หน่วยเคมีบำบัด โรงพยาบาลตำรวจ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรักษามะเร็งเต้านมกับการจัดการภาวะผมร่วงในผู้ป่วยมะเร็งเต้านมที่ให้ยาเคมีบำบัดสูตร AC ที่หน่วยเคมีบำบัด โรงพยาบาลตำรวจ

สรุปผลการวิจัย

ผลการสอบถามกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยมะเร็งเต้านมที่ให้ยาเคมีบำบัดสูตร AC ที่หน่วยเคมีบำบัด โรงพยาบาลตำรวจ จำนวน ๒๒ คน สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุต่ำสุด ๓๖ ปี มีอายุสูงสุด ๗๘ ปี มีอายุเฉลี่ย ๕๖ ปี ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๕๑-๖๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๔ ค่าดัชนีมวลกายอยู่ในช่วง ๑๘.๕๐-๒๒.๙๐ กก./ม.² คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๕ ส่วนใหญ่มีสถานภาพมีคู่ คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๕ การศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๖ มีอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๓ ใช้สิทธิ์การรักษาประกันสุขภาพถ้วนหน้า คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๘ กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่ำสุด คือ ไม่มีรายได้ มีรายได้สูงสุด ๑๒๐,๐๐๐ บาท มีรายได้เฉลี่ย ๓๐,๗๕๐ บาท ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง ๑๐,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๓ และทั้งหมดมีผู้ดูแลผู้ป่วย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐ โดยส่วนใหญ่มีผู้ดูแลคือ สามี คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๓ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการวินิจฉัยมะเร็งเต้านมในระยะลุกลาม-Stage ๓ คิดเป็นร้อยละ

๕๐.๐ ได้รับยาเคมีบำบัดครบแล้ว คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๒ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดร้อยละ ๑๐๐.๐ ทราบถึงการเกิดภาวะ
ผมร่วงหลังให้ยาเคมีบำบัด และเกิดภาวะผมร่วงหลังให้ยาเคมีบำบัด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการวางแผนล่วงหน้า
หากเกิดภาวะผมร่วง คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๙ ทราบถึงข้อมูลการดูแลตนเองมาก่อน คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๒ ส่วนใหญ่
รับรู้ถึงแหล่งข้อมูลการดูแลตนเองจากแพทย์ และพยาบาล มีเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕ มีวิธีการจัดการ
เมื่อเกิดภาวะผมร่วงโดยการโกนผมออกให้หมด การดูแลทำความสะอาดหนังศีรษะให้สะอาดเสมอ และการสวมหมวก/
หาผ้าโพกศีรษะ มีเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๔ และส่วนใหญ่ทราบถึงบริการช่วยเหลือที่หน่วยเคมีบำบัดแต่ไม่เคยใช้
บริการ คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๑ สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนล่วงหน้าหากเกิดภาวะผมร่วงกับการจัดการ
เมื่อเกิดภาวะผมร่วงของผู้ป่วยมะเร็งเต้านม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการวางแผนล่วงหน้าหากเกิดภาวะผมร่วง จำนวน
๒๐ คน โดยทั้งหมดร้อยละ ๑๐๐.๐ มีการจัดการเมื่อเกิดภาวะผมร่วงด้วยวิธีการโกนผมออกให้หมด เป็นอันดับแรก
สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีการวางแผนล่วงหน้าหากเกิดภาวะผมร่วง จำนวน ๒ คน ทั้งหมดร้อยละ ๑๐๐.๐ มีการ
จัดการเมื่อเกิดภาวะผมร่วงด้วยวิธีการดูแลทำความสะอาดหนังศีรษะให้สะอาดเสมอ และการสวมหมวก/หาผ้าโพกศีรษะ
เป็นอันดับแรกจำนวนเท่ากัน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรักษามะเร็งเต้านมกับการจัดการภาวะผมร่วงในผู้ป่วยมะเร็ง
เต้านมที่ให้ยาเคมีบำบัดสูตร AC ที่หน่วยเคมีบำบัด โรงพยาบาลตำรวจ การทดสอบสมมติฐานพบว่า ครั้งที่ได้รับ
ยาเคมีบำบัดมีความสัมพันธ์กับการจัดการเมื่อเกิดภาวะผมร่วงโดยการดูแลทำความสะอาดหนังศีรษะให้สะอาด
เสมอในผู้ป่วยมะเร็งเต้านมที่ให้ยาเคมีบำบัดสูตร AC ที่หน่วยเคมีบำบัด โรงพยาบาลตำรวจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ .๐๕

ข้อเสนอแนะการวิจัย

๑. แพทย์และพยาบาลควรให้ข้อมูลกับผู้ป่วยก่อนการรักษาด้วยเคมีบำบัด ทั้งยาเคมีบำบัดที่ได้รับ
รวมถึงโอกาสที่จะเกิดผมร่วงจากสูตรยาเคมีบำบัดนั้น ๆ การรับทราบข้อมูลว่าจะเกิดอะไรขึ้นอาจจะทำให้ผู้ป่วยเกิด
ความกลัวน้อยลงจากภาวะผมร่วงได้

๒. หน่วยเคมีบำบัดควรจัดทำคู่มือในการดูแลตนเองหลังเกิดภาวะผมร่วงจากเคมีบำบัดให้กับผู้ป่วย
และการสอนการดูแลตนเองเพื่ออำนวยความสะดวกในการรับมือและปรับตัวกับผมร่วงเนื่องจากเคมีบำบัด เนื่องจาก
ภาวะผมร่วงมักจะเกิดขึ้นเมื่อผู้ป่วยกลับไปอยู่ที่บ้านแล้ว

๓. หน่วยเคมีบำบัดควรส่งเสริมแรงสนับสนุนทางสังคมของผู้ป่วยได้แก่ สมาชิกครอบครัว หรือญาติพี่น้อง
เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วยให้มีความรู้สึกอบอุ่น มีกำลังใจในการรักษาด้วยยาเคมีบำบัดและพร้อมจะจัดการ
กับภาวะผมร่วงเพื่อการดำเนินชีวิตต่อไป

๔. พยาบาลควรมีบทบาทสำคัญในการให้คำแนะนำและคำปรึกษาถึงการจัดการภาวะผมร่วง เพื่อให้
ผู้ป่วยสามารถหาหรือเกี่ยวกับปัญหาใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในการใช้ชีวิตประจำวันได้

๕. พยาบาลควรแนะนำถึงจุดบริการหน่วยเคมีบำบัดเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยจากภาวะผมร่วง และจัดทำป้าย
จุดบริการให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้ป่วยใช้บริการริคผม หมวก ผ้าคลุมผม ได้อย่างทั่วถึง

* * *

การวิจัยเรื่อง : อัตราการติดเชื้อและความไวต่อยาต้านจุลชีพต่อเชื้อแบคทีเรียที่แยกได้จากเลือดของผู้ป่วยในโรงพยาบาลตำรวจ ระหว่างปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง ปรียา นาคเพ็ชรพูล
นักเทคนิคการแพทย์ (สบ ๓) กลุ่มงานชีวเคมี
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : สิงหาคม ๒๕๖๕ - สิงหาคม ๒๕๖๖

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาวะติดเชื้อในกระแสเลือด (Sepsis) เป็นภาวะวิกฤตคุกคามต่อชีวิต ซึ่งเกิดจากกระบวนการอักเสบที่เกิดขึ้นในร่างกายอย่างรุนแรงและต่อเนื่อง จนทำให้เกิดภาวะช็อก (Sepsis shock) นำไปสู่ภาวะที่มีอวัยวะล้มเหลวหลายระบบ (Multiple organ dysfunction) ซึ่งเป็นสาเหตุการเสียชีวิตสูงถึง ๑ ใน ๔ ของภาวะติดเชื้อทั้งหมด ภาวะติดเชื้อในกระแสเลือดเป็นปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อผู้ป่วยนับล้านคนทั่วโลกในแต่ละปี โดยในปี ๒๕๖๐ พบอุบัติการณ์ของภาวะติดเชื้อในกระแสเลือดกว่า ๑๑ ล้านราย ส่งผลให้ผู้ป่วยเสียชีวิตคิดเป็นร้อยละ ๑๙.๗๐ ของการเสียชีวิตทั้งหมด สำหรับในประเทศไทยพบว่า อุบัติการณ์การเกิดภาวะติดเชื้อในกระแสเลือดประมาณ ๑๗๕,๐๐๐ รายต่อปี และผู้ป่วยเหล่านี้เสียชีวิต ประมาณ ๔๕,๐๐๐ รายต่อปี คิดเป็นอัตราการเสียชีวิตร้อยละ ๓๒.๐๓ หรืออาจสรุปได้ว่า มีผู้ป่วยเกิดภาวะติดเชื้อในกระแสเลือด ๑ ราย ทุก ๓ นาที และผู้ป่วยเหล่านี้เสียชีวิต ๕ ราย ในทุก ๑ ชั่วโมง จากสถานการณ์ข้างต้นจะเห็นว่า ภาวะติดเชื้อในกระแสเลือดเป็นภาวะวิกฤตที่สำคัญและรุนแรงที่ส่งผลกระทบต่อผู้ป่วยทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย

ผู้ป่วยที่มีภาวะติดเชื้อในกระแสเลือดจะมีการดำเนินโรคเร็ว จากระยะ sepsis, severe sepsis และ septic shock จึงมีอัตราการตายสูง แพทย์จึงจำเป็นต้องให้การรักษาอย่างเร่งด่วนก่อนจะทราบผลการเพาะเชื้อ โดยให้ยาต้านจุลชีพภายใน ๑ ชั่วโมงแรกที่พบผู้ป่วย ซึ่งถือว่ามีผลมากที่สุดทำให้การดำเนินโรคไปในทางที่ดีขึ้น โรงพยาบาลตำรวจเป็นโรงพยาบาลขนาด ๖๕๐ เตียง ภาวะติดเชื้อในกระแสเลือดยังเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้ป่วยเสียชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายที่มารับการรักษาล่าช้า ดังนั้นการศึกษาอัตราการพบเชื้อแบคทีเรียและความไวของเชื้อแต่ละชนิดต่อยาต้านจุลชีพชนิดต่าง ๆ นอกจากมีความจำเป็นสำหรับการรักษาผู้ป่วยรายนั้น ๆ ยังช่วยให้แพทย์ใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกใช้ยาในการรักษาเบื้องต้นแก่ผู้ป่วยที่ยังไม่ทราบผลการเพาะเชื้อในรายอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อต้องการศึกษาอัตราการพบเชื้อแบคทีเรียในกระแสเลือดและความไวของเชื้อแต่ละชนิดต่อยาต้านจุลชีพชนิดต่าง ๆ

๒. เพื่อให้แพทย์นำไปเป็นแนวทางในการรักษาผู้ป่วยติดเชื้อในกระแสเลือดที่ยังไม่ทราบผลการเพาะเชื้อในรายอื่น ๆ ต่อไป

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาข้อมูลย้อนหลังจากตัวอย่างเลือดของผู้ป่วยที่ส่งตรวจเพาะเชื้อที่ห้องปฏิบัติการจุลชีววิทยา โรงพยาบาลตำรวจ ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๓ ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๖๕ (ระยะเวลา ๓ ปี) ทำการเพาะเลี้ยงเชื้อแบคทีเรียจากขวดที่เครื่องเพาะเชื้อจากเลือดอัตโนมัติแสดงว่ามีการเจริญเติบโตของเชื้อ โดยทำการเพาะเชื้อลงบนอาหารเลี้ยงเชื้อและย้อมสีแกรม ดำเนินการทดสอบวินิจฉัยชนิดของเชื้อ และทดสอบความไวต่อยาต้านจุลชีพ นำผลการตรวจเพาะเชื้อมาศึกษาอัตราการพบเชื้อแบคทีเรีย จำแนกตามชนิดของเชื้อแบคทีเรียแบ่งเป็นแบคทีเรียชนิดแกรมบวกและชนิดแกรมลบโดยคิดเป็นร้อยละจากสิ่งส่งตรวจในกระแสเลือดทั้งหมด ศึกษาความไวของเชื้อแบคทีเรียชนิดแกรมบวกและชนิดแกรมลบต่อยาต้านจุลชีพกลุ่มต่าง ๆ โดยรายงานเป็นเปอร์เซ็นต์ความไวต่อยาต้านจุลชีพของเชื้อแบคทีเรีย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาการเพาะเชื้อแบคทีเรียในกระแสเลือดย้อนหลัง ๓ ปี (ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) พบการติดเชื้อในกระแสเลือดทั้งหมด ๒,๒๓๕ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕.๘๗ ในตัวอย่างที่ตรวจพบเชื้อแยกเป็นเชื้อแบคทีเรียแกรมลบร้อยละ ๕๘.๔ ในกลุ่มนี้เชื้อ E. coli พบมากที่สุดร้อยละ ๑๙.๓๒ (หรือเท่ากับร้อยละ ๓๓.๑)๒ ของกลุ่มเชื้อแบคทีเรียแกรมลบที่ตรวจพบ) และเชื้อแบคทีเรียชนิดแกรมบวกร้อยละ ๔๑.๖ ในกลุ่มนี้พบเชื้อ Staphylococcus coagulase negative พบมากที่สุดร้อยละ ๑๙.๕๕ (หรือเท่ากับร้อยละ ๔๓.๖ ของกลุ่มเชื้อแบคทีเรียแกรมบวกที่ตรวจพบ) การศึกษาอัตราการพบเชื้อแบคทีเรียในกระแสเลือดและความไวของเชื้อต่อยาต้านจุลชีพ เป็นประโยชน์ในการเลือกใช้ยาต้านจุลชีพที่เหมาะสมต่อการรักษาผู้ป่วย เนื่องจากผู้ป่วยกลุ่มนี้ต้องให้การรักษาอย่างเร่งด่วนทั้งที่ยังไม่ทราบชนิดของแบคทีเรียที่เป็นสาเหตุก่อโรค อัตราการตรวจพบเชื้อแบคทีเรียในกระแสเลือด ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ได้แก่ ชนิดของเชื้อ อายุของผู้ป่วย อาชีพ ระบบภูมิคุ้มกันของผู้ป่วย แหล่งของการติดเชื้อ (ชุมชน, โรงพยาบาล) และอื่น ๆ นอกจากนี้ความไวของการเพาะเชื้อยังมีปัจจัยอื่นที่ส่งผลกระทบ เช่น การได้รับยาปฏิชีวนะมาก่อน วิธีการเจาะเลือด เวลาที่เจาะเลือด รวมถึงปริมาณเชื้อในกระแสโลหิตที่ยอมมีผลทำให้การวินิจฉัยโดยใช้การเพาะเชื้อต่ำกว่าที่ควรจะเป็น แต่ในขณะเดียวกันการปนเปื้อนที่ผิวหนังหรือสารคัดหลั่งต่าง ๆ ทำให้ผลการเพาะเชื้อสูงกว่าความเป็นจริง

ผลการศึกษาความไวของเชื้อแบคทีเรียแกรมลบต่อสารต้านจุลชีพชนิดต่าง ๆ ในระยะเวลา ๓ ปี การศึกษาความไวของเชื้อต่อยาต้านจุลชีพของเชื้อแกรมลบส่วนใหญ่ยังมีความไวต่อยากลุ่ม Aminoglycoside ยกเว้นเชื้อ Acinetobacter baumannii ซึ่งมีอัตราการติดเชื้อสูงชันทุกปี จะคือยาเกือบทุกชนิดแต่จะมีความไวสูงต่อยา colistin เชื้อ Klebsiella pneumoniae มีแนวโน้มคือต่อยากลุ่ม Carbapenem เพิ่มมากขึ้น เชื้อ Pseudomonas aeruginosa ยังคงมีความไวต่อยาเกือบทุกกลุ่ม เชื้อ Proteus mirabilis มีแนวโน้มคือต่อยากลุ่ม Carbapenem เพิ่มมากขึ้น ส่วนเชื้อแกรมบวกส่วนใหญ่ พบว่ายังคงมีความไวต่อยา Vancomycin, Teicoplanin และ Linezolid เชื้อกลุ่ม Staphylococcus coagulase negative มีแนวโน้มคือต่อยาหลายชนิด และมีการพบเชื้อกลุ่ม Enterococcus ที่คือต่อยา Vancomycin เพิ่มมากขึ้น ส่วนเชื้อ Streptococcus ส่วนใหญ่ยังคงมีความไวต่อยาทุกกลุ่ม

อัตราการตรวจพบเชื้อในแต่ละปีลดลง แต่เมื่อจำแนกตามชนิดของเชื้อแบคทีเรีย อัตราการพบเชื้อแต่ละชนิดในแต่ละปีไม่แตกต่างกันมากนัก ส่วนที่เหมือนกันคือ การพบเชื้อกลุ่ม Staphylococcus (Staphylococcus aureus

และ Staphylococcus coagulase negative) มากเป็นอันดับ ๑ ของทุกปี และที่น่าสนใจคือ เชื้อมีการดื้อต่อยาเพิ่มมากขึ้น โดยปกติเชื้อ Staphylococcus จะเป็น normal flora ของผิวหนังและเซลล์เยื่อต่างๆ ในร่างกาย การที่ตรวจพบเชื้อกลุ่ม Staphylococcus สูงกว่าเชื้อแกรมลบชนิดอื่น ๆ น่าจะมีสาเหตุมาจากการติดเชื้อที่ระบบอื่น ๆ มาก่อนแล้ว แต่อย่างไรก็ตามเชื้อยังมีความไวต่อยา Vancomycin และ Linezolid การติดเชื้อแบคทีเรียแกรมลบ พบเชื้อ E. coli สูงกว่าเชื้อแกรมลบชนิดอื่น ๆ โดยเชื้อที่พบนี้อาจมาจากการติดเชื้อจากระบบอื่น ๆ มาก่อนแล้วเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

ถึงแม้การศึกษาในครั้งนี้จะพบว่าอัตราการติดเชื้อในกระแสเลือดของผู้ป่วยในโรงพยาบาลตำรวจลดลง จากเดิม โดยปี ๒๕๖๓ พบร้อยละ ๘.๓๓ ปี ๒๕๖๔ พบร้อยละ ๕.๓๓ และปี ๒๕๖๕ ลดลงเหลือเพียง ร้อยละ ๔.๓๑ ก็ตาม ทางโรงพยาบาลยังต้องให้ความสำคัญในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อ ได้แก่ มาตรฐานการล้างมือ การป้องกันการติดเชื้อจากการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ และการป้องกันการติดเชื้อจากการใส่สายสวนเข้าหลอดเลือด โดยมีการอบรมบุคลากร และการประเมิน ตลอดจนกระตุ้นให้บุคลากรตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกันเพื่อลดอัตราการติดเชื้อ นอกจากนี้ยังต้องให้ความสำคัญต่อปัญหาการดื้อยาต้านจุลชีพ ให้มากขึ้น เพื่อช่วยกันแก้ไขปัญหานี้อย่างจริงจังร่วมกัน โดยต้องมีการทบทวนแบบแผนความไวของเชื้อต่อยาต้านจุลชีพชนิดต่าง ๆ เป็นระยะ ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการรักษาผู้ป่วย รวมถึงการแก้ไขนโยบายการใช้ยาต้านจุลชีพ อีกด้วย

* * *

การวิจัยเรื่อง : การประเมินประสิทธิภาพและการวางแผนควบคุมคุณภาพการตรวจ ความสมบูรณ์ของเม็ดเลือด (CBC) โดยใช้ Sigma Metric และ OPSpecs Chart

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง มันทนา วงศ์ตะวัน
นักเทคนิคการแพทย์ (สบ ๓) กลุ่มงานชีวเคมี
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : สิงหาคม ๒๕๖๕ – ตุลาคม ๒๕๖๖

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คุณภาพและประสิทธิภาพของการให้บริการทางห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือในผลการตรวจวิเคราะห์ ความถูกต้อง แม่นยำ รวดเร็ว คุ่มค่า และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของแพทย์ พยาบาล ผู้ป่วย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในกระบวนการให้การรักษายาบาล และเกิดความพึงพอใจต่อการบริการของห้องปฏิบัติการ ขั้นตอนในการตรวจวิเคราะห์ถือว่าเป็นกระบวนการหลักทางห้องปฏิบัติการ ซึ่งจำเป็นต้องมีระบบคุณภาพและประกันคุณภาพเพื่อตรวจจับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในระบบ ซึ่งเป็นการป้องกันปัญหาอย่างทันท่วงที ที่สำคัญเพื่อลดความผิดพลาดหรือทำให้เกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด เพื่อความปลอดภัยของผู้มารับบริการ

การให้บริการทางด้านโลหิตวิทยาเป็นหนึ่งในขอบเขตงานสำหรับให้บริการทางห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ โรงพยาบาลตำรวจ โดยเฉพาะการทดสอบความสมบูรณ์ของเลือด (complete blood count, CBC) ที่มีจำนวนผู้ป่วยมาใช้บริการโดยเฉลี่ยปีละ ๑๖๓,๘๐๐ ราย และเพื่อให้ผลการตรวจมีความรวดเร็วทันต่อความต้องการของผู้มารับบริการและแพทย์ ห้องปฏิบัติการโลหิตวิทยาจึงได้นำเครื่องวิเคราะห์นับเม็ดเลือดและเกร็ดเลือดอัตโนมัติมาช่วยในการตรวจวิเคราะห์จำนวนทั้งหมด ๓ เครื่อง การประเมินประสิทธิภาพและการควบคุมคุณภาพของเครื่องมือจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งข้อมูลที่ใช้ในการประเมิน analytical performance ได้มาจากการทำ analytical performance verification แล้วนำไปใช้ในการวางแผนการควบคุมคุณภาพในแต่ละการทดสอบ โดยใช้ operator specifications chart (OPSpecs chart) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ประกอบการทำ QC planning หรือจะเลือกใช้ sigma metric เป็นเครื่องมือในการวางแผนเลือกกฎในการควบคุมคุณภาพวิเคราะห์ โดย westgard sigma rules

ในการศึกษาครั้งนี้งานโลหิตวิทยา กลุ่มงานชีวเคมีได้นำแนวคิด Six sigma มาประยุกต์ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพการตรวจวิเคราะห์ และวางแผนการควบคุมคุณภาพทางห้องปฏิบัติการโลหิตวิทยาเพื่อเลือกกฎการควบคุมคุณภาพใช้ให้เหมาะสมกับห้องปฏิบัติการ โดยเปรียบเทียบ QC procedure (control rules, number of control measurement (N) และ number of run (R)) ที่ได้จาก OPSpecs chart และ sigma metric และเปรียบเทียบ QC procedure ที่ได้จากค่า %bias ที่มาจากการทดสอบด้วย traceable material และการใช้ target value ของ EQA

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบ QC procedure (control rules, number of control measurement (N) และ number of run (R) ที่ได้จาก OPSpecs chart และ sigma metric และเปรียบเทียบ QC procedure ที่ได้จากค่า %bias ที่มาจากการทดสอบด้วย traceable material และการใช้ target value ของ EQA เป็นแนวทางในการเลือกใช้ QC procedure ที่เหมาะสมช่วยเพิ่มการทำ quality control ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัย

จากการทดสอบหาความสามารถของเครื่องตรวจวิเคราะห์นับเม็ดเลือดอัตโนมัติ Mindray รุ่น BC 6200 จำนวน ๓ เครื่อง ทดสอบ ๕ parameters คือ WBC RBC HGB HCT และ PLT โดยหาค่าความไม่แม่นยำโดยการคำนวณค่า %CV จากข้อมูลที่ได้จากการควบคุมคุณภาพภายใน (IQC) ที่ทดสอบด้วยสารควบคุมคุณภาพระดับความเข้มข้นต่ำ (low level) ระดับปกติ (normal) ระดับสูง (high) ตั้งแต่เดือน มกราคม ๒๕๖๕ ถึงเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๕ ได้ค่า %CV เฉลี่ย และหาค่าความไม่ถูกต้องของวิธีวิเคราะห์ด้วยการคำนวณค่า %bias ซึ่งทำ ๒ วิธี ได้แก่ การวิเคราะห์ traceable material และการใช้ข้อมูลการควบคุมคุณภาพโดยองค์กรภายนอก (EQA) แล้วประเมินความสามารถของเครื่องตรวจวิเคราะห์อัตโนมัติ Mindray BC6200 ทั้ง ๓ เครื่อง ด้วยค่า sigma metric ซึ่งคำนวณโดยใช้ค่า จาก ๒ แหล่งที่มาของค่า %bias ดังกล่าว พบว่าได้ค่า sigma metric ของทั้ง ๓ เครื่องดังนี้

- Mindray รุ่น BC 6200 (เครื่องที่ ๑) WBC มีค่า sigma metric ๗ และ ๖, RBC มีค่า ๔ และ ๕, HGB มีค่า ๘ และ ๘, HCT มีค่า ๕ และ ๔, PLT มีค่า ๖ และ ๖
- เครื่อง Mindray รุ่น BC 6200 (เครื่องที่ ๒) WBC มีค่า sigma metric ๖ และ ๗, RBC มีค่า ๖ และ ๕, HGB มีค่า ๗ และ ๗, HCT มีค่า ๕ และ ๔, PLT มีค่า ๖ และ ๖
- Mindray รุ่น BC 6200 (เครื่องที่ ๓) WBC มีค่า sigma metric ๘ และ ๘, RBC มีค่า ๖ และ ๕, HGB มีค่า ๘ และ ๘, HCT มีค่า ๔ และ ๕, PLT มีค่า ๗ และ ๗

๑) ค่า sigma metric ≥ 6 บ่งบอกถึงความสามารถระดับดีเลิศ (W = world class performance)

๒) ค่า sigma metric มากกว่าหรือเท่ากับ ๕ แต่น้อยกว่า ๖ บ่งบอกถึงระดับความสามารถระดับ ดีเยี่ยม (E = excellent)

๓) ค่า sigma metric มากกว่าหรือเท่ากับ ๔ แต่น้อยกว่า ๕ บ่งบอกถึงความสามารถระดับดี (G = good performance)

๔) ค่า sigma metric มากกว่าหรือเท่ากับ ๓ แต่น้อยกว่า ๔ บ่งบอกถึงความสามารถระดับ ปานกลาง (M = ๕)

๕) ค่า sigma metric มากกว่าหรือเท่ากับ ๒ แต่น้อยกว่า ๓ บ่งบอกถึงความสามารถต่ำ (P = poor performance)

ข้อเสนอแนะ

การตรวจวิเคราะห์ความสมบูรณ์ของเลือด (completed blood count : CBC) เป็นการตรวจทางโลหิตวิทยาที่มีประโยชน์สำหรับช่วยแพทย์ในการช่วยวินิจฉัย ติดตามการรักษา และพยากรณ์โรค ผลการตรวจวิเคราะห์ที่ถูกต้องแม่นยำ และมีความน่าเชื่อถือ ต้องอาศัยการควบคุมคุณภาพเพื่อช่วยตรวจสอบข้อผิดพลาดของรายงานผลการวิเคราะห์ กฎหรือวิธีการที่ใช้ในการควบคุมคุณภาพควรเป็นกฎที่ช่วยให้ผลวิเคราะห์มีความถูกต้องมากที่สุด เป็นกฎที่ช่วยค้นหาความผิดพลาดได้ดีและมีผลเดือนลวงต่ำที่สุด ซึ่งจากการวิจัยพบว่าเครื่องมือตรวจวิเคราะห์อัตโนมัติที่ได้ทำการทดสอบทั้ง ๓ เครื่องมีประสิทธิภาพในการตรวจวิเคราะห์ จากการประเมินด้วยค่า sigma metric โดยผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับดีเลิศ ได้แก่ การทดสอบ WBC HGB และ PLT ผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับดีเยี่ยมและดี ได้แก่ การทดสอบ RBC และ HCT

ผลการเปรียบเทียบกฎที่นำมาใช้ในการควบคุมคุณภาพโดยใช้เครื่องมือ OPSpecs chart และ sigma metric พบว่า เครื่องมือทั้งสองให้กฎที่เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ ๘๐ (เมื่อใช้ %bias ที่มาจาก traceable material) ส่วนการทดสอบที่ใช้ %bias ที่มาจาก EQA เครื่องมือทั้ง ๒ ให้กฎที่เหมือนกันคิดเป็นร้อยละ ๘๖.๖ ซึ่งกฎที่แตกต่างนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อ sigma metric อยู่ระหว่าง ๔.๐๐-๔.๙๙ ดังนั้นการเลือกกฎด้วยเครื่องมือ sigma metric ของกลุ่มที่อยู่ระหว่าง ๔.๐๐-๔.๙๙ จะต้องระมัดระวังการใช้เครื่องมือ sigma metric ในการเลือกเนื่องจากจะไม่ทราบผลเดือนลวง (Ped และ Pfr) แต่เครื่องมือ OPSpecs chart จะให้ข้อมูล Ped และ Pfr number of control measurement (N) และจำนวน run (R) ได้อย่างละเอียด มีข้อมูลเพียงพอที่ผู้ปฏิบัติงานจะพิจารณาเลือกใช้ QC procedure ได้ง่าย

การเปรียบเทียบกฎที่พิจารณาจากค่า %bias ที่มาจาก ๒ แหล่งคือ traceable material และ EQA พบว่า ได้กฎเหมือนกันคิดเป็นร้อยละ ๘๐ อย่างไรก็ตามการพิจารณาเลือกวิธีการประเมินความถูกต้องของรายการทดสอบโดยใช้วิธีการหา %bias ที่มาจาก traceable material หรือใช้ EQA นั้นขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละห้องปฏิบัติการ เช่น การใช้ %bias ที่มาจาก EQA หากเป็นห้องปฏิบัติการที่มีการเข้าร่วมโครงการ EQAS ที่มีรอบการวิเคราะห์ตัวอย่างและส่งรายงานผลการประเมินกลับมายังห้องปฏิบัติการทุกเดือน จะเป็นผลดีเนื่องจากสามารถติดตามประสิทธิภาพของเครื่องมือได้อย่างเป็นปัจจุบันต่อเนื่องมากกว่าห้องปฏิบัติการที่มีการเข้าร่วมโครงการ EQAS ปีละ ๓ ครั้ง ที่อาจแก้ไขได้โดยการใช้ค่า %bias ที่มาจาก traceable material ซึ่งเป็นสารมาตรฐาน มีราคาแพงอาจเป็นการเพิ่มต้นทุนในการควบคุมคุณภาพห้องปฏิบัติการ ดังนั้นผลการวิจัยนี้จึงใช้เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกกฎที่เหมาะสมในการควบคุมคุณภาพการวิเคราะห์ โดยอาศัยเครื่องมือ OPSpecs chart และ sigma metric ช่วยเพิ่มการทำ quality control ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นข้อมูลสำหรับพัฒนาการตรวจวิเคราะห์ให้ดียิ่งขึ้น

* * *

“ฉลาด” ผู้ช่วยชั้นดีที่ช่วยเราเลือกสินค้า

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

การเลือกซื้อสินค้าของคนส่วนใหญ่ นั้น การเลือกซื้อนอกจากจะซื้อตามวัตถุประสงค์ในการใช้งานตามที่ต้องการแล้ว การพิจารณาอื่น ๆ อีก เช่น รูปแบบที่สวยงาม ใจของสินค้า หรือภาพขณะบรรจุ หรือหีบห่อของสินค้าก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่ง ซึ่งรูปลักษณะภายนอกที่สวยงามดึงดูดนั้น อาจส่งผลให้ผู้ซื้อละเลย สัมรายละเอียดที่สำคัญ อันอาจเป็นเหตุให้ถูกการละเมิดสิทธิผู้บริโภคได้ ดังนั้น เพื่อให้ได้สินค้าตรงตามที่ต้องการ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มีแนวทางมาแนะนำ ดังนี้

๑. ควรตรวจสอบรายละเอียดฉลาดของสินค้า เช่น ชื่อ ประเภทหรือชนิดของสินค้า สถานที่ตั้งของผู้ประกอบธุรกิจ เครื่องหมายการค้าของผู้ผลิต หรือผู้ส่งหรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ขนาดของสินค้า ปริมาณหรือน้ำหนักของสินค้า ปริมาณสุทธิ ราคา วันเดือนปีที่ผลิตหรือหมดอายุ ส่วนประกอบของสินค้า วิธีการใช้ วิธีการเก็บรักษา คำแนะนำ คำเตือนหรือข้อควรระวังเกี่ยวกับสินค้า เพื่อเป็นข้อมูลในการเปรียบเทียบก่อนตัดสินใจเลือกซื้อสินค้า ที่สำคัญ คือ การเลือกสินค้าที่มีฉลาด คือ การเลือกสินค้าที่มีมาตรฐานในระดับหนึ่งแล้ว

๒. ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ และคุณภาพของสินค้าจากผู้ขาย ผู้ผลิต ผู้ส่ง หรือผู้นำเข้าที่จำหน่ายสินค้านั้น หรือกับผู้ที่เคยใช้สินค้านั้นแล้ว ก่อนพิจารณาตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าให้โดยให้ข้อหนึ่ง

๓. ศึกษาเกี่ยวกับเงื่อนไข หรือข้อจำกัดของสินค้า เช่น วันเดือนปีที่ผลิต หรือหมดอายุ วิธีการใช้ การเก็บรักษา คำเตือน หรือข้อควรระวังของสินค้าให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อที่จะสามารถใช้สินค้าได้อย่างเต็มประสิทธิภาพและประหยัด

๔. ตรวจสอบคุณภาพ คุณภาพ และปริมาณของสินค้าว่าเป็นจริงตรงตามที่ระบุไว้ที่ฉลาดของสินค้าหรือไม่ เพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพ และมีคุณสมบัติตรงตามความต้องการ

ผู้บริโภคสามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะของฉลาดสินค้าที่ควบคุมฉลาด ได้ที่ www.ocpb.go.th

“โปร่งใส ทันท่วงที ใส่ใจผู้บริโภค”

สแกน QR Code
ดูประกาศฉบับเต็มได้ที่

www.ocpb.go.th

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ฝ่ายเผยแพร่วิชาการและพัฒนาศูนย์ข้อมูลคุ้มครองผู้บริโภค

อุ่นกาย อุ่นใจ อุ่นสบาย แต่อาจมีอันตราย

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

เครื่องทำน้ำอุ่นน่าจะเป็นของใช้ประจำบ้านที่ขาดไม่ได้ของหลาย ๆ คน เพราะการอาบน้ำอุ่นนอกจากจะทำให้ร่างกายผ่อนคลายแล้ว ยังสำคัญอย่างยิ่งในช่วงที่อากาศเริ่มเย็นลงอย่างในช่วงนี้ของปี แต่ความสะดวกสบายอาจจะแลกมาด้วยอันตรายในบางครั้ง

สคบ. เคยแสดงความห่วงใยในการใช้เครื่องทำน้ำอุ่นไฟฟ้ามาแล้ว แต่ยังมีเครื่องทำน้ำอุ่นที่ใช้พลังงานอื่นด้วย เช่น ก๊าซธรรมชาติ ซึ่งเหมาะสำหรับสถานที่ที่อาจไม่สะดวกเรื่องไฟฟ้า หรือต้องการประหยัดค่าไฟฟ้า แต่เครื่องทำน้ำอุ่นที่ใช้ก๊าซมีข้อควรระวังเพราะอาจเกิดอันตรายในการใช้งานได้ เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความปลอดภัย คณะกรรมการว่าด้วยฉลากจึงออกประกาศ (ฉบับที่ ๔๒ พ.ศ. ๒๕๖๒) ให้เครื่องทำน้ำอุ่น และเครื่องทำน้ำร้อนที่ใช้ก๊าซเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก ซึ่งต้องระบุชื่อแนะนำและคำเตือนในการใช้งานเป็นการเฉพาะ เพราะว่าหากมีการติดตั้งไม่ถูกต้องหรือเหมาะสมจะระบายนอกท่อไม่เพียงพอ เกิดการสะสมของก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ อาจมีอันตรายถึงเสียชีวิต

ข้อแนะนำในการใช้ ต้องระบุว่า “ควรติดตั้งภายนอกอาคาร หากติดตั้งภายในอาคาร ให้ติดตั้งที่ระบายอากาศ”
คำเตือน ต้องระบุว่า “อันตรายถึงชีวิต ถ้าติดตั้งในห้องที่ไม่มีการระบายอากาศ” ข้อความที่เป็นคำเตือนต้องใช้ตัวอักษร
สีแดง อ่านได้ชัดเจน ขนาดไม่ต่ำกว่า ๕ มิลลิเมตร ติดไว้ด้านหน้าของเครื่องในลักษณะคงทนที่ผลิตภัณฑ์

ทั้งนี้ หากผู้ใดฝ่าฝืนขายสินค้าที่ควบคุมฉลาก โดยไม่ติดฉลากหรือทำฉลากไม่ถูกต้องตามที่กฎหมายระบุไว้
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ส่วนผู้ผลิตเพื่อขาย หรือผู้สั่งหรือนำเข้า
มาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

...จะอาบน้ำให้สบาย อย่าลืมนึกถึงความปลอดภัยด้วยนะคะ...

www.ocpb.go.th

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ฝ่ายเผยแพร่วิชาการและพัฒนาเครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภค

สวยซ่อนพิษ...เคส “กลิตเตอร์”

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

เชื่อได้เลยว่าในการซื้อโทรศัพท์มือถือมาใช้งานสักเครื่อง ไม่ว่าจะถูกหรือแพงอย่างไร ผู้ใช้ทุกคนย่อมคาดหวังว่าจะได้ใช้มือถือเครื่องนั้นให้คุ้มค่ายาวนานไปจนกว่าจะถึงเวลาที่อยากเปลี่ยนมือถือใหม่ ด้วยความมุ่งมั่นว่าจะเก็บรักษาให้มือถือเหล่านั้นให้มีอายุการใช้งานที่ยาวนานโดยไม่พังก่อนเวลาที่ควรจะเป็น ทำให้หลายคนเลือกที่จะติดฟิล์มกันรอยและใส่เคสกันกระแทกเป็นวิธีการแรก ๆ ที่นิยมทำกันหลังจากที่ซื้อมือถือมาใช้งานแล้ว และปัจจุบันการใส่เคสมือถือก็ยังได้รับความนิยมมากขึ้น จากความหลากหลายของรูปแบบ ซึ่งถือเป็นการสร้างอัตลักษณ์ของแต่ละบุคคลให้มีความสวยงามโดดเด่นไม่เหมือนใคร เพราะทุกท่านสามารถเลือกใส่เคสมือถือที่มีลวดลายสีสันต่าง ๆ ทำให้มือถือของแต่ละบุคคลดูมีเอกลักษณ์ แตกต่างจากมือถือของท่านอื่น ๆ ที่ใช้รุ่นเดียวกันนั่นเอง

แต่การเลือกใช้เคส (Case) ที่มีรูปแบบที่มีการบรรจุด้วยของเหลวใส ผสมกลิตเตอร์ (Glitter) หรือที่รู้จักกันในชื่อ “กากเพชร” อยู่ภายใน เพื่อเกิดความสวยงามเป็นประกาย ซึ่งสารเคมีที่ใช้บรรจุส่วนใหญ่มีส่วนผสมของสารเคมีที่อาจมีอันตรายต่อผิวหนัง เช่น เดคาเคน (Decane) โนเนน (Nonane) เฮปเทน (Heptane) โดยสารเคมีดังกล่าว มักนำมาเป็นตัวทำละลายและเป็นส่วนผสมในน้ำมันเชื้อเพลิงใช้ในการชะล้างไขมันในโรงงานอุตสาหกรรม เช่น แผลงวงจรีเล็กทรอนิกส์ และเป็นตัวทำละลายในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี หรือการบรรจุด้วย กรดออกซาลิก (Oxalic acid) เป็นสารที่มีฤทธิ์ความเป็นกรด หากสารเคมีที่มีฤทธิ์ความเป็นกรดสัมผัสกับผิวหนังจะมีผลทำให้เกิด

การระคายเคืองและเป็นผื่นแดงคัน หรือเกิดแผลพุพอง เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าดังกล่าว คณะกรรมการว่าด้วยฉลากจึงออกประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๔๑ (พ.ศ. ๒๕๖๑) เรื่อง ให้อุปกรณ์สำหรับห่อหุ้ม (Case) โทรศัพท์เคลื่อนที่ และเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ต ที่มีการนำสารเคมีมาบรรจุอยู่ภายในเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก โดยกำหนดให้มี คำเตือน ต้องระบุว่า “อันตรายหากของเหลวรั่วไหล” ทั้งนี้ ข้อความที่เป็น “คำเตือน” ต้องใช้ตัวอักษรที่มีสีต่างจากสีพื้นผิวผลิตภัณฑ์ และมีขนาดใหญ่กว่าตัวอักษรอื่นแสดงไว้ในลักษณะคงทนที่ผลิตภัณฑ์

สคบ. แนะนำผู้ใช้งานเคลสในรูปแบบดังกล่าวว่า จะต้องใช้ความระมัดระวังอย่างยิ่ง เพราะมีโอกาสที่เกิดการแตกและรั่วซึมได้ง่ายและหากท่านพลาดสัมผัสกับของเหลวในเคลสโทรศัพท์ ให้รีบล้างด้วยน้ำสบู่และทาครีมเพิ่มความชุ่มชื้นให้กับผิวหนังทันที หากมีอาการแพ้หรืออาการยังไม่ดีขึ้นต้องรีบไปพบแพทย์โดยเร็ว

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ฝ่ายเผยแพร่วิชาการและพัฒนาเครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภค

สาร
ของ
พลตำรวจเอก ต่อศักดิ์ สุขวิมล
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
เนื่องในวันตำรวจ ประจำปี ๒๕๖๖

เพื่อนข้าราชการตำรวจที่รัก

เนื่องในโอกาสวันตำรวจ ได้เวียนมาบรรจบครบอีกวาระหนึ่ง ผมขอส่งความปรารถนาดี ความระลึกถึง และความห่วงใยมายังเพื่อนข้าราชการตำรวจและครอบครัวด้วยความจริงใจ

“วันตำรวจ” เป็นวันสำคัญยิ่งที่ข้าราชการตำรวจทุกนาย ควรได้ทวนระลึกถึงภารกิจหน้าที่อันทรงเกียรติ ทั้งการพิทักษ์รักษาความสงบเรียบร้อยและเสริมสร้างความมั่นคงของประเทศ ตลอดจนการอำนวยความสะดวก และความยุติธรรมให้แก่ประชาชน ซึ่งตลอดเวลาที่ผ่านมาข้าราชการตำรวจทุกนายต่างได้แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่น ทุ่มเท เสียสละ อุทิศตนเพื่อรับทุกข์และบำรุงสุข แม้บางครั้งต้องเสี่ยงกับภัยอันตรายจนต้องเอาชีวิตเข้าแลกก็มีได้ยอต่อเกรงกลัว ด้วยจิตวิญญาณของความเป็นตำรวจมืออาชีพ ควรค่าแก่ความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง ในนามของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผมจึงขอขอบคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอให้เพื่อนข้าราชการตำรวจทุกนาย ได้ยึดมั่นในเกียรติยศและศักดิ์ศรีของผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ มีจิตใจที่แน่วแน่ สำนึกในหน้าที่ ตั้งมั่นในความถูกต้องสุจริตและเที่ยงธรรมเป็นหลักพื้นฐาน ยึดถือประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติเป็นหลักสำคัญ รวมทั้งเทิดทูนและรักษาไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ เป็นองค์กรปราบปรามอาชญากรรมและบังคับใช้กฎหมายในระดับมาตรฐานสากลที่ประชาชนเชื่อมั่นศรัทธา

สุดท้ายนี้ ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ตลอดจนเดชะพระบารมีอันแผ่ไพศาล แห่งองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินี ได้โปรดดลบันดาลพระราชทานพร ให้เพื่อนข้าราชการตำรวจและครอบครัว ประสบแต่ความสุขความเจริญด้วยจตุรพิธพรชัย แคล้วคลาดปลอดภัย จากภัยอันตรายทั้งปวง และสัมฤทธิ์ผลในสิ่งอันพึงปรารถนาทุกประการ

พลตำรวจเอก

(ต่อศักดิ์ สุขวิมล)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

วันที่ ๑ ต.ค. ๖๖ เวลา ๐๙.๐๙ น. พล.ต.อ.ต่อศักดิ์ สุขวิมล ผบ.ตร. เป็นประธานในพิธีสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำ ตร. เพื่อเสริมสร้างสิริมงคล เนื่องในโอกาสเข้ารับตำแหน่ง ผบ.ตร. คนที่ ๑๔ โดยมีคณะผู้บังคับบัญชาระดับสูงของ ตร. และสมาคมแม่บ้าน ตร. ร่วมพิธีฯ อย่างพร้อมเพรียงกัน

วันที่ ๕ ต.ค. ๖๖ เวลา ๐๙.๐๐ น. พล.ต.อ.ต่อศักดิ์ สุขวิมล ผบ.ตร. เป็นประธานการประชุมเตรียมความพร้อมการระดมกวาดล้างจับกุมอาชญากรข้ามชาติ การจำหน่ายอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิดโดยผิดกฎหมาย ผ่านระบบออนไลน์และสื่อโซเชียลมีเดียต่าง ๆ ในเวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ศปค.ตร. ชั้น ๒๐ อาคาร ๑ ตร. ในส่วนของ สท. มี พ.ต.อ.กษิณณ ศิริจันทร์ รอง ผบ.ก.ฯ รรท.ผบ.ก.ฯ เข้าร่วมการประชุมฯ

วันที่ ๑๓ ต.ค. ๖๖ เวลา ๐๗.๐๐ น. พล.ต.อ.ต่อศักดิ์ สุขวิมล ผบ.ตร. พร้อมด้วยคุณนิภาพรรณ สุขวิมล นายกสมาคมแม่บ้าน ตร./ภริยา ร่วมพิธีทำบุญตักบาตรถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เนื่องในโอกาสวันนวมินทรมหาราช ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๖ ณ ห้องสนามหลวง

วันที่ ๑๗ ต.ค. ๖๖ ตร. กำหนดจัดงานวันตำรวจ ประจำปี ๒๕๖๖ เนื่องในโอกาสวันครบรอบวันสถาปนาสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยมี พล.ต.อ.ต่อศักดิ์ สุขวิมล ผบ.ตร. พร้อมด้วยคุณนิภาพรรณ สุขวิมล นายกสมาคมแม่บ้านตำรวจ และคณะผู้บังคับบัญชาระดับสูงของ ตร. ร่วมประกอบพิธีสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และพิธีสงฆ์เพื่อเสริมสร้างความเป็นสิริมงคลแก่ข้าราชการตำรวจ